

I. DISPOSICIONS GENERALS**CAP DE L'ESTAT**

10566 *Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

PREÀMBUL

I

El 26 d'octubre de 2012 el Consell de Ministres va acordar la creació de la Comissió per a la Reforma de les administracions públiques amb el manament de dur a terme un estudi integral dirigit a modernitzar el sector públic espanyol, dotar-lo de més eficàcia i eliminar les duplicitats que l'afectaven, i simplificar els procediments a través dels quals els ciutadans i les empreses es relacionen amb l'Administració.

L'informe, que es va elevar al Consell de Ministres el 21 de juny de 2013, va formular 218 propostes basades en el convenciment que una economia competitiva exigeix unes administracions públiques eficients, transparents, àgils i centrades en el servei als ciutadans i les empreses. En la mateixa línia, el Programa nacional de reformes d'Espanya per a 2014 estableix la necessitat d'impulsar mesures per racionalitzar l'actuació administrativa, millorar l'eficiència en l'ús dels recursos públics i augmentar-ne la productivitat.

Aquest convenciment està inspirat en el que disposa el mateix article 31.2 de la Constitució espanyola, quan estableix que la despesa pública ha d'efectuar una assignació equitativa dels recursos públics, i la seva programació i execució han de respondre als criteris d'eficiència i economia.

Com assenyala l'informe de la Comissió per a la Reforma de les administracions públiques (d'ara endavant CORA), la normativa reguladora de les administracions públiques ha passat per diferents etapes. Tradicionalment, les regles reguladores dels aspectes orgànics del poder executiu estaven separades de les que disciplinaven els procediments. Aquesta separació es va acabar amb la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, que va unificar en un sol instrument aquestes matèries.

L'evolució normativa posterior s'ha caracteritzat per la profusió de lleis, reials decrets i altres disposicions de rang inferior, que han completat la columna vertebral del dret administratiu. D'aquesta manera, en el moment actual ens trobem normes que regulen aspectes orgànics, com la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat; la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, i la Llei 28/2006, de 18 de juliol, d'agències estatals per a la millora dels serveis públics; i d'altres que tracten aspectes tant orgànics com procedimentals de l'esmentada Llei 30/1992, de 26 de novembre; o la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, per citar-ne les més rellevants.

Es fa evident, per tant, la necessitat de dotar el nostre sistema legal d'un dret administratiu sistemàtic, coherent i ordenat, d'acord amb el projecte general de millora de la qualitat normativa que inspira tot l'informe aprovat per la CORA. En aquest es va preveure l'elaboració de dues lleis: una, reguladora del procediment administratiu, que integraria les normes que regeixen la relació dels ciutadans amb les administracions; i

l'altra, comprensiva del règim jurídic de les administracions públiques, en què s'inclourien les disposicions que disciplinen el sector públic institucional. Amb això s'aborda una reforma integral de l'organització i el funcionament de les administracions articulada en dos eixos fonamentals: l'ordenació de les relacions «ad extra» de les administracions amb els ciutadans i les empreses, i la regulació «ad intra» del funcionament intern de cada administració i de les relacions entre elles.

Aquesta Llei respon al segon dels eixos esmentats i abraça, d'una banda, la legislació bàsica sobre règim jurídic administratiu, aplicable a totes les administracions públiques, i de l'altra, el règim jurídic específic de l'Administració General de l'Estat, en què s'inclou tant l'anomenada Administració institucional com l'Administració perifèrica de l'Estat. Aquesta Llei conté també la regulació sistemàtica de les relacions internes entre les administracions, i estableix els principis generals d'actuació i les tècniques de relació entre els diferents subjectes públics. Queda així sistematitzat l'ordenament de les relacions «ad intra» i «inter» administracions, que es complementa amb la seva normativa pressupostària, en què destaca especialment la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, i les lleis anuals de pressupostos generals de l'Estat.

Es conserva com a text independent la Llei del Govern, que per regular de manera específica el cap del poder executiu de la nació, de naturalesa i funcions eminentment polítiques, s'ha de mantenir separada de la norma reguladora de l'Administració Pública, dirigida per aquell. D'acord amb aquest criteri, la present Llei modifica aquella, amb l'objecte d'extreure les matèries que, per ser més pròpies de l'organització i les funcions dels membres del govern com a òrgans administratius, s'han de regular en aquest text legal.

L'informe CORA recomana reformar l'ordenament jurídic administratiu no només per raons de coherència normativa i política legislativa. Les administracions públiques, lluny de constituir un obstacle per a la vida dels ciutadans i les empreses, han de facilitar la llibertat individual i el desenvolupament de la iniciativa personal i empresarial. Per a això és imprescindible establir un marc normatiu que impedeixi la creació d'òrgans o entitats innecessaris o redundants i assegurui l'eficàcia i eficiència dels ens públics, mitjançant una supervisió contínua sobre ells que permeti avaluar el compliment dels objectius que en van justificar la creació, i qüestionar el seu manteniment quan aquells s'hagin esgotat o hi hagi una altra manera més eficient d'assolir-los.

L'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (d'ara endavant OCDE), ha valorat de manera molt positiva la reforma administrativa emesa per la CORA. En l'informe emès sobre aquella, assenyala que el paquet de reforma és resultat d'un procés rigorós de recol·lecció de dades, diàleg entre professionals i diagnòstic de les debilitats de les administracions públiques espanyoles. L'OCDE considera que el conjunt d'afers polítics inclosos a la reforma (per exemple, govern electrònic, relacions de governança multinivell, bona regulació, reformes pressupostàries), juntament amb les iniciatives paral·leles adoptades en els dos últims anys en àrees com estabilitat pressupostària, transparència i regeneració democràtica, explica un dels processos de reforma més ambiciosos portats a terme en un país de l'OCDE. Aquesta Llei, per tant, no representa l'únic instrument normatiu que materialitza la reforma, però sí que constitueix, juntament amb la que ha de disciplinar el procediment administratiu, de tramitació paral·lela, i les ja aprovades sobre transparència i bon govern i estabilitat pressupostària, la pedra angular sobre la qual s'ha d'edificar l'Administració Pública espanyola del futur, al servei dels ciutadans.

II

La Llei comença establint, a les seves disposicions generals, els principis d'actuació i de funcionament del sector públic espanyol.

Entre els principis generals, que han de respectar totes les administracions públiques en la seva actuació i en les seves relacions recíproques, a més de trobar-hi els ja esmentats a la Constitució espanyola d'eficàcia, jerarquia, descentralització,

desconcentració, coordinació i submissió plena a la llei i al dret, destaca la incorporació dels de transparència i de planificació i direcció per objectius, com a exponents dels nous criteris que han de guiar l'actuació de totes les unitats administratives.

La Llei recull, amb les adaptacions necessàries, les normes fins ara contingudes a la Llei 11/2007, de 22 de juny, pel que fa al funcionament electrònic del sector públic, i algunes de les que preveu el Reial decret 1671/2009, de 6 de novembre, pel qual es desenvolupa parcialment l'anterior. S'integren així matèries que demanaven una regulació unitària, com correspon amb un entorn en què la utilització dels mitjans electrònics ha de ser la pràctica habitual, com la signatura i les seues electròniques, l'intercanvi electrònic de dades en entorns tancats de comunicació i l'actuació administrativa automatitzada. S'estableix així mateix l'obligació que les administracions públiques es relacionin entre si per mitjans electrònics, previsió que es desenvolupa posteriorment al títol referent a la cooperació interadministrativa mitjançant una regulació específica de les relacions electròniques entre les administracions. Per a això, també es recull com a nou principi d'actuació la interoperabilitat dels mitjans electrònics i sistemes i la prestació conjunta de serveis als ciutadans.

L'enumeració dels principis de funcionament i actuació de les administracions públiques es completa amb els que ja preveu la normativa vigent de responsabilitat, qualitat, seguretat, accessibilitat, proporcionalitat, neutralitat i servei als ciutadans.

El títol preliminar regula detalladament el règim dels òrgans administratius, i pren com a base la normativa vigent fins ara continguda a la Llei 30/1992, de 26 de novembre, en la qual s'incorporen certes novetats. La creació d'òrgans només es pot fer una vegada s'hagi comprovat que no hi ha cap duplictat amb els existents. Es completen les previsions sobre els òrgans de l'Administració consultiva i es millora la regulació dels òrgans col·legiats, en particular, els de l'Administració General de l'Estat, en què destaca la generalització de l'ús de mitjans electrònics perquè aquests puguin constituir-se, celebrar les seves sessions, adoptar acords, elaborar i remetre les actes de les seves reunions.

També s'incorporen en aquest títol els principis relatius a l'exercici de la potestat sancionadora i els que regeixen la responsabilitat patrimonial de les administracions públiques. Entre les novetats més destacables en aquest àmbit, mereixen una menció especial els canvis introduïts en la regulació de la denominada «responsabilitat patrimonial de l'Estat legislador» per les lesions que pateixen els particulars en els seus béns i drets derivades de lleis declarades inconstitucionals o contràries al dret de la Unió Europea, i es concreten les condicions que s'han de donar perquè es pugui procedir, si s'escau, a la indemnització que correspongui.

Finalment, al títol preliminar es regulen els convenis administratius, en la línia que preveu el Dictamen 878 del Tribunal de Comptes, de 30 de novembre, de 2010, que recomanava sistematitzar el seu marc legal i tipologia, establir els requisits per a la seva validesa i imposar l'obligació de remetre'ls al mateix Tribunal. D'aquesta manera, es desenvolupa un règim complet dels convenis, que fixa el seu contingut mínim, classes, durada i extinció i assegura el seu control per part del Tribunal de Comptes.

III

En relació amb l'Administració de l'Estat, el títol primer parteix de la regulació continguda a la Llei 6/1997, de 14 d'abril, aplicant certes millores que el temps ha revelat necessàries. S'estableixen els òrgans superiors i directius propis de l'estructura ministerial i també en l'àmbit de l'Administració perifèrica i a l'exterior. En el cas dels organismes públics, són els seus estatuts els que estableixen els seus òrgans directius.

La Llei regula els ministeris i la seva organització interna, sobre la base dels òrgans següents: ministres, secretaris d'Estat, subsecretaris, secretaris generals, secretaris generals tècnics, directors generals i subdirectors generals.

S'integren en aquesta Llei funcions dels ministres que, fins ara, estaven disperses en altres normes o que eren inherents a l'exercici de certes funcions, com subscriure en l'àmbit de la seva competència contractes i convenis; autoritzar les modificacions pressupostàries; decidir la representació del Ministeri en els òrgans col·legiats o grups de

treball; rendir el compte del departament davant el Tribunal de Comptes; i resoldre els recursos administratius presentats davant els òrgans superiors i directius del Departament. La Llei reordena parcialment les competències entre els òrgans superiors, ministres i secretaris d'Estat, i directius, subsecretaris, secretaris generals, secretaris generals tècnics i directors generals dels ministeris, i atribueix a certs òrgans com a pròpies algunes funcions que fins ara habitualment es delegaven en ells. I amb l'objecte de possibilitar les mesures de millora de gestió proposades en l'informe CORA, s'atribueix als subsecretaris una nova competència: la d'adoptar i impulsar les mesures tendents a la gestió centralitzada de recursos i mitjans materials en l'àmbit del seu departament.

S'atribueixen també expressament a la Subsecretaria del Ministeri de la Presidència, en coordinació amb la Secretaria General de la Presidència del Govern, les competències pròpies dels serveis comuns dels departaments en relació amb l'àrea de la Presidència del Govern. Cal recordar que, en tractar-se d'un àmbit aliè a l'estructura del mateix departament ministerial, aquesta atribució excedeix del Reial decret en què es fixi l'estructura orgànica d'aquell.

Amb l'objecte d'evitar que proliferin centres encarregats de prestar serveis administratius en cada ens o unitat, i facilitar que aquests es proveeixin mitjançant òrgans especialitzats en l'àmbit del Ministeri o de manera centralitzada per a tota l'Administració, es preveu la possibilitat que l'organització i la gestió dels serveis comuns dels ministeris i les entitats dependents pugui ser coordinada pel Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques o un altre organisme públic; o bé per la subsecretaria de cada departament.

IV

Sobre la base de la regulació de l'Administració perifèrica continguda a la Llei 6/1997, la Llei regula els òrgans de l'Administració General de l'Estat de caràcter territorial, els delegats i subdelegats del Govern. Com a principals novetats respecte a la regulació vigent fins ara, destaquen les qüestions següents.

Quant als delegats del Govern, es reforça el seu paper polític i institucional, se'ls defineix com a òrgans directius i es disposa que el seu nomenament ha d'atendre criteris de competència professional i experiència, i és aplicable a l'exercici de les seves funcions el que estableix el títol II de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Es millora la regulació de la seva suplència, vacant o malaltia, que correspon al subdelegat del Govern que el delegat designi. En cas de no haver fet formalment la designació, i quan es tracti d'una comunitat uniprovincial que no tingui subdelegat, la suplència recau sobre el secretari general.

Les competències dels delegats del Govern, que fins ara es recollien en diversos preceptes, passen a estar regulades en un únic article, i se sistematitzen en cinc categories: competències de direcció i coordinació; d'informació de l'acció del Govern i als ciutadans; de coordinació i col·laboració amb altres administracions públiques; competències relatives al control de legalitat; i competències relacionades amb el desenvolupament de les polítiques públiques.

Es recull expressament a la Llei la competència atribuïda als delegats del Govern a la Llei 33/2003, de 3 de novembre, de patrimoni de les administracions públiques, referent a la coordinació dels usos dels edificis de l'Administració General de l'Estat en el seu àmbit d'actuació, d'acord amb les directrius establertes pel Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques i la Direcció General de Patrimoni de l'Estat.

Respecte dels subdelegats del Govern, es concreten els requisits de titulació per ser nomenat subdelegat del Govern, de manera que ara s'indica el subgrup funcional al qual ha de pertànyer. Quant a les competències dels subdelegats del Govern, i com a novetat més rellevant, se li atribueix la de coordinar la utilització dels mitjans materials i, en particular, dels edificis administratius en l'àmbit de la seva província.

Es recull legalment l'existència d'un òrgan que s'ha revelat com a fonamental en la gestió de les delegacions i subdelegacions, la Secretaria General, encarregada d'administrar els serveis comuns i de la qual depenen les àrees funcionals. També

s'estableix en l'àmbit legal que l'assistència jurídica i el control financer de les delegacions i subdelegacions del Govern han de ser exercits per l'Advocacia de l'Estat i per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, respectivament, qüestió regulada anteriorment per normativa reglamentària.

La Llei també preveu expressament l'existència de la Comissió Interministerial de Coordinació de l'Administració perifèrica de l'Estat, les atribucions, la composició i el funcionament de la qual han de ser objecte de regulació reglamentària.

Pel que fa a l'Administració General de l'Estat a l'exterior, es fa una remissió a la Llei 2/2014, de 25 de març, de l'acció i del servei exterior de l'Estat, i a la seva normativa de desplegament, i es declara l'aplicació supletòria d'aquesta Llei.

V

En l'àmbit de la denominada Administració institucional, la Llei culmina i fa efectives les conclusions assolides en aquest àmbit per la CORA i que són reflex de la necessitat de donar compliment al que preveu l'esmentat article 31.2 de la Constitució, que ordena que la despesa pública efectui una assignació equitativa dels recursos públics, i que la seva programació i execució responguin als criteris d'eficiència i economia. De manera congruent amb aquest manament, l'article 135 de la Constitució estableix que totes les administracions públiques han d'adequar les seves actuacions al principi d'estabilitat pressupostària.

La necessitat permanent d'adaptació de l'Administració institucional s'aprecia amb la mera anàlisi de la regulació jurídica dels ens que la componen. Un panorama en el qual s'han aprovat de manera successiva diferents lleis que des de diferents perspectives han dissenyat el marc normatiu dels ens auxiliars de què disposa l'Estat.

En primer lloc, la regulació jurídica fonamental dels diferents tipus d'ens i organismes públics dependents de l'Estat està prevista a la Llei 6/1997, de 14 d'abril, que diferencia tres tipus d'entitats: organismes autònoms, entitats públiques empresarials i agències estatals, categoria que es va afegir amb posterioritat. Cadascun d'aquests organismes públics disposa d'una normativa reguladora específica, que normalment consta d'una referència a la llei de creació i d'un desplegament reglamentari posterior dictat en aprovar-se els estatuts corresponents.

No obstant això, el marc aparentment general és qüestionat per la previsió que estableix la disposició addicional desena de la Llei, 6/1997, de 14 d'abril, que exclou de la seva aplicació determinats ens que tenen previsions legals pròpies, per la qual cosa la Llei se'ls aplica de manera només supletòria. Aquesta excepció posa de relleu el principal obstacle en la clarificació normativa d'aquests ens, que no és altre que el desplaçament del dret comú en benefici d'un dret especial vinculat normalment a una percepció pròpia d'un sector d'activitat, social o corporatiu, que a través de la legislació específica aconsegueix dotar-se d'un marc jurídic més sensible a les seves necessitats.

Amb posterioritat a la Llei 6/1997, de 14 d'abril, la descentralització funcional de l'Estat va recuperar ràpidament la seva tendència a la diversitat. En primer lloc, per l'aprovació de la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de fundacions, en la qual es dissenya el règim aplicable a les fundacions constituïdes majoritàriament per entitats del sector públic estatal, i s'aplica la tècnica fundacional a l'àmbit de la gestió pública.

Des d'una altra perspectiva, basada en l'anàlisi de l'activitat que duen a terme els diferents ens, l'ordenament vigent ha regulat a la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, la totalitat del denominat «sector públic estatal», que està format per tres sectors: primer, el sector públic administratiu, que està constituït per l'Administració General de l'Estat; els organismes autònoms dependents de l'Administració General de l'Estat; les entitats gestores, serveis comuns i les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social en la seva funció pública de col·laboració en la gestió de la Seguretat Social; els òrgans amb dotació diferenciada en els pressupostos generals de l'Estat que, sense tenir personalitat jurídica, no estan integrats en l'Administració General de l'Estat però formen part del sector públic estatal; les entitats estatals de dret públic i els consorcis, quan els seus actes estiguin subjectes directament o indirectament al poder de decisió d'un òrgan

de l'Estat, la seva activitat principal no consisteix en la producció en règim de mercat de béns i serveis i no es financin majoritàriament amb ingressos comercials. Segon, el sector públic empresarial, que està constituït per les entitats públiques empresarials, dependents de l'Administració General de l'Estat, o de qualssevol altres organismes públics vinculats o dependents d'ella; les societats mercantils estatals, definides a la Llei 33/2003, de 3 de novembre, de patrimoni de les administracions públiques; i les entitats estatals de dret públic diferents de les compreses en el sector públic administratiu i els consorcis no inclosos en aquest. I tercer, el sector públic fundacional, constituït per les fundacions del sector públic estatal, definides a la Llei 50/2002, de 26 de desembre.

La següent fita normativa va ser la Llei 33/2003, de 3 de novembre, que regula el denominat «patrimoni empresarial de l'Administració General de l'Estat», format per les entitats públiques empresarials, a les quals es refereix el capítol III del títol III de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, les entitats de dret públic els ingressos de les quals provinguin, almenys en un 50 per 100, d'operacions efectuades al mercat, i les societats mercantils estatals.

La preocupació per la idoneïtat dels ens públics i la voluntat d'abordar-ne una reforma va conduir a l'aprovació de la Llei 28/2006, de 18 de juliol, d'agències estatals per a la millora dels serveis públics, mitjançant la qual es va crear aquest nou tipus d'ens. L'objectiu prioritari d'aquesta Llei va ser establir mecanismes de responsabilitat en la direcció i gestió dels nous organismes públics, així com vincular el sistema retributiu a l'assoliment dels seus objectius i reconèixer un marge més gran de discrecionalitat en la gestió pressupostària.

La Llei va autoritzar la creació de dotze agències, si bé fins ara només se n'han constituït set, i l'Agència Espanyola de Medicaments i Productes Sanitaris, autoritzada en una altra llei.

L'objectiu de la reforma va ser instaurar l'Agència com un nou model d'ens públic, però va néixer ja amb una eficàcia limitada. La disposició addicional cinquena de la Llei autoritzava el Govern per transformar en agència els organismes públics els objectius i les activitats dels quals s'ajustessin a la seva naturalesa, cosa que implicava reconèixer l'existència d'entitats que, atès que no complien aquest requisit, no necessitarien una transformació, i que seguirien en la seva condició d'organismes autònoms, entitats públiques empresarials o ens amb estatut especial. I, tanmateix, la disposició addicional setena ordenava atribuir l'estatut a tots els organismes públics de futura creació «amb caràcter general».

Per tot això, no es pot dir que els objectius de la Llei s'hagin assolit, fins i tot després de més de sis anys de vigència, perquè el seu desenvolupament posterior ha estat molt limitat, i perquè les mesures de control de despesa pública han neutralitzat la pretensió de dotar les agències de més autonomia financera.

Hi ha altres normes que s'han referit amb més o menys amplitud a l'àmbit i la categoria del sector públic. És el cas de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic, que diferencia entre el «sector públic» i les «administracions públiques», i introdueix el concepte de «poders adjudicadors». Distinció recollida igualment al posterior Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes del sector públic.

La Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible, va portar a terme una regulació pròpia i especial per als sis organismes reguladors existents en aquests moments, amb una atenció especial a garantir la seva independència respecte dels agents del mercat. Posteriorment la Llei 3/2013, de 4 de juny, de creació de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, va integrar en aquesta supervisió fins a set de preexistents. Fins i tot ens trobem que la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, per evitar dubtes interpretatius, es remet a la definició del «sector públic» «en l'àmbit comunitari».

El projecte de reforma administrativa posat en marxa aborda la situació dels ens instrumentals en dues adreces: mesures concretes de racionalització del sector públic estatal, fundacional i empresarial, que s'han materialitzat en successius acords de Consell

de Ministres, i en altres disposicions; i la reforma de l'ordenament aplicable a aquests, que es materialitza en aquesta Llei, i de la qual ja s'havien donat passos en la recent Llei 15/2014, de 16 de setembre, de racionalització del sector públic i altres mesures de reforma administrativa, que va modificar el règim jurídic dels consorcis.

Tenint en compte tots aquests antecedents, la Llei estableix, en primer lloc, dues normes bàsiques per a totes les administracions públiques. D'una banda, l'obligatorietat d'inscriure la creació, transformació o extinció de qualsevol entitat integrant del sector públic institucional en el nou inventari d'entitats del sector públic estatal, autonòmic i local. Aquesta inscripció és un requisit necessari per obtenir el número d'identificació fiscal definitiu de l'Agència Estatal d'Administració Tributària. Aquest registre ha de permetre disposar d'informació completa, fiable i pública del nombre i els tipus d'organismes públics i entitats existents en cada moment. I d'altra banda, s'obliga totes les administracions a disposar d'un sistema de supervisió contínua de les seves entitats dependents, que comporti la formulació periòdica de propostes de transformació, manteniment o extinció.

Ja en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, s'estableix una nova classificació del sector públic estatal per als organismes i les entitats que es creïn a partir de l'entrada en vigor de la Llei, més clara, ordenada i simple, atès que queden reduïts als tipus següents: organismes públics, que inclouen els organismes autònoms i les entitats públiques empresarials; autoritats administratives independents, societats mercantils estatals, consorcis, fundacions del sector públic i fons sense personalitat jurídica. La meta és la de sistematitzar el règim fins ara vigent en l'àmbit estatal i millorar-lo seguint les pautes que s'expliquen tot seguit.

En primer lloc, preservant els aspectes positius de la regulació dels diferents tipus d'ens, de manera que s'afavoreixi la programació d'objectius, el control d'eficàcia dels ens públics i el manteniment dels estrictament necessaris per exercir les funcions encomanades legalment al sector públic.

En segon lloc, suprimint les especialitats que, sense gaire justificació, propiciaven l'excepció de l'aplicació de controls administratius que hi ha d'haver en tota actuació pública, en allò que s'ha denominat la «fugida del dret administratiu». La flexibilitat en la gestió ha de ser compatible amb els mecanismes de control de la gestió de fons públics.

I, en tercer lloc, dedicant prou atenció a la supervisió dels ens públics i a la seva transformació i extinció, matèries que, per poc freqüents, no havien demanat un règim detallat en el passat. Amb això es resol una de les principals carències de la Llei d'agències: l'absència d'una veritable avaluació externa a l'entitat, que permeti jutjar si continua sent la manera més eficient i eficaç possible de complir els objectius que va perseguir la seva creació i que proposi alternatives en cas que no sigui així.

D'aquesta manera s'estableixen dos tipus de controls de les entitats integrants del sector públic estatal.

Una supervisió contínua, des de la seva creació fins a la seva extinció, a càrrec del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques que ha de vigilar la concurrència dels requisits que preveu aquesta Llei.

Un control d'eficàcia, centrat en el compliment dels objectius propis de l'activitat de l'entitat, que ha d'exercir anualment el departament al qual estigui adscrita l'entitat o organisme públic, sense perjudici del control de la gestió econòmicofinancera que exerceixi la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

Aquest sistema, que segueix les millors pràctiques del dret comparat, ha de permetre avaluar de manera contínua la pervivència de les raons que van justificar la creació de cada entitat i la seva sostenibilitat futura. Així s'evita la necessitat de reiterar en el futur l'exhaustiva anàlisi que va haver d'executar la CORA per identificar les entitats innecessàries o redundants i que estan en procés d'extinció.

S'incorpora al contingut de la Llei la regulació dels mitjans propis i serveis tècnics de l'Administració, d'acord amb el que s'estableix en l'actualitat a la normativa de contractes del sector públic. Com a novetat, la creació d'un mitjà propi o la seva declaració com a tal ha d'anar precedida d'una justificació, per mitjà d'una memòria de la intervenció general, que l'entitat és sostenible i eficaç, d'acord amb els criteris de rendibilitat econòmica, i que

resulta una opció més eficient que la contractació pública per disposar del servei o subministrament la provisió del qual li correspongui, o que concorrin altres raons excepcionals que justifiquen la seva existència, com la seguretat pública o la urgència en la necessitat del servei. Així mateix, aquestes entitats han d'estar identificades a través de l'acrònim «MP», per augmentar la seguretat jurídica. Aquests requisits s'apliquen tant als mitjans propis que es creïn en el futur com als ja existents, i s'estableix un termini de sis mesos per adaptar-los.

Sota la denominació d'«organismes públics», la Llei regula els organismes autònoms i les entitats públiques empresarials del sector públic estatal.

Els organismes públics es defineixen com els dependents o vinculats a l'Administració General de l'Estat, ja sigui directament o a través d'un altre organisme públic, les característiques dels quals justifiquen la seva organització en règim de descentralització funcional o d'independència, i que es creen per portar a terme activitats administratives, ja siguin de foment, prestació, gestió de serveis públics o producció de béns d'interès públic susceptibles de contraprestació, així com activitats de contingut econòmic reservades a les administracions públiques. Tenen personalitat jurídica pública diferenciada, patrimoni i tresoreria propis, així com autonomia de gestió, i els corresponen les potestats administratives necessàries per al compliment de les seves finalitats tret de la potestat expropiatòria.

S'estableix una estructura organitzativa comuna en l'àmbit del sector públic estatal, articulada en òrgans de govern, executius i de control d'eficàcia, i correspon al ministre d'Hisenda i Administracions Públiques la classificació de les entitats, d'acord amb la seva naturalesa i els criteris que preveu el Reial decret 451/2012, de 5 de març, pel qual es regula el règim retributiu dels màxims responsables i directius en el sector públic empresarial i altres entitats.

En general, es fa més exigent la creació d'organismes públics en sotmetre's als requisits següents: d'una banda, l'elaboració d'un pla d'actuació amb un contingut mínim que inclou una anàlisi d'eficiència i les raons que en fonamenten la creació; justificació de la forma jurídica proposada; determinació dels objectius que s'han de complir i els indicadors per mesurar-los; acreditació de la inexistència de duplicitats, etc. I, de l'altra, un informe preceptiu del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

D'acord amb el criteri de racionalització exposat anteriorment per a tota l'Administració General de l'Estat, tant els organismes existents al sector públic estatal com els de nova creació han d'aplicar una gestió compartida dels serveis comuns, llevat que la decisió de no fer-ho es justifiqui a la memòria que acompanyi la norma de creació per raons d'eficiència, d'acord amb l'article 7 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, seguretat nacional o quan l'organització i la gestió compartida afectin serveis que s'hagin de prestar de manera autònoma en atenció a la independència de l'organisme.

Per primera vegada s'inclou per al sector públic estatal un règim de transformacions i fusions d'organismes públics de la mateixa naturalesa jurídica, ja sigui mitjançant la seva extinció i integració en un nou organisme públic, o mitjançant la seva absorció per un altre de ja existent. La fusió s'ha de portar a terme mitjançant una norma reglamentària, encara que suposi modificar la llei de creació. S'estableix un control més gran per a la transformació d'organisme autònom en societat mercantil estatal o en fundació del sector públic, amb la finalitat d'evitar el fenomen de la fugida dels controls del dret administratiu, per a la qual cosa s'exigeix que s'elabori una memòria que el justifiqui i un informe preceptiu de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat. En canvi, es facilita la transformació de societats mercantils estatals en organismes autònoms, que estan sotmesos a controls més intensos.

Es regula, també en l'àmbit estatal, la dissolució, la liquidació i l'extinció d'organismes públics. En aquest sentit, es detallen les causes de dissolució, entre les quals destaca la situació de desequilibri financer durant dos exercicis pressupostaris consecutius, circumstància que no opera de manera automàtica, ja que es pot corregir mitjançant un pla elaborat a l'efecte.

El procés de dissolució és àgil, ja que n'hi ha prou amb un acord del Consell de Ministres. S'ha de designar un òrgan administratiu o entitat del sector públic institucional com a liquidador, la responsabilitat del qual ha de ser assumida directament per l'Administració que el designi, sense perjudici de la possibilitat de repetir contra aquell quan hi hagi causa legal per a això.

Publicat l'acord de dissolució, la liquidació s'inicia automàticament, i té lloc per cessió i integració global de tot l'actiu i passiu de l'organisme en l'Administració General de l'Estat, que succeeix l'entitat extingida en tots els seus drets i obligacions. Quan s'ha formalitzat la liquidació, es produeix l'extinció automàtica.

Quant a la tipologia pròpia del sector institucional de l'Estat, la Llei preveu les categories d'entitats següents: organismes públics, que comprenen els organismes autònoms i les entitats públiques empresarials; les autoritats administratives independents; les societats mercantils estatals; les fundacions del sector públic estatal; els consorcis; i els fons sense personalitat jurídica. Als capítols corresponents a cada tipus se'n defineix el règim jurídic, economicofinancer, pressupostari, de contractació i de personal. Els organismes autònoms porten a terme activitats derivades de la mateixa Administració Pública, en qualitat d'organitzacions instrumentals diferenciades i dependents d'aquesta, mentre que les entitats públiques empresarials es qualifiquen per simultaniejar l'exercici de potestats administratives i d'activitats prestacionals, de gestió de serveis o de producció de béns d'interès públic, susceptibles de contraprestació. Les autoritats administratives independents tenen atribuïdes funcions de regulació o supervisió de caràcter extern sobre un determinat sector o activitat econòmica, i per exercir aquestes funcions han d'estar dotades d'independència funcional o d'una autonomia especial respecte de l'Administració General de l'Estat, la qual cosa s'ha de determinar en una norma amb rang de llei. En atenció a aquesta idiosincràsia peculiar, es regeixen en primer terme per la seva normativa especial, i supletòriament, mentre sigui compatible amb la seva naturalesa i funcions, per aquesta llei.

Es manté el concepte de societats mercantils estatals vigent actualment a la Llei 33/2003, de 3 de novembre, respecte de les quals s'inclou com a novetat que la responsabilitat aplicable als membres dels seus consells d'administració designats per l'Administració General de l'Estat ha de ser assumida directament per l'Administració designant. Tot això sense perjudici que es pugui exigir d'ofici la responsabilitat de l'administrador pels danys i perjudicis causats quan hagi concorregut dol, o culpa o negligència greus.

La Llei estableix amb caràcter bàsic el règim jurídic dels consorcis, en tractar-se d'un règim que, per definició, afecta totes les administracions públiques, seguint la línia de les modificacions efectuades per la Llei 15/2014, de 16 de setembre, de racionalització del sector públic i altres mesures de reforma administrativa. La creació d'un consorci en el qual participi l'Administració General de l'Estat ha d'estar prevista en una llei i ha d'anar precedida de l'autorització del Consell de Ministres. El consorci es constitueix mitjançant el conveni corresponent, al qual s'han d'adjuntar els estatuts, un pla d'actuació amb el mateix contingut que el dels organismes públics i l'informe preceptiu favorable del departament competent en la hisenda pública o la intervenció general que correspongui. Les entitats consorciades poden acordar, amb la majoria que estableixin els estatuts, o a falta de previsió estatutària, per unanimitat, la cessió global d'actius i passius a una altra entitat jurídicament adequada amb la finalitat de mantenir la continuïtat de l'activitat i assolir els objectius del consorci que es liquida. La seva dissolució és automàtica mitjançant un acord del màxim òrgan de govern del consorci, que ha de nomenar un òrgan o una entitat com a liquidador. La responsabilitat de l'empleat públic que sigui nomenat liquidador l'ha d'assumir l'entitat o l'administració que el va designar, sense perjudici de les accions que aquesta pugui exercir per, si s'escau, repetir la responsabilitat que correspongui. Finalment, cal destacar que s'avança en el rigor pressupostari dels consorcis que estan subjectes al règim de pressupostació, comptabilitat i control de l'Administració pública a la qual estiguin adscrits i, per tant, s'han d'integrar o, si s'escau, adjuntar, als pressupostos de l'Administració d'adscripció en els termes que preveu la seva normativa.

S'estableix el règim jurídic de les fundacions del sector públic estatal, i es mantenen les línies fonamentals de la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de fundacions. La creació de les fundacions, o l'adquisició de manera sobrevinguda d'aquesta forma jurídica, s'ha d'efectuar per llei. S'ha de preveure la possibilitat que en el patrimoni de les fundacions del sector públic estatal hi pugui haver aportació del sector privat de manera no majoritària. Com a novetat, s'estableix amb caràcter bàsic el règim d'adscripció pública de les fundacions i del protectorat.

Es regulen finalment en aquest títol els fons que no tenen personalitat jurídica del sector públic estatal, figura la freqüent utilització de la qual demanava l'establiment d'un règim jurídic, i que s'han de crear per llei.

VI

El títol III estableix un règim complet de les relacions entre les diferents administracions públiques, que s'han de subjectar a nous principis rectors l'última ràtio dels quals es troba als articles 2, 14 i 138 de la Constitució, com l'adequació al sistema de distribució de competències, la solidaritat interterritorial, la programació i avaluació de resultats i el respecte a la igualtat de drets de tots els ciutadans.

Seguint la jurisprudència constitucional, es defineixen i diferencien dos principis clau de les relacions entre administracions: la cooperació, que és voluntària, i la coordinació, que és obligatòria. Sobre aquesta base es regulen els diferents òrgans i formes de cooperar i coordinar.

Es desenvolupen àmpliament les tècniques de cooperació i, en especial, les de naturalesa orgànica, entre les quals destaca la conferència de presidents, que es regula per primera vegada, les conferències sectorials i les comissions bilaterals de cooperació. Dins de les funcions de les conferències sectorials destaca com a novetat la de ser informades sobre avantprojectes de llei i els projectes de reglaments del Govern de la nació o dels consells de govern de les comunitats autònomes, quan afectin de manera directa l'àmbit competencial de les altres administracions públiques o quan ho prevegi així la normativa sectorial aplicable. Amb això es vol potenciar la planificació conjunta i evitar l'aparició de duplicitats.

S'aclareix que les conferències sectorials poden adoptar recomanacions, que impliquen el compromís dels qui hagin votat a favor d'orientar les seves actuacions en aquesta matèria en el sentit acordat, amb l'obligació de motivar el seu no-seguiment; i acords, que poden adoptar la forma de plans conjunts, que són de compliment obligat per a tots els membres no discrepans i que són exigibles davant l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu. Quan l'Administració General de l'Estat exerceixi funcions de coordinació, d'acord amb la jurisprudència constitucional, l'acord és obligatori per a totes les administracions de la conferència sectorial.

Es preveu el possible funcionament electrònic d'aquests òrgans, fet que afavoreix les convocatòries de les conferències sectorials, que podran ser més freqüents, amb l'estalvi consegüent en costos de desplaçament.

Dins del deure de col·laboració es delimiten els supòsits en què l'Administració requerida pot denegar l'assistència i la cooperació, i es concreten les tècniques de col·laboració: la creació i el manteniment de sistemes integrats d'informació; el deure d'assistència i auxili per atendre les sol·licituds formulades per altres administracions per exercir millor les seves competències i qualsevol altra que prevegi la llei. No obstant això, el deure de col·laboració al qual estan sotmeses les administracions públiques s'ha d'exercir amb submissió al que estableix la normativa específica aplicable.

Es crea un Registre electrònic estatal d'òrgans i instruments de cooperació, amb efecte constitutiu, de manera que pugui ser de coneixement general, de manera fiable, la informació relativa als òrgans de cooperació i coordinació en què participen l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics i entitats vinculats o dependents, i quins convenis hi ha en vigor en cada moment.

Es dona també resposta legal a les interrelacions competencials que s'han estat portant a terme durant els últims anys, i es propicia la creació voluntària de serveis

integrats o complementaris, en els quals cada administració tingui en compte les competències d'altres administracions públiques i conegui els seus projectes d'actuació per millorar l'eficàcia de tot el sistema administratiu.

També es potencia la disponibilitat de sistemes electrònics d'informació mútua, cada vegada més integrats, tal com s'ha posat de relleu amb la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat.

Les disposicions addicionals de la Llei recullen, entre d'altres matèries, la menció a l'Administració dels territoris històrics del País Basc, els delegats del Govern a les ciutats de Ceuta i Melilla, l'estructura administrativa a les illes menors, les relacions amb les ciutats de Ceuta i Melilla, l'adaptació d'organismes públics i entitats existents, la gestió compartida de serveis comuns dels organismes públics existents, la transformació dels mitjans propis existents, el Registre estatal d'òrgans i instruments de cooperació, l'adaptació dels convenis vigents, la Comissió Sectorial d'Administració Electrònica, l'adaptació als consorcis en què participa l'Estat, els conflictes d'atribucions intraministerials, així com el règim jurídic del Banc d'Espanya, les autoritats portuàries i ports de l'Estat, les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social, l'Agència Estatal d'Administració Tributària i l'organització militar, els únics les peculiaritats dels quals justifiquen un tractament separat.

A les disposicions transitòries s'estableixen el règim aplicable al sector públic institucional existent en entrar en vigor la Llei, així com les regles aplicables als procediments d'elaboració de normes en curs.

A la disposició derogatòria única es recullen la normativa i les disposicions del mateix rang o inferior que queden derogades.

Entre les disposicions finals s'inclou la modificació de la regulació del Govern continguda a la Llei 50/1997, de 27 de novembre; també es modifica la Llei 33/2003, de 3 de novembre; s'estableixen els títols competencials sobre la base dels quals es dicta la Llei, l'habilitació per al seu desplegament normatiu; i l'entrada en vigor, prevista per a un any després de la publicació de la Llei al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Les modificacions introduïdes en la Llei del Govern actual suposen una sèrie de novetats transcendents. Així, s'adequa el règim dels membres del Govern a les previsions de la Llei 3/2015, de 30 de març, reguladora de l'exercici de l'alt càrrec de l'Administració General de l'Estat. Quant al president del Govern, als vicepresidents i als ministres, s'introdueixen millores tècniques sobre el procediment i les formalitats de cessament. En cas que hi hagi ministres sense cartera, pel Reial decret s'ha de determinar l'àmbit de les seves competències, l'estructura administrativa, així com els mitjans materials i personals que quedin adscrits als òrgans esmentats.

A més d'això, es preveu excepcionalment l'assistència d'altres alts càrrecs al Consell de Ministres, quan siguin convocats, possibilitat que fins ara només es preveia respecte dels secretaris d'Estat.

Es flexibilitza el règim de la suplència dels membres del Consell de Ministres, ja que no es considera absència la interrupció transitòria de l'assistència dels ministres a les reunions d'un òrgan col·legiat. En aquests casos, les funcions que puguin correspondre al membre del Govern durant aquesta situació han de ser exercides per la següent autoritat en rang present.

El Reial decret de creació de cadascuna de les comissions delegades del Govern ha de regular, a més d'altres qüestions, el règim intern de funcionament i, en particular, el de convocatòries i suplències. D'aquesta manera, es completa el règim d'aquests òrgans.

Es preveu així mateix una habilitació al Govern perquè defineixi determinades qüestions, com ara la regulació de les precedències en els actes oficials dels titulars dels poders constitucionals i de les institucions nacionals, autonòmiques, els departaments ministerials i els òrgans interns d'aquests, així com el règim dels expresidents del Govern.

D'acord amb el propòsit que la tramitació telemàtica arribi a tots els nivells del Govern, es preveu que el ministre de la Presidència pugui dictar instruccions per a la tramitació d'afers davant els òrgans col·legiats del Govern que regulin la possible documentació de propostes i acords per mitjans electrònics.

Els òrgans de col·laboració i suport al Govern continuen sent els mateixos que en la normativa actual: Comissió General de Secretaris d'Estat i Subsecretaris, Secretariat del Govern i gabinets del president del Govern, dels vicepresidents, dels ministres i dels secretaris d'Estat. La Llei introdueix millores en el funcionament d'aquests òrgans, en particular, atribuint a la Comissió General de Secretaris d'Estat i Subsecretaris l'anàlisi o la discussió dels afers que, sense ser competència del Consell de Ministres o les seves comissions delegades, afectin diversos ministeris i siguin sotmesos a la Comissió pel seu president.

Es recullen també en l'àmbit legal les funcions del Secretariat del Govern com a òrgan de suport del ministre de la Presidència, del Consell de Ministres, de les comissions delegades del Govern i de la Comissió General de Secretaris d'Estat i Subsecretaris, i se li encarreguen d'altres que estan relacionades amb la tramitació administrativa de la sanció i promulgació real de les lleis, l'expedició dels reials decrets, la tramitació dels actes i les disposicions del rei la ratificació dels quals correspon al president del Govern o al president del Congrés dels Diputats, i la tramitació dels actes i les disposicions que l'ordenament jurídic atribueix a la competència del president del Govern, entre d'altres.

Quant al règim de funcionament del Consell de Ministres, destaca com a novetat la regulació de la possibilitat d'avocar, a proposta del president del Govern, les competències la decisió de les quals correspongui a les comissions delegades del Govern.

Finalment, es modifica el títol V de la Llei del Govern, amb dues finalitats.

En primer lloc, es reforma el procediment a través del qual s'exerceix la iniciativa legislativa i la potestat reglamentària, en línia amb els principis establerts amb caràcter general per a totes les administracions a la Llei de procediment administratiu i que comporten l'elaboració d'un pla anual normatiu; la realització d'una consulta pública amb anterioritat a la redacció de les propostes; el reforçament del contingut de la memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu; l'atribució de funcions al Ministeri de la Presidència per assegurar la qualitat normativa; i l'avaluació «ex post» de les normes aprovades.

Aquestes importants novetats, tributàries de les iniciatives portades a terme sobre Better Regulation a la Unió Europea, segueixen així mateix les recomanacions que en aquesta matèria ha formulat l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE) a l'informe que va emetre el 2014 «Spain: From Administrative Reform to Continuous Improvement». És la Comunicació de la Comissió Europea al Consell de 25 de juny de 2008 (A «Small Business Act» for Europe) la que entre les seves recomanacions inclou la de fixar dates concretes d'entrada en vigor de qualsevol norma que afecti les petites i mitjanes empreses, proposta que s'incorpora a la normativa estatal i que ha de contribuir a incrementar la seguretat jurídica en la nostra activitat econòmica.

En segon lloc, s'extreu l'article dedicat al control del Govern del títol V, en el qual es trobava impròpiament, de manera que passa a constituir un d'específic amb aquest contingut exclusiu, amb una redacció, però, d'acord amb la normativa reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals, principis d'actuació i funcionament del sector públic

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquesta Llei estableix i regula les bases del règim jurídic de les administracions públiques, els principis del sistema de responsabilitat de les administracions públiques i de la potestat sancionadora, així com l'organització i el funcionament de l'Administració General de l'Estat i del seu sector públic institucional per a l'exercici de les seves activitats.

Article 2. Àmbit subjectiu.

1. Aquesta Llei s'aplica al sector públic, que comprèn:
 - a) L'Administració General de l'Estat.
 - b) Les administracions de les comunitats autònomes.
 - c) Les entitats que integren l'Administració local.
 - d) El sector públic institucional.
2. El sector públic institucional està integrat per:
 - a) Qualsevol organismes públics i entitats de dret públic vinculats o dependents de les administracions públiques.
 - b) Les entitats de dret privat vinculades o dependents de les administracions públiques, que queden subjectes al que disposen les normes d'aquesta Llei que específicament es refereixin a aquelles, en particular als principis que preveu l'article 3, i en tot cas, quan exerceixin potestats administratives.
 - c) Les universitats públiques, que es regeixen per la seva normativa específica i, supletòriament, per les previsions d'aquesta Llei.
3. Tenen la consideració d'administracions públiques l'Administració General de l'Estat, les administracions de les comunitats autònomes, les entitats que integren l'Administració local, així com els organismes públics i les entitats de dret públic que preveu la lletra a) de l'apartat 2.

Article 3. Principis generals.

1. Les administracions públiques serveixen amb objectivitat els interessos generals i actuen d'acord amb els principis d'eficàcia, jerarquia, descentralització, desconcentració i coordinació, amb submissió plena a la Constitució, a la llei i al dret.

Han de respectar en la seva actuació i relacions els principis següents:

 - a) Servei efectiu als ciutadans.
 - b) Simplicitat, claredat i proximitat als ciutadans.
 - c) Participació, objectivitat i transparència de l'actuació administrativa.
 - d) Racionalització i agilitat dels procediments administratius i de les activitats materials de gestió.
 - e) Bona fe, confiança legítima i lleialtat institucional.
 - f) Responsabilitat per la gestió pública.
 - g) Planificació i direcció per objectius i control de la gestió i avaluació dels resultats de les polítiques públiques.
 - h) Eficàcia en el compliment dels objectius fixats.
 - i) Economia, suficiència i adequació estricta dels mitjans als fins institucionals.
 - j) Eficiència en l'assignació i la utilització dels recursos públics.
 - k) Cooperació, col·laboració i coordinació entre les administracions públiques.
2. Les administracions públiques s'han de relacionar entre si i amb els seus òrgans, organismes públics i entitats vinculats o dependents a través de mitjans electrònics que assegurin la interoperabilitat i seguretat dels sistemes i solucions adoptades per cadascuna d'elles, han de garantir la protecció de les dades de caràcter personal i han de facilitar preferentment la prestació conjunta de serveis als interessats.
3. Sota la direcció del Govern de la nació, dels òrgans de govern de les comunitats autònomes i dels corresponents de les entitats locals, l'actuació de l'Administració Pública respectiva es porta a terme per assolir els objectius que estableixen les lleis i la resta de l'ordenament jurídic.
4. Cadascuna de les administracions públiques de l'article 2 actua per al compliment de les seves finalitats amb personalitat jurídica única.

Article 4. *Principis d'intervenció de les administracions públiques per a la realització d'una activitat.*

1. Les administracions públiques que, en l'exercici de les seves competències respectives, estableixin mesures que limitin l'exercici de drets individuals o col·lectius o exigeixin el compliment de requisits per a la realització d'una activitat, han d'aplicar el principi de proporcionalitat i elegir la mesura menys restrictiva, motivar la seva necessitat per a la protecció de l'interès públic, així com justificar la seva adequació per aconseguir les finalitats que es persegueixen, sense que en cap cas es produeixin diferències de tracte discriminatòries. Així mateix, han d'avaluar periòdicament els efectes i resultats obtinguts.

2. Les administracions públiques han de vetllar pel compliment dels requisits que preveu la legislació que sigui aplicable, per a la qual cosa poden, en l'àmbit de les seves competències respectives i amb els límits que estableix la legislació de protecció de dades de caràcter personal, comprovar, verificar, investigar i inspeccionar els fets, actes, elements, activitats, estimacions i altres circumstàncies que siguin necessàries.

CAPÍTOL II

Dels òrgans de les administracions públiques

Secció 1a Dels òrgans administratius

Article 5. *Òrgans administratius.*

1. Tenen la consideració d'òrgans administratius les unitats administratives a les quals s'atribueixin funcions que tinguin efectes jurídics davant tercers, o l'actuació de les quals tingui caràcter preceptiu.

2. Correspon a cada Administració Pública delimitar, en el seu àmbit competencial respectiu, les unitats administratives que configuren els òrgans administratius propis de les especialitats derivades de la seva organització.

3. La creació de qualsevol òrgan administratiu exigeix, almenys, que es compleixin els requisits següents:

- a) Determinar la seva forma d'integració en l'Administració Pública de què es tracti i la seva dependència jeràrquica.
- b) Delimitar les seves funcions i competències.
- c) Dotar dels crèdits necessaris per posar-lo en marxa i en funcionament.

4. No es poden crear nous òrgans que suposin la duplicació d'altres de ja existents si alhora no se suprimeix o restringeix degudament la competència d'aquests. Amb aquest objecte, només es pot crear un nou òrgan després d'haver comprovat que no n'hi hagi un altre a la mateixa Administració Pública que exerceixi la mateixa funció sobre el mateix territori i població.

Article 6. *Instruccions i ordres de servei.*

1. Els òrgans administratius poden dirigir les activitats dels seus òrgans jeràrquicament dependents mitjançant instruccions i ordres de servei.

Quan una disposició específica ho estableixi així, o quan es consideri convenient per raó dels destinataris o dels efectes que es puguin produir, les instruccions i ordres de servei s'han de publicar al butlletí oficial que correspongui, sense perjudici de la seva difusió d'acord amb el que preveu la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

2. L'incompliment de les instruccions o ordres de servei no afecta per si mateix la validesa dels actes dictats pels òrgans administratius, sense perjudici de la responsabilitat disciplinària en què es pugui incórrer.

Article 7. Òrgans consultius.

L'Administració consultiva es pot articular mitjançant òrgans específics dotats d'autonomia orgànica i funcional respecte a l'Administració activa, o a través dels serveis d'aquesta última que presten assistència jurídica.

En aquest cas, els serveis esmentats no poden estar subjectes a dependència jeràrquica, ja sigui orgànica o funcional, ni rebre instruccions, directrius o qualsevol classe d'indicació dels òrgans que hagin elaborat les disposicions o produït els actes objecte de consulta, i per complir aquestes garanties han d'actuar de manera col·legiada.

Secció 2a Competència

Article 8. Competència.

1. La competència és irrenunciable i l'han d'exercir els òrgans administratius que la tinguin atribuïda com a pròpia, excepte en els casos de delegació o avocació, quan s'efectuïn en els termes que preveu aquesta Llei o d'altres.

La delegació de competències, els encàrrecs de gestió, la delegació de signatura i la suplència no suposen l'alteració de la titularitat de la competència, tot i que sí la dels elements determinants del seu exercici que es preveuen en cada cas.

2. La titularitat i l'exercici de les competències atribuïdes als òrgans administratius es poden desconcentrar en d'altres jeràrquicament dependents d'aquells en els termes i amb els requisits que prevegin les mateixes normes d'atribució de competències.

3. Si alguna disposició atribueix la competència a una Administració, sense especificar l'òrgan que l'ha d'exercir, s'entén que la facultat d'instruir i resoldre els expedients correspon als òrgans inferiors competents per raó de la matèria i del territori. Si hi ha més d'un òrgan inferior competent per raó de matèria i territori, la facultat per instruir i resoldre els expedients correspon al superior jeràrquic comú d'aquests.

Article 9. Delegació de competències.

1. Els òrgans de les diferents administracions públiques poden delegar l'exercici de les competències que tinguin atribuïdes en altres òrgans de la mateixa Administració, encara que no siguin jeràrquicament dependents, o en els organismes públics o entitats de dret públic vinculats o dependents d'aquelles.

En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, la delegació de competències ha de ser aprovada prèviament per l'òrgan ministerial de qui depengui l'òrgan delegant, i en el cas dels organismes públics o entitats vinculats o dependents, per l'òrgan màxim de direcció, d'acord amb les seves normes de creació. Quan es tracti d'òrgans no relacionats jeràrquicament, cal l'aprovació prèvia del superior comú si tots dos pertanyen al mateix ministeri, o de l'òrgan superior de qui depengui l'òrgan delegat, si el delegant i el delegat pertanyen a ministeris diferents.

Així mateix, els òrgans de l'Administració General de l'Estat poden delegar l'exercici de les seves competències pròpies en els seus organismes públics i entitats vinculats o dependents, quan sigui convenient per assolir les finalitats que tinguin assignades i millorar l'eficàcia de la seva gestió. La delegació ha de ser aprovada prèviament pels òrgans dels quals depengui l'òrgan delegant i l'òrgan delegat, o acceptada per aquest últim quan sigui l'òrgan màxim de direcció de l'organisme públic o entitat vinculat o dependent.

2. En cap cas poden ser objecte de delegació les competències relatives a:

a) Els afers que es refereixin a relacions amb el cap de l'Estat, la Presidència del Govern de la nació, les Corts Generals, les presidències dels consells de govern de les comunitats autònomes i les assemblees legislatives de les comunitats autònomes.

b) L'adopció de disposicions de caràcter general.

c) La resolució de recursos en els òrgans administratius que hagin dictat els actes objecte de recurs.

d) Les matèries en què es determini així per norma amb rang de Llei.

3. Les delegacions de competències i la seva revocació s'han de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat», al de la comunitat autònoma o al de la província, segons l'Administració a què pertanyi l'òrgan delegant, i l'àmbit territorial de competència d'aquest.

4. Les resolucions administratives que s'adoptin per delegació han d'indicar expressament aquesta circumstància i es consideren dictades per l'òrgan delegant.

5. Excepte en cas d'autorització expressa d'una llei, no es poden delegar les competències que s'exerceixin per delegació.

No constitueix impediment perquè es pugui delegar la competència per resoldre un procediment la circumstància que la norma reguladora d'aquest prevegi, com a tràmit preceptiu, l'emissió d'un dictamen o informe; no obstant això, no es pot delegar la competència per resoldre un procediment una vegada que en el procediment corresponent s'hagi emès un dictamen o informe preceptiu sobre aquest.

6. La delegació és revocable en qualsevol moment per l'òrgan que l'hagi conferit.

7. L'acord de delegació de les competències atribuïdes a òrgans col·legiats, per a l'exercici de les quals es requereixi un quòrum o una majoria especial, s'ha d'adoptar observant, en tot cas, el quòrum o la majoria esmentats.

Article 10. *Avocació.*

1. Els òrgans superiors poden avocar per a si mateixos el coneixement d'un o diversos afers la resolució dels quals correspongui ordinàriament o per delegació als seus òrgans administratius dependents, quan circumstàncies d'índole tècnica, econòmica, social, jurídica o territorial ho facin convenient.

En els supòsits de delegació de competències en òrgans no dependents jeràrquicament, el coneixement d'un afer pot ser avocat únicament per l'òrgan delegant.

2. En tot cas, l'avocació s'ha d'efectuar mitjançant un acord motivat que s'ha de notificar als interessats en el procediment, si n'hi ha, amb anterioritat o simultàniament a la resolució final que es dicti.

Contra l'acord d'avocació no es pot interposar cap recurs, tot i que es pot impugnar en el que, si s'escau, s'interposi contra la resolució del procediment.

Article 11. *Encàrrecs de gestió.*

1. La realització d'activitats de caràcter material o tècnic de la competència dels òrgans administratius o de les entitats de dret públic es pot encarregar a altres òrgans o entitats de dret públic de la mateixa Administració o d'una altra, sempre que entre les seves competències estiguin aquestes activitats, per raons d'eficàcia o quan no es posseeixin els mitjans tècnics idonis per exercir-les.

Els encàrrecs de gestió no poden tenir per objecte prestacions pròpies dels contractes regulats a la legislació de contractes del sector públic. En aquest cas, la seva naturalesa i règim jurídic s'ha d'ajustar al que preveu aquesta.

2. L'encàrrec de gestió no suposa la cessió de la titularitat de la competència ni dels elements substantius del seu exercici, i és responsabilitat de l'òrgan o entitat que l'encarrega dictar tots els actes o resolucions de caràcter jurídic que donin suport o en els quals s'integri l'activitat material concreta objecte d'encàrrec.

En tot cas, l'entitat o òrgan encomanat té la condició d'encarregat del tractament de les dades de caràcter personal a les quals pugui tenir accés en execució de l'encàrrec de gestió, i li és aplicable el que disposa la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

3. La formalització dels encàrrecs de gestió s'ha d'ajustar a les regles següents:

a) Quan l'encàrrec de gestió s'efectuï entre òrgans administratius o entitats de dret públic pertanyents a la mateixa Administració, s'ha de formalitzar en els termes que estableixi la seva normativa pròpia i, si no n'hi ha, per acord exprés dels òrgans o entitats de dret públic intervinents. En tot cas, l'instrument de formalització de l'encàrrec de gestió i la seva resolució s'ha de publicar, per assolir eficàcia, al «Butlletí Oficial de l'Estat», al

butlletí oficial de la comunitat autònoma o al de la província, segons l'Administració a què pertanyi l'òrgan que efectua l'encàrrec.

Cada Administració pot regular els requisits necessaris per a la validesa d'aquests acords que han d'incloure, almenys, una menció expressa de l'activitat o activitats que afectin, el termini de vigència i la naturalesa i l'abast de la gestió encomanada.

b) Quan l'encàrrec de gestió s'efectuï entre òrgans i entitats de dret públic d'administracions diferents, s'ha de formalitzar mitjançant la signatura del conveni corresponent entre elles, que s'ha de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat», al butlletí oficial de la comunitat autònoma o al de la província, segons l'Administració a què pertanyi l'òrgan que efectua l'encàrrec, excepte en el cas de la gestió ordinària dels serveis de les comunitats autònomes per part de les diputacions provincials o, si s'escau, cabildos o consells insulars, que es regeix per la legislació de règim local.

Article 12. *Delegació de signatura.*

1. Els titulars dels òrgans administratius poden, en matèries de la seva competència, que tinguin, bé per atribució, bé per delegació de competències, delegar la signatura de les seves resolucions i actes administratius en els titulars dels òrgans o unitats administratives que depenguin d'ells, dins dels límits assenyalats a l'article 9.

2. La delegació de signatura no altera la competència de l'òrgan delegant, i perquè sigui vàlida no cal publicar-la.

3. En les resolucions i els actes que se signin per delegació s'ha de fer constar aquesta circumstància i l'autoritat de procedència.

Article 13. *Suplència.*

1. Tal com disposi cada Administració Pública, els titulars dels òrgans administratius poden ser suplerts temporalment en els supòsits de vacant, absència o malaltia, així com en els casos en què s'hagi declarat la seva abstenció o recusació.

Si no es designa cap suplent, la competència de l'òrgan administratiu l'ha d'exercir qui designi l'òrgan administratiu immediat superior de qui depengui.

2. La suplència no implica l'alteració de la competència, i perquè sigui vàlida no cal publicar-la.

3. En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, la designació de suplent es pot efectuar:

a) En els reials decrets d'estructura orgànica bàsica dels departaments ministerials o en els estatuts dels seus organismes públics i entitats vinculats o dependents, segons correspongui.

b) Per part de l'òrgan competent per al nomenament del titular, ja sigui en el mateix acte de nomenament o en un altre de posterior quan es produeixi el supòsit que doni lloc a la suplència.

4. En les resolucions i els actes que es dictin mitjançant suplència, s'ha de fer constar aquesta circumstància i s'ha d'especificar el titular de l'òrgan en la suplència del qual s'adopten i qui està exercint efectivament aquesta suplència.

Article 14. *Decisions sobre competència.*

1. L'òrgan administratiu que es consideri incompetent per resoldre un afer ha de remetre directament les actuacions a l'òrgan que consideri competent, i ha de notificar aquesta circumstància als interessats.

2. Els interessats que siguin part en el procediment es poden dirigir a l'òrgan que estigui coneixent d'un afer perquè declini la seva competència i remeti les actuacions a l'òrgan competent.

Així mateix, es poden dirigir a l'òrgan que considerin competent perquè requereixi la inhibició al que conegui de l'afer.

3. Els conflictes d'atribucions només es poden suscitar entre òrgans d'una mateixa administració no relacionats jeràrquicament, i respecte a afers sobre els quals no hagi finalitzat el procediment administratiu.

Secció 3a Òrgans col·legiats de les diferents administracions públiques

Subsecció 1a Funcionament

Article 15. Règim.

1. El règim jurídic dels òrgans col·legiats s'ha d'ajustar a les normes que conté aquesta secció, sense perjudici de les peculiaritats organitzatives de les administracions públiques en què s'integren.

2. Els òrgans col·legiats de les diferents administracions públiques en què participin organitzacions representatives d'interessos socials, així com els compostos per representacions de diferents administracions públiques, tinguin o no participació d'organitzacions representatives d'interessos socials, poden establir o completar les seves pròpies normes de funcionament.

Els òrgans col·legiats a què es refereix aquest apartat han de quedar integrats en l'Administració Pública que correspongui, encara que sense participar en l'estructura jeràrquica d'aquesta, llevat que ho estableixin així les seves normes de creació o que es desprengui de les seves funcions o de la mateixa naturalesa de l'òrgan col·legiat.

3. L'acord de creació i les normes de funcionament dels òrgans col·legiats que dictin resolucions que tinguin efectes jurídics enfront de tercers s'han de publicar al butlletí o diari oficial de l'Administració Pública en la qual s'integren. Addicionalment, les administracions els poden publicar en altres mitjans de difusió que en garanteixin el coneixement.

Quan es tracti d'un òrgan col·legiat dels que s'enumeren a l'apartat 2 d'aquest article, la publicitat esmentada l'ha d'efectuar l'Administració a qui correspongui la Presidència.

Article 16. Secretari.

1. Els òrgans col·legiats han de tenir un secretari, que pot ser un membre del mateix òrgan o una persona al servei de l'Administració Pública corresponent.

2. Correspon al secretari vetllar per la legalitat formal i material de les actuacions de l'òrgan col·legiat, certificar les actuacions d'aquest i garantir que es respectin els procediments i les regles de constitució i adopció d'acords.

3. En cas que el secretari no membre sigui suplert per un membre de l'òrgan col·legiat, aquest conserva tots els seus drets com a tal.

Article 17. Convocatòries i sessions.

1. Tots els òrgans col·legiats es poden constituir, convocar, celebrar les seves sessions, adoptar acords i remetre actes tant de manera presencial com a distància, llevat que el seu reglament intern reculli expressament i excepcionalment el contrari.

En les sessions que celebrin els òrgans col·legiats a distància, els seus membres poden estar en llocs diferents sempre que s'asseguri per mitjans electrònics, considerats també com a tals els telefònics i els audiovisuals, la identitat dels membres o les persones que els supleixin, el contingut de les seves manifestacions, el moment en què aquestes es produeixen, així com la interactivitat i intercomunicació entre ells en temps real i la disponibilitat dels mitjans durant la sessió. Entre d'altres, es consideren inclosos entre els mitjans electrònics vàlids el correu electrònic, les audioconferències i les videoconferències.

2. Perquè la constitució de l'òrgan sigui vàlida, als efectes de la celebració de sessions, deliberacions i presa d'acords, es requereix l'assistència, presencial o a distància, del president i el secretari o, si s'escau, dels qui els supleixin, i la de la meitat, almenys, dels seus membres.

Quan es tracti dels òrgans col·legiats a què es refereix l'article 15.2, el president pot considerar constituït vàlidament l'òrgan, als efectes de la celebració de sessió, si hi

assisteixen els representants de les administracions públiques i de les organitzacions representatives d'interessos socials membres de l'òrgan als qui s'hagi atribuït la condició de portaveus.

Quan estiguin reunits, de manera presencial o a distància, el secretari i tots els membres de l'òrgan col·legiat, o si s'escau les persones que els supleixin, aquests es poden constituir vàlidament com a òrgan col·legiat per a la celebració de sessions, deliberacions i adopció d'acords sense necessitat de convocatòria prèvia quan ho decideixin així tots els seus membres.

3. Els òrgans col·legiats poden establir el règim propi de convocatòries, si aquest no està previst per les seves normes de funcionament. Aquest règim pot preveure una segona convocatòria i especificar per a aquesta el nombre de membres necessaris per constituir l'òrgan vàlidament.

Llevat que no sigui possible, les convocatòries s'han de remetre als membres de l'òrgan col·legiat per mitjans electrònics, i s'hi ha de fer constar l'ordre del dia juntament amb la documentació necessària per a la seva deliberació quan sigui possible, les condicions en què es va a celebrar la sessió, el sistema de connexió i, si s'escau, els llocs en què estiguin disponibles els mitjans tècnics necessaris per assistir i participar a la reunió.

4. No pot ser objecte de deliberació o acord cap afer que no estigui inclòs en l'ordre del dia, llevat que hi assisteixin tots els membres de l'òrgan col·legiat i es declari la urgència de l'afer pel vot favorable de la majoria.

5. Els acords s'adopten per majoria de vots. Quan s'assisteixi a distància, els acords s'entenen adoptats al lloc on tingui la seu l'òrgan col·legiat i, si no n'hi ha, on estigui ubicada la presidència.

6. Quan els membres de l'òrgan votin en contra o s'abstinguin, queden exempts de la responsabilitat que, si s'escau, es pugui derivar dels acords.

7. Els qui acreditin la titularitat d'un interès legítim es poden dirigir al secretari d'un òrgan col·legiat perquè se'ls expedeixi una certificació dels seus acords. La certificació s'ha d'expedir per mitjans electrònics, llevat que l'interessat manifesti expressament el contrari i no tingui obligació de relacionar-se amb les administracions per aquesta via.

Article 18. *Actes.*

1. De cada sessió que celebri l'òrgan col·legiat n'ha d'estendre acta el secretari, que ha d'especificar necessàriament els assistents, l'ordre del dia de la reunió, les circumstàncies del lloc i temps en què s'ha celebrat, els punts principals de les deliberacions, així com el contingut dels acords adoptats.

Les sessions que celebri l'òrgan col·legiat es poden gravar. El fitxer resultant de la gravació, juntament amb la certificació expedida pel secretari de l'autenticitat i la integritat d'aquest, i tots els documents en suport electrònic que s'utilitzin com a documents de la sessió, poden acompanyar l'acta de les sessions, sense necessitat de fer-hi constar els punts principals de les deliberacions.

2. L'acta de cada sessió es pot aprovar en la mateixa reunió o en la següent immediata. El secretari ha d'elaborar l'acta amb el vistiplau del president i l'ha de remetre per mitjans electrònics als membres de l'òrgan col·legiat, els quals poden manifestar pels mateixos mitjans la seva conformitat o objeccions al text, als efectes d'aprovar-la; en cas afirmatiu, es considera aprovada en la mateixa reunió.

Quan s'hagi optat per la gravació de les sessions celebrades o per la utilització de documents en suport electrònic, s'han de conservar de manera que es garanteixi la integritat i l'autenticitat dels fitxers electrònics corresponents i l'accés a aquests per part dels membres de l'òrgan col·legiat.

Subsecció 2a Dels òrgans col·legiats a l'Administració General de l'Estat

Article 19. Règim dels òrgans col·legiats de l'Administració General de l'Estat i de les entitats de dret públic vinculades o dependents d'ella.

1. Els òrgans col·legiats de l'Administració General de l'Estat i de les entitats de dret públic vinculades o dependents d'ella es regeixen per les normes que estableix aquest article, i per les previsions que sobre aquests estableix la Llei de procediment administratiu comú de les administracions públiques.

2. Correspon al president:

- a) Exercir la representació de l'òrgan.
- b) Acordar la convocatòria de les sessions ordinàries i extraordinàries i la fixació de l'ordre del dia, tenint en compte, si s'escau, les peticions dels altres membres, sempre que s'hagin formulat amb prou antelació.
- c) Presidir les sessions, moderar el desenvolupament dels debats i suspendre'ls per causes justificades.
- d) Dirimir amb el seu vot els empats, als efectes d'adoptar acords, excepte si es tracta dels òrgans col·legiats a què es refereix l'article 15.2, en els quals el vot és diriment si ho estableixen així les seves pròpies normes.
- e) Assegurar el compliment de les lleis.
- f) Visar les actes i certificacions dels acords de l'òrgan.
- g) Exercir totes les altres funcions que siguin inherents a la seva condició de president de l'òrgan.

En casos de vacant, absència, malaltia o una altra causa legal, s'ha de substituir el president pel vicepresident que correspongui i, si no n'hi ha, pel membre de l'òrgan col·legiat de més jerarquia, antiguitat i edat, per aquest ordre.

Aquesta norma no és aplicable als òrgans col·legiats que preveu l'article 15.2, en els quals el règim de substitució del president ha d'estar regulat específicament en cada cas, o establert expressament per acord del ple de l'òrgan col·legiat.

3. Els membres de l'òrgan col·legiat han de:

- a) Rebre, amb una antelació mínima de dos dies, la convocatòria que contingui l'ordre del dia de les reunions. La informació sobre els temes que figurin a l'ordre del dia ha d'estar a disposició dels membres en el mateix termini.
- b) Participar en els debats de les sessions.
- c) Exercir el seu dret al vot i formular el seu vot particular, així com expressar el sentit del seu vot i els motius que el justifiquen. No es poden abstenir en les votacions els qui, per la seva qualitat d'autoritats o personal al servei de les administracions públiques, tinguin la condició de membres nats d'òrgans col·legiats, en virtut del càrrec que exerceixen.
- d) Formular precis i preguntes.
- e) Obtenir la informació necessària per complir les funcions assignades.
- f) Totes les altres funcions que siguin inherents a la seva condició.

Els membres d'un òrgan col·legiat no es poden atribuir les funcions de representació reconegudes a aquest, llevat que el mateix òrgan els les hagi atorgat expressament per una norma o per un acord adoptat vàlidament, per a cada cas concret.

En casos d'absència o de malaltia i, en general, quan concorri alguna causa justificada, els membres titulars de l'òrgan col·legiat han de ser substituïts pels seus suplents, si n'hi ha.

Quan es tracti dels òrgans col·legiats a què es refereix l'article 15, les organitzacions representatives d'interessos socials poden substituir els seus membres titulars per d'altres, i ho han d'acreditar davant la secretaria de l'òrgan col·legiat, amb respecte a les reserves i limitacions que estableixin les seves normes d'organització.

Els membres de l'òrgan col·legiat no poden exercir aquestes funcions quan concorri un conflicte d'interès.

4. La designació i el cessament, així com la substitució temporal del secretari en supòsits de vacant, absència o malaltia s'han de fer segons el que disposen les normes específiques de cada òrgan i, si no n'hi ha, per acord d'aquest.

Correspon al secretari de l'òrgan col·legiat:

- a) Assistir a les reunions amb veu però sense vot, i amb veu i vot si la secretaria de l'òrgan l'exerceix un membre d'aquest.
- b) Efectuar la convocatòria de les sessions de l'òrgan per ordre del president, així com les citacions als membres d'aquest.
- c) Rebre els actes de comunicació dels membres amb l'òrgan, ja siguin notificacions, peticions de dades, rectificacions o qualsevol altra classe d'escrius dels quals hagi de tenir coneixement.
- d) Preparar el despatx dels afers, i redactar i autoritzar les actes de les sessions.
- e) Expedir certificacions de les consultes, els dictàmens i els acords aprovats.
- f) Totes les altres funcions que siguin inherents a la seva condició de secretari.

5. En l'acta hi ha de figurar, a sol·licitud dels membres respectius de l'òrgan, el vot contrari a l'acord adoptat, la seva abstenció i els motius que la justifiquin o el sentit del seu vot favorable.

Així mateix, qualsevol membre té dret a sol·licitar la transcripció íntegra de la seva intervenció o proposta, sempre que, en absència de gravació de la reunió annexa a l'acta, aporti immediatament, o en el termini que assenyali el president, el text que es correspongui fidelment amb la seva intervenció, i així s'ha de fer constar a l'acta, o se n'hi ha d'adjuntar una còpia.

Els membres que discrepin de l'acord majoritari poden formular un vot particular per escrit en el termini de dos dies, que s'ha d'incorporar al text aprovat.

Les actes s'han d'aprovar en la mateixa sessió o en la següent, i no obstant això el secretari pot emetre una certificació sobre els acords que s'hagin adoptat, sense perjudici de l'aprovació ulterior de l'acta. Es considera aprovada en la mateixa sessió l'acta que, amb posterioritat a la reunió, sigui distribuïda entre els membres i rebí la conformitat d'aquests per qualsevol mitjà del qual el secretari deixi expressió i constància.

En les certificacions d'acords adoptats emeses abans de l'aprovació de l'acta s'hi ha de fer constar expressament aquesta circumstància.

Article 20. *Requisits per constituir òrgans col·legiats.*

1. Són òrgans col·legiats els que es creïn formalment i estiguin integrats per tres o més persones, als quals s'atribueixin funcions administratives de decisió, proposta, assessorament, seguiment o control, i que actuïn integrats en l'Administració General de l'Estat o en algun dels seus organismes públics.

2. La constitució d'un òrgan col·legiat en l'Administració General de l'Estat i en els seus organismes públics té com a supòsit indispensable la determinació, en la seva norma de creació o en el conveni amb altres administracions públiques pel qual es creï l'òrgan esmentat, de les qüestions següents:

- a) Les seves finalitats o objectius.
- b) La seva integració administrativa o dependència jeràrquica.
- c) La composició i els criteris per a la designació del president i de la resta de membres.
- d) Les funcions de decisió, proposta, informe, seguiment o control, així com qualsevol altra que se li atribueixi.
- e) La dotació dels crèdits necessaris, si s'escau, per al funcionament.

3. El règim jurídic dels òrgans col·legiats a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article s'ha d'ajustar a les normes que conté l'article 19, sense perjudici de les peculiaritats organitzatives que contenen aquesta Llei o la seva norma o conveni de creació.

Article 21. *Classificació i composició dels òrgans col·legiats.*

1. Els òrgans col·legiats de l'Administració General de l'Estat i dels seus organismes públics, per la seva composició, es classifiquen en:

- a) Òrgans col·legiats interministerials, si els seus membres procedeixen de ministeris diferents.
- b) Òrgans col·legiats ministerials, si els seus components procedeixen dels òrgans d'un sol ministeri.

2. En els òrgans col·legiats a què es refereix l'apartat anterior hi pot haver representants d'altres administracions públiques quan aquestes ho acceptin voluntàriament, quan un conveni ho estableixi així o quan una norma aplicable a les administracions afectades ho determini.

3. En la composició dels òrgans col·legiats hi poden participar, quan es determini així, organitzacions representatives d'interessos socials i altres membres que es designin per les especials condicions d'experiència o coneixements que hi concorrin, en atenció a la naturalesa de les funcions assignades a aquests òrgans.

Article 22. *Creació, modificació i supressió d'òrgans col·legiats.*

1. La creació d'òrgans col·legiats de l'Administració General de l'Estat i dels seus organismes públics només requereix una norma específica, amb publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat», en els casos en què se'ls atribueixi qualsevol de les competències següents:

- a) Competències decisòries.
- b) Competències de proposta o emissió d'informes preceptius que hagin de servir de base a decisions d'altres òrgans administratius.
- c) Competències de seguiment o control de les actuacions d'altres òrgans de l'Administració General de l'Estat.

2. En els supòsits que s'enuncien a l'apartat anterior, la norma de creació ha de revestir la forma de Reial decret en el cas dels òrgans col·legiats interministerials el president dels quals tingui rang superior al de director general; d'ordre ministerial conjunta per a la resta d'òrgans col·legiats interministerials; i d'ordre ministerial per als d'aquest caràcter.

3. En tots els supòsits no compresos a l'apartat 1 d'aquest article, els òrgans col·legiats tenen el caràcter de grups o comissions de treball i es poden crear per acord del Consell de Ministres o pels ministeris interessats. Els seus acords no poden tenir efectes directes davant tercers.

4. La modificació i supressió dels òrgans col·legiats i dels grups o comissions de treball de l'Administració General de l'Estat i dels organismes públics s'ha de portar a terme de la mateixa manera que se n'hagi disposat la creació, llevat que aquesta hagi fixat un termini previst per a l'extinció; en aquest cas, es produeix automàticament en la data assenyalada a l'efecte.

Secció 4a Abstenció i recusació

Article 23. *Abstenció.*

1. Les autoritats i el personal al servei de les administracions en els qui es donin algunes de les circumstàncies assenyalades a l'apartat següent s'han d'abstenir

d'intervenir en el procediment i ho han de comunicar al seu superior immediat, el qual ha de resoldre el que escaigui.

2. Són motius d'abstenció els següents:

a) Tenir interès personal en l'afer de què es tracti o en un altre la resolució del qual pugui influir la d'aquell; ser administrador de societat o entitat interessada, o tenir qüestió litigiosa pendent amb algun interessat.

b) Tenir un vincle matrimonial o una situació de fet assimilable, i el parentesc de consanguinitat dins del quart grau o d'afinitat dins del segon, amb qualsevol dels interessats, amb els administradors d'entitats o les societats interessades i també amb els assessors, representants legals o mandataris que intervinguin en el procediment, així com compartir despatx professional o estar associat amb aquests per a l'assessorament, la representació o el mandat.

c) Tenir amistat íntima o enemistat manifesta amb alguna de les persones esmentades a l'apartat anterior.

d) Haver intervingut com a pèrit o com a testimoni en el procediment de què es tracti.

e) Tenir relació de servei amb una persona natural o jurídica interessada directament en l'afer, o haver-li prestat en els dos últims anys serveis professionals de qualsevol tipus i en qualsevol circumstància o lloc.

3. Els òrgans jeràrquicament superiors a qui es trobi en alguna de les circumstàncies assenyalades al punt anterior li poden ordenar que s'abstingui de tota intervenció en l'expedient.

4. L'actuació d'autoritats i personal al servei de les administracions públiques en els quals concorrin motius d'abstenció no implica, necessàriament i en tot cas, la invalidesa dels actes en què hagin intervingut.

5. La no-abstenció en els casos en què concorri alguna d'aquestes circumstàncies dóna lloc a la responsabilitat que sigui procedent.

Article 24. *Recusació.*

1. En els casos que preveu l'article anterior, els interessats poden promoure la recusació en qualsevol moment de la tramitació del procediment.

2. La recusació s'ha de plantejar per escrit, en el qual s'ha d'expressar la causa o causes en què es fonamenta.

3. L'endemà, el recusat ha de manifestar al seu superior immediat si es dóna o no en ell la causa al·legada. En el primer cas, si el superior aprecia la concurrència de la causa de recusació, n'ha d'acordar la substitució tot seguit.

4. Si el recusat nega la causa de recusació, el superior ha de resoldre en el termini de tres dies, amb els informes i comprovacions previs que consideri oportuns.

5. Contra les resolucions adoptades en aquesta matèria no es pot interposar cap recurs, sense perjudici de la possibilitat d'al·legar la recusació en interposar el recurs que sigui procedent contra l'acte que posi fi al procediment.

CAPÍTOL III

Principis de la potestat sancionadora

Article 25. *Principi de legalitat.*

1. La potestat sancionadora de les administracions públiques s'ha d'exercir quan hagi estat reconeguda expressament per una norma amb rang de llei, amb aplicació del procediment previst per al seu exercici i d'acord amb el que estableixen aquesta llei i la llei de procediment administratiu comú de les administracions públiques i, quan es tracti d'entitats locals, de conformitat amb el que disposa el títol XI de la llei 7/1985, de 2 d'abril.

2. L'exercici de la potestat sancionadora correspon als òrgans administratius que la tinguin atribuïda expressament, per disposició de rang legal o reglamentari.

3. Les disposicions d'aquest capítol són extensives a l'exercici per part de les administracions públiques de la seva potestat disciplinària respecte del personal al seu servei, sigui quina sigui la naturalesa jurídica de la relació d'ocupació.

4. Les disposicions d'aquest capítol no són aplicables a l'exercici per part de les administracions públiques de la potestat sancionadora respecte dels qui estiguin vinculats a aquelles per relacions regulades per la legislació de contractes del sector públic o per la legislació patrimonial de les administracions públiques.

Article 26. *Irretroactivitat.*

1. Són aplicables les disposicions sancionadores vigents en el moment de produir-se els fets que constitueixin una infracció administrativa.

2. Les disposicions sancionadores produeixen efecte retroactiu quan afavoreixin el presumpte infractor o l'infractor, tant pel que fa a la tipificació de la infracció com a la sanció i als seus terminis de prescripció, fins i tot respecte de les sancions pendents de compliment en entrar en vigor la nova disposició.

Article 27. *Principi de tipicitat.*

1. Només constitueixen infraccions administratives les vulneracions de l'ordenament jurídic previstes com a tals infraccions per una Llei, sense perjudici del que disposa per a l'Administració local el títol XI de la Llei 7/1985, de 2 d'abril.

Les infraccions administratives es classifiquen per la Llei en lleus, greus i molt greus.

2. Únicament per la comissió d'infraccions administratives es poden imposar sancions que, en tot cas, estan delimitades per la Llei.

3. Les disposicions reglamentàries de desplegament poden introduir especificacions o graduacions al quadre de les infraccions o sancions establertes legalment que, sense constituir noves infraccions o sancions, ni alterar la naturalesa o els límits de les que la Llei preveu, contribueixin a identificar de manera més correcta les conductes o a determinar amb més precisió les sancions corresponents.

4. Les normes definidores d'infraccions i sancions no són susceptibles d'aplicació analògica.

Article 28. *Responsabilitat.*

1. Només es poden sancionar per fets constitutius d'infracció administrativa les persones físiques i jurídiques, així com, quan una llei els reconegui capacitat d'obrar, els grups d'afectats, les unions i entitats sense personalitat jurídica i els patrimonis independents o autònoms que siguin responsables d'aquells a títol de dol o culpa.

2. Les responsabilitats administratives que es derivin de la comissió d'una infracció són compatibles amb l'exigència a l'infractor de la reposició de la situació alterada per aquest al seu estat originari, així com amb la indemnització pels danys i perjudicis causats, que ha de ser determinada i exigida per l'òrgan al qual correspongui l'exercici de la potestat sancionadora. En cas de no satisfer-se la indemnització en el termini que es determini a l'efecte en funció de la seva quantia, s'ha de procedir tal com preveu l'article 101 de la Llei de procediment administratiu comú de les administracions públiques.

3. Quan el compliment d'una obligació establerta per una norma amb rang de llei correspongui a diverses persones conjuntament, responen de manera solidària de les infraccions que, si s'escau, es cometin i de les sancions que s'imposin. No obstant això, quan la sanció sigui pecuniària i sigui possible, s'ha d'individualitzar en la resolució en funció del grau de participació de cada responsable.

4. Les lleis reguladores dels diferents règims sancionadors poden tipificar com a infracció l'incompliment de l'obligació de prevenir la comissió d'infraccions administratives per part dels qui estiguin subjectes a una relació de dependència o vinculació. Així mateix, poden preveure els supòsits en què determinades persones han de respondre del

pagament de les sancions pecuniàries imposades als qui depenguin d'elles o hi estiguin vinculades.

Article 29. Principi de proporcionalitat.

1. Les sancions administratives, siguin o no de naturalesa pecuniària, en cap cas poden implicar, directament o subsidiàriament, privació de llibertat.

2. L'establiment de sancions pecuniàries ha de preveure que la comissió de les infraccions tipificades no sigui més beneficiosa per a l'infractor que el compliment de les normes infringides.

3. En la determinació normativa del règim sancionador, així com en la imposició de sancions per part de les administracions públiques, s'ha d'observar la deguda idoneïtat i necessitat de la sanció que s'ha d'imposar i la seva adequació a la gravetat del fet constitutiu de la infracció. La graduació de la sanció ha de considerar especialment els criteris següents:

- a) El grau de culpabilitat o l'existència d'intencionalitat.
- b) La continuïtat o persistència en la conducta infractora.
- c) La naturalesa dels perjudicis causats.
- d) La reincidència, per comissió en el terme d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa quan hagi estat declarat així per una resolució ferma en via administrativa.

4. Quan ho justifiqui l'adequació deguda entre la sanció que s'hagi d'aplicar amb la gravetat del fet constitutiu de la infracció i les circumstàncies concurrents, l'òrgan competent per resoldre pot imposar la sanció en el grau inferior.

5. Quan de la comissió d'una infracció derivi necessàriament la comissió d'una altra o altres, s'ha d'imposar únicament la sanció corresponent a la infracció més greu comesa.

6. És sancionable, com a infracció continuada, la realització d'una pluralitat d'accions o omissions que infringeixin el mateix precepte administratiu o preceptes administratius semblants, en execució d'un pla preconcebut o aprofitant una ocasió idèntica.

Article 30. Prescripció.

1. Les infraccions i sancions prescriuen segons el que disposen les lleis que les estableixin. Si aquestes no fixen terminis de prescripció, les infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys, les greus al cap de dos anys i les lleus al cap de sis mesos; les sancions imposades per faltes molt greus prescriuen al cap de tres anys, les imposades per faltes greus al cap de dos anys i les imposades per faltes lleus al cap d'un any.

2. El termini de prescripció de les infraccions es comença a comptar des del dia en què s'hagi comès la infracció. En el cas d'infraccions continuades o permanents, el termini comença a córrer des que va finalitzar la conducta infractora.

Interromp la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, d'un procediment administratiu de naturalesa sancionadora, i el termini de prescripció es reinicia si l'expedient sancionador està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable al presumpte responsable.

3. El termini de prescripció de les sancions es comença a comptar des de l'endemà del dia en què sigui executable la resolució per la qual s'imposa la sanció o hagi transcorregut el termini per recórrer-la.

Interromp la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment d'execució, i el termini torna a transcórrer si aquell està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable a l'infractor.

En el cas de desestimació presumpta del recurs d'alçada interposat contra la resolució per la qual s'imposa la sanció, el termini de prescripció de la sanció es comença a comptar des de l'endemà del dia en què finalitzi el termini previst legalment per a la resolució del recurs esmentat.

Article 31. *Concurrencia de sanciones.*

1. No es poden sancionar els fets que ho hagin estat penalment o administrativament, en els casos en què s'aprecii identitat del subjecte, fet i fonament.

2. Quan un òrgan de la Unió Europea hagi imposat una sanció pels mateixos fets, i sempre que no concorri la identitat de subjecte i fonament, l'òrgan competent per resoldre l'ha de tenir en compte als efectes de graduar la que, si s'escau, hagi d'imposar, i la pot minorar, sense perjudici de declarar la comissió de la infracció.

CAPÍTOL IV

De la responsabilitat patrimonial de les administracions públiques

Secció 1a Responsabilitat patrimonial de les administracions públiques

Article 32. *Principis de la responsabilitat.*

1. Els particulars tenen dret a ser indemnitzats per les administracions públiques corresponents de tota lesió que pateixin en qualsevol dels seus béns i drets, sempre que la lesió sigui conseqüència del funcionament normal o anormal dels serveis públics, excepte en els casos de força major o de danys que el particular tingui el deure jurídic de suportar d'acord amb la Llei.

L'anul·lació en via administrativa o per l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu dels actes o disposicions administratives no pressuposa, per si mateixa, dret a la indemnització.

2. En tot cas, el dany al·legat ha de ser efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat en relació amb una persona o un grup de persones.

3. Així mateix, els particulars tenen dret a ser indemnitzats per les administracions públiques de tota lesió que pateixin en els seus béns i drets com a conseqüència de l'aplicació d'actes legislatius de naturalesa no expropiatòria de drets que no tinguin el deure jurídic de suportar, quan així s'estableixi en els mateixos actes legislatius i en els termes que s'hi especifiquin.

La responsabilitat de l'Estat legislador pot sorgir també en els supòsits següents, sempre que concorrin els requisits que preveuen els apartats anteriors:

a) Quan els danys derivin de l'aplicació d'una norma amb rang de llei declarada inconstitucional, sempre que concorrin els requisits de l'apartat 4.

b) Quan els danys derivin de l'aplicació d'una norma contrària al dret de la Unió Europea, d'acord amb el que disposa l'apartat 5.

4. Si la lesió és conseqüència de l'aplicació d'una norma amb rang de llei declarada inconstitucional, és procedent la indemnització quan el particular hagi obtingut, en qualsevol instància, sentència ferma desestimària d'un recurs contra l'actuació administrativa que va ocasionar el dany, sempre que s'hagi al·legat la inconstitucionalitat declarada posteriorment.

5. Si la lesió és conseqüència de l'aplicació d'una norma declarada contrària al dret de la Unió Europea, és procedent la indemnització quan el particular hagi obtingut, en qualsevol instància, sentència ferma desestimària d'un recurs contra l'actuació administrativa que va ocasionar el dany, sempre que s'hagi al·legat la infracció del dret de la Unió Europea declarada posteriorment. Així mateix, s'han de complir tots els requisits següents:

a) La norma ha de tenir per objecte conferir drets als particulars.

b) L'incompliment ha d'estar prou caracteritzat.

c) Hi ha d'haver una relació de causalitat directa entre l'incompliment de l'obligació imposada a l'Administració responsable pel dret de la Unió Europea i el dany sofert pels particulars.

6. La sentència que declari la inconstitucionalitat de la norma amb rang de llei o declari el caràcter de norma contrària al dret de la Unió Europea produeix efectes des de la data de publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat» o al «Diari Oficial de la Unió Europea», segons el cas, llevat que en aquesta s'hi estableixi una altra cosa.

7. La responsabilitat patrimonial de l'Estat pel funcionament de l'Administració de justícia es regeix per la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.

8. El Consell de Ministres ha de fixar l'import de les indemnitzacions que sigui procedent abonar quan el Tribunal Constitucional hagi declarat, a instància de part interessada, l'existència d'un funcionament anormal en la tramitació dels recursos d'empara o de les qüestions d'inconstitucionalitat.

El procediment per fixar l'import de les indemnitzacions l'ha de tramitar el Ministeri de Justícia, amb audiència al Consell d'Estat.

9. S'ha de seguir el procediment que preveu la Llei de procediment administratiu comú de les administracions públiques per determinar la responsabilitat de les administracions públiques pels danys i perjudicis causats a tercers durant l'execució de contractes, quan siguin conseqüència d'una ordre immediata i directa de l'Administració o dels vicis del projecte elaborat per ella mateixa sense perjudici de les especialitats que, si s'escau, estableixi el Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes del sector públic.

Article 33. *Responsabilitat concurrent de les administracions públiques.*

1. Quan de la gestió dimanant de fórmules conjuntes d'actuació entre diverses administracions públiques es derivi responsabilitat en els termes que preveu aquesta Llei, les administracions intervinents han de respondre davant el particular, en tot cas, de manera solidària. L'instrument jurídic regulador de l'actuació conjunta pot determinar la distribució de la responsabilitat entre les diferents administracions públiques.

2. En altres supòsits de concurrència de diverses administracions en la producció del dany, la responsabilitat s'ha de fixar per a cada Administració atenent els criteris de competència, interès públic tutelat i intensitat de la intervenció. La responsabilitat ha de ser solidària quan la determinació esmentada no sigui possible.

3. En els casos que preveu l'apartat primer, l'Administració competent per incoar, instruir i resoldre els procediments en què hi hagi una responsabilitat concurrent de diverses administracions públiques ha de ser la que fixen els estatuts o les regles de l'organització col·legiada. Si no n'hi ha, la competència s'ha d'atribuir a l'Administració Pública amb més participació en el finançament del servei.

4. En el cas de procediments en matèria de responsabilitat patrimonial, l'Administració Pública competent a què es refereix l'apartat anterior ha de consultar la resta de les administracions implicades perquè, en el termini de quinze dies, aquestes puguin exposar tot el que considerin procedent.

Article 34. *Indemnització.*

1. Només són indemnitzables les lesions produïdes al particular provinents de danys que aquest no tingui el deure jurídic de suportar d'acord amb la Llei. No són indemnitzables els danys que es derivin de fets o circumstàncies que no s'hagin pogut preveure o evitar segons l'estat dels coneixements de la ciència o de la tècnica existents en el moment de produir-se aquells, tot això sense perjudici de les prestacions assistencials o econòmiques que les lleis puguin establir per a aquests casos.

En els casos de responsabilitat patrimonial a què es refereixen els apartats 4 i 5 de l'article 32, són indemnitzables els danys produïts en el termini dels cinc anys anteriors a la data de la publicació de la sentència que declari la inconstitucionalitat de la norma amb rang de llei o el caràcter de norma contrària al dret de la Unió Europea, llevat que la sentència disposi una altra cosa.

2. La indemnització es calcula d'acord amb els criteris de valoració establerts a la legislació fiscal, d'expropiació forçosa i altres normes aplicables, amb ponderació, si

s'escau, de les valoracions predominants al mercat. En els casos de mort o lesions corporals, es pot prendre com a referència la valoració inclosa als barems de la normativa vigent en matèria d'assegurances obligatòries i de la Seguretat Social.

3. La quantia de la indemnització es calcula amb referència al dia en què es va produir efectivament la lesió, sense perjudici que s'actualitzi en la data en què es posi fi al procediment de responsabilitat d'acord amb l'índex de garantia de la competitivitat, fixat per l'Institut Nacional d'Estadística, i dels interessos que siguin procedents per demora en el pagament de la indemnització fixada, els quals s'exigeixen d'acord amb el que estableix la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, o, si s'escau, amb les normes pressupostàries de les comunitats autònomes.

4. La indemnització procedent es pot substituir per una compensació en espècie o es pot abonar mitjançant pagaments periòdics, quan sigui més adequat per aconseguir la reparació deguda i convingui a l'interès públic, sempre que hi hagi acord amb l'interessat.

Article 35. *Responsabilitat de dret privat.*

Quan les administracions públiques actuïn, directament o a través d'una entitat de dret privat, en relacions d'aquesta naturalesa, la seva responsabilitat s'ha d'exigir de conformitat amb el que preveuen els articles 32 i següents, fins i tot quan concorri amb subjectes de dret privat o la responsabilitat s'exigeixi directament a l'entitat de dret privat a través de la qual actuï l'Administració o a l'entitat que cobreixi la seva responsabilitat.

Secció 2a Responsabilitat de les autoritats i personal al servei de les administracions públiques

Article 36. *Exigència de la responsabilitat patrimonial de les autoritats i personal al servei de les administracions públiques.*

1. Per fer efectiva la responsabilitat patrimonial a què es refereix aquesta Llei, els particulars han d'exigir directament a l'Administració Pública corresponent les indemnitzacions pels danys i perjudicis causats per les autoritats i el personal al seu servei.

2. L'Administració corresponent, quan hagi indemnitzat els lesionats, ha d'exigir d'ofici en via administrativa a les seves autoritats i altre personal al seu servei la responsabilitat en què hagin incorregut per dol, o culpa o negligència greus, amb la instrucció prèvia del procediment corresponent.

Per exigir aquesta responsabilitat i, si s'escau, per quantificar-la, s'han de ponderar, entre d'altres, els criteris següents: el resultat danyós produït, el grau de culpabilitat, la responsabilitat professional del personal al servei de les administracions públiques, i la seva relació amb la producció del resultat danyós.

3. Així mateix, l'Administració ha d'instruir el mateix procediment a les autoritats i altre personal al seu servei pels danys i perjudicis causats en els seus béns o drets quan hagi concorregut dol, o culpa o negligència greus.

4. El procediment per exigir la responsabilitat a què es refereixen els apartats 2 i 3 s'ha de substanciar d'acord amb el que disposa la Llei de procediment administratiu comú de les administracions públiques, i s'ha d'iniciar per acord de l'òrgan competent, que s'ha de notificar als interessats i ha de constar, almenys, dels tràmits següents:

- a) Al·legacions durant un termini de quinze dies.
- b) Pràctica de les proves admeses i qualssevol altres que l'òrgan competent consideri oportunes durant un termini de quinze dies.
- c) Audiència durant un termini de deu dies.
- d) Formulació de la proposta de resolució en un termini de cinc dies a comptar de la finalització del tràmit d'audiència.
- e) Resolució de l'òrgan competent en el termini de cinc dies.

5. La resolució declaratòria de responsabilitat posa fi a la via administrativa.

6. El que disposen els apartats anteriors s'ha d'entendre sense perjudici de passar, si escau, el tant de culpa als tribunals competents.

Article 37. Responsabilitat penal.

1. La responsabilitat penal del personal al servei de les administracions públiques, així com la responsabilitat civil derivada del delicte, s'ha d'exigir d'acord amb el que preveu la legislació corresponent.

2. L'exigència de responsabilitat penal del personal al servei de les administracions públiques no suspèn els procediments de reconeixement de responsabilitat patrimonial que s'instrueixin, llevat que la determinació dels fets en l'ordre jurisdiccional penal sigui necessària per fixar la responsabilitat patrimonial.

CAPÍTOL V

Funcionament electrònic del sector públic

Article 38. La seu electrònica.

1. La seu electrònica és l'adreça electrònica, disponible per als ciutadans a través de xarxes de telecomunicacions, la titularitat de la qual correspon a una Administració Pública, o bé a un o diversos organismes públics o entitats de dret públic en l'exercici de les seves competències.

2. L'establiment d'una seu electrònica comporta la responsabilitat del titular respecte de la integritat, la veracitat i l'actualització de la informació i els serveis als quals es pugui accedir a través d'aquella.

3. Cada Administració Pública ha de determinar les condicions i els instruments de creació de les seus electròniques, amb subjecció als principis de transparència, publicitat, responsabilitat, qualitat, seguretat, disponibilitat, accessibilitat, neutralitat i interoperabilitat. En tot cas s'ha de garantir la identificació de l'òrgan titular de la seu, així com els mitjans disponibles per formular suggeriments i queixes.

4. Les seus electròniques han de disposar de sistemes que permetin establir comunicacions segures sempre que siguin necessàries.

5. La publicació a les seus electròniques d'informacions, serveis i transaccions ha de respectar els principis d'accessibilitat i ús d'acord amb les normes establertes en aquest respecte, estàndards oberts i, si s'escau, els altres que siguin d'ús generalitzat per part dels ciutadans.

6. Les seus electròniques han d'utilitzar, per identificar-se i garantir una comunicació segura amb elles, certificats reconeguts o qualificats d'autenticació de lloc web o mitjà equivalent.

Article 39. Portal d'internet.

S'entén per portal d'internet el punt d'accés electrònic la titularitat del qual correspongui a una Administració Pública, organisme públic o entitat de dret públic que permet l'accés a través d'internet a la informació publicada i, si s'escau, a la seu electrònica corresponent.

Article 40. Sistemes d'identificació de les administracions públiques.

1. Les administracions públiques es poden identificar mitjançant l'ús d'un segell electrònic basat en un certificat electrònic reconegut o qualificat que compleixi els requisits exigits per la legislació de signatura electrònica. Aquests certificats electrònics han d'incloure el número d'identificació fiscal i la denominació corresponent, així com, si s'escau, la identitat de la persona titular en el cas dels segells electrònics d'òrgans administratius. La relació de segells electrònics utilitzats per cada Administració Pública, incloent les característiques dels certificats electrònics i els prestadors que els expedeixen,

ha de ser pública i accessible per mitjans electrònics. A més, cada Administració Pública ha d'adoptar les mesures adequades per facilitar la verificació dels seus segells electrònics.

2. S'entén identificada l'Administració Pública respecte de la informació que es publiqui com a pròpia al seu portal d'internet.

Article 41. *Actuació administrativa automatitzada.*

1. S'entén per actuació administrativa automatitzada qualsevol acte o actuació efectuada íntegrament a través de mitjans electrònics per una Administració Pública en el marc d'un procediment administratiu i en la qual no hagi intervingut de manera directa cap empleat públic.

2. En cas d'actuació administrativa automatitzada s'ha d'establir prèviament l'òrgan o òrgans competents, segons els casos, per a la definició de les especificacions, programació, manteniment, supervisió i control de qualitat i, si s'escau, auditoria del sistema d'informació i del seu codi font. Així mateix, s'ha d'indicar l'òrgan que s'ha de considerar responsable als efectes d'impugnació.

Article 42. *Sistemes de signatura per a l'actuació administrativa automatitzada.*

En l'exercici de la competència en l'actuació administrativa automatitzada, cada Administració Pública pot determinar els supòsits d'utilització dels sistemes de signatura electrònica següents:

a) Segell electrònic d'Administració Pública, òrgan, organisme públic o entitat de dret públic, basat en un certificat electrònic reconegut o qualificat que compleixi els requisits exigits per la legislació de signatura electrònica.

b) Codi segur de verificació vinculat a l'Administració Pública, òrgan, organisme públic o entitat de dret públic, en els termes i condicions establerts, i es permet en tot cas la comprovació de la integritat del document mitjançant l'accés a la seu electrònica corresponent.

Article 43. *Signatura electrònica del personal al servei de les administracions públiques.*

1. Sense perjudici del que preveuen els articles 38, 41 i 42, l'actuació d'una Administració Pública, òrgan, organisme públic o entitat de dret públic, quan utilitzi mitjans electrònics, s'ha de fer mitjançant signatura electrònica del titular de l'òrgan o empleat públic.

2. Cada Administració Pública ha de determinar els sistemes de signatura electrònica que ha d'utilitzar el seu personal, els quals poden identificar de manera conjunta el titular del lloc de treball o càrrec i l'administració o òrgan en què presta els seus serveis. Per raons de seguretat pública, els sistemes de signatura electrònica es poden referir només al número d'identificació professional de l'empleat públic.

Article 44. *Intercanvi electrònic de dades en entorns tancats de comunicació.*

1. Els documents electrònics transmesos en entorns tancats de comunicacions establerts entre administracions públiques, òrgans, organismes públics i entitats de dret públic s'han de considerar vàlids als efectes d'autenticació i identificació dels emissors i receptors en les condicions que estableix aquest article.

2. Quan els participants en les comunicacions pertanyin a una mateixa Administració Pública, aquesta ha de determinar les condicions i garanties per les quals s'ha de regir, incloent almenys la relació d'emissors i receptors autoritzats i la naturalesa de les dades que s'han d'intercanviar.

3. Quan els participants pertanyin a administracions diferents, les condicions i garanties esmentades a l'apartat anterior s'han d'establir mitjançant un conveni subscrit entre aquelles.

4. En tot cas s'ha de garantir la seguretat de l'entorn tancat de comunicacions i la protecció de les dades que es transmetin.

Article 45. Assegurament i interoperabilitat de la signatura electrònica.

1. Les administracions públiques poden determinar els tràmits i informes que incloguin una signatura electrònica reconeguda o qualificada i avançada basada en certificats electrònics reconeguts o qualificats de signatura electrònica.

2. Amb la finalitat d'afavorir la interoperabilitat i possibilitar la verificació automàtica de la signatura electrònica dels documents electrònics, quan una administració utilitzi sistemes de signatura electrònica diferents dels basats en un certificat electrònic reconegut o qualificat, per remetre o posar a disposició d'altres òrgans, organismes públics, entitats de dret públic o administracions la documentació signada electrònicament, pot superposar un segell electrònic basat en un certificat electrònic reconegut o qualificat.

Article 46. Arxiu electrònic de documents.

1. Tots els documents utilitzats en les actuacions administratives s'han d'emmagatzemar per mitjans electrònics, excepte quan no sigui possible.

2. Els documents electrònics que continguin actes administratius que afectin drets o interessos dels particulars s'han de conservar en suports d'aquesta naturalesa, ja sigui en el mateix format a partir del qual es va originar el document o en un altre qualsevol que asseguri la identitat i integritat de la informació necessària per reproduir-lo. S'ha d'assegurar en tot cas la possibilitat de traslladar les dades a altres formats i suports que garanteixin l'accés des de diferents aplicacions.

3. Els mitjans o suports en què s'emmagatzemin documents han d'incloure mesures de seguretat, d'acord amb el que preveu l'Esquema Nacional de Seguretat, que garanteixin la integritat, autenticitat, confidencialitat, qualitat, protecció i conservació dels documents emmagatzemats. En particular, han d'assegurar la identificació dels usuaris i el control d'accessos, el compliment de les garanties que preveu la legislació de protecció de dades, així com la recuperació i conservació a llarg termini dels documents electrònics produïts per les administracions públiques que ho requereixin així, d'acord amb les especificacions sobre el cicle de vida dels serveis i sistemes utilitzats.

CAPÍTOL VI

Dels convenis

Article 47. Definició i tipus de convenis.

1. Són convenis els acords amb efectes jurídics adoptats per les administracions públiques, els organismes públics i entitats de dret públic vinculats o dependents o les universitats públiques entre si o amb subjectes de dret privat per a una finalitat comuna.

No tenen la consideració de convenis, els protocols generals d'actuació o instruments similars que comportin meres declaracions d'intenció de contingut general o que expressin la voluntat de les administracions i parts subscriptores per actuar amb un objectiu comú, sempre que no suposin la formalització de compromisos jurídics concrets i exigibles.

Els convenis no poden tenir per objecte prestacions pròpies dels contractes. En aquest cas, la seva naturalesa i règim jurídic s'ha d'ajustar al que preveu la legislació de contractes del sector públic.

2. Els convenis que subscriuguin les administracions públiques, els organismes públics i les entitats de dret públic vinculats o dependents i les universitats públiques han de correspondre a algun dels tipus següents:

a) Convenis interadministratius signats entre dues o més administracions públiques, o bé entre dos o més organismes públics o entitats de dret públic vinculats o dependents de diferents administracions públiques, i que poden incloure la utilització de mitjans,

serveis i recursos d'una altra Administració Pública, organisme públic o entitat de dret públic vinculat o dependent, per a l'exercici de competències pròpies o delegades.

Queden exclosos els convenis interadministratius subscrits entre dues o més comunitats autònomes per a la gestió i prestació de serveis propis d'aquelles, que es regeixen quant als seus supòsits, requisits i termes pel que preveuen els seus estatuts d'autonomia respectius.

b) Convenis intraadministratius signats entre organismes públics i entitats de dret públic vinculats o dependents d'una mateixa Administració Pública.

c) Convenis signats entre una Administració Pública o organisme o entitat de dret públic i un subjecte de dret privat.

d) Convenis no constitutius ni de tractat internacional, ni d'acord internacional administratiu, ni d'acord internacional no normatiu, signats entre les administracions públiques i els òrgans, organismes públics o ens d'un subjecte de dret internacional, que estan sotmesos a l'ordenament jurídic intern que determinin les parts.

Article 48. *Requisits de validesa i eficàcia dels convenis.*

1. Les administracions públiques, els seus organismes públics i entitats de dret públic vinculats o dependents i les universitats públiques, en l'àmbit de les seves competències respectives, poden subscriure convenis amb subjectes de dret públic i privat, sense que això pugui suposar cessió de la titularitat de la competència.

2. En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics i entitats de dret públic vinculats o dependents, poden subscriure convenis els titulars dels departaments ministerials i els presidents o directors de les entitats i els organismes públics esmentats.

3. La subscripció de convenis ha de millorar l'eficiència de la gestió pública, facilitar la utilització conjunta de mitjans i serveis públics, contribuir a l'exercici d'activitats d'utilitat pública i complir la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

4. La gestió, justificació i resta d'actuacions relacionades amb les despeses derivades dels convenis que incloguin compromisos financers per a l'Administració pública o qualsevol dels seus organismes públics o entitats de dret públic vinculats o dependents que els subscriguin, així com amb els fons compromesos en virtut dels convenis esmentats, s'han d'ajustar al que disposa la legislació pressupostària.

5. Els convenis que incloguin compromisos financers han de ser financerament sostenibles, i els qui els subscriguin han de tenir capacitat per finançar els assumits durant la vigència del conveni.

6. Les aportacions financeres que es comprometin a efectuar els signants no poden ser superiors a les despeses derivades de l'execució del conveni.

7. Quan el conveni instrumenti una subvenció ha de complir el que preveuen la Llei 38/2003, de 17 de novembre, General de Subvencions, i la normativa autonòmica de desplegament que, si s'escau, sigui aplicable.

Així mateix, quan el conveni tingui per objecte la delegació de competències en una entitat local, ha de complir el que disposa la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

8. Els convenis es perfeccionen per la prestació del consentiment de les parts.

Els convenis subscrits per l'Administració General de l'Estat o algun dels seus organismes públics o entitats de dret públic vinculats o dependents són eficaços una vegada inscrits en el Registre electrònic estatal d'òrgans i instruments de cooperació del sector públic estatal, al qual es refereix la disposició addicional setena, i publicats al butlletí oficial de l'Estat». Prèviament, i amb caràcter facultatiu, es poden publicar al butlletí oficial de la comunitat autònoma o de la província que correspongui a l'altra Administració signant.

9. Les normes del present capítol no són aplicables als encàrrecs de gestió i els acords de terminació convencional dels procediments administratius.

Article 49. *Contingut dels convenis.*

Els convenis als quals es refereix l'apartat 1 de l'article anterior han d'incloure, almenys, les matèries següents:

- a) Subjectes que subscriuen el conveni i la capacitat jurídica amb què actua cadascuna de les parts.
- b) La competència en la qual es fonamenta l'actuació de l'Administració pública, dels organismes públics i les entitats de dret públic que hi estan vinculats o en depenen o de les universitats públiques.
- c) Objecte del conveni i actuacions que ha de dur a terme cada subjecte per al seu compliment, amb indicació, si s'escau, de la titularitat dels resultats obtinguts.
- d) Obligacions i compromisos econòmics assumits per cadascuna de les parts, si n'hi ha, amb indicació de la seva distribució temporal per anualitats i la seva imputació concreta al pressupost corresponent d'acord amb el que preveu la legislació pressupostària.
- e) Conseqüències aplicables en cas d'incompliment de les obligacions i compromisos assumits per cadascuna de les parts i, si s'escau, els criteris per determinar la possible indemnització per l'incompliment.
- f) Mecanismes de seguiment, vigilància i control de l'execució del conveni i dels compromisos adquirits pels signants. Aquest mecanisme ha de resoldre els problemes d'interpretació i compliment que es puguin plantejar respecte dels convenis.
- g) El règim de modificació del conveni. A falta de regulació expressa la modificació del contingut del conveni requereix l'acord unànim dels signants.
- h) Termini de vigència del conveni tenint en compte les regles següents:

1r Els convenis han de tenir una durada determinada, que no pot ser superior a quatre anys, llevat que normativament es prevegi un termini superior.

2n En qualsevol moment abans de la finalització del termini previst a l'apartat anterior, els signants del conveni en poden acordar unànimement la pròrroga per un període de fins a quatre anys addicionals o la seva extinció.

En el cas de convenis subscrits per l'Administració General de l'Estat o algun dels seus organismes públics i entitats de dret públic vinculats o dependents, aquesta pròrroga s'ha de comunicar al Registre electrònic estatal d'òrgans i instruments de cooperació al qual es refereix la disposició addicional setena.

Article 50. *Tràmits preceptius per a la subscripció de convenis i els seus efectes.*

1. Sense perjudici de les especialitats que la legislació autonòmica pugui preveure, és necessari que el conveni s'acompanyi d'una memòria justificativa on s'analitzi la seva necessitat i oportunitat, el seu impacte econòmic i el caràcter no contractual de l'activitat en qüestió, així com el compliment del que preveu aquesta Llei.

2. Els convenis que subscriguin l'Administració General de l'Estat o els seus organismes públics i entitats de dret públic vinculats o dependents s'han d'acompanyar, a més, de:

- a) L'informe del seu servei jurídic. No cal sol·licitar aquest informe quan el conveni s'ajusti a un model normalitzat que prèviament hagi estat objecte d'un informe per part del servei jurídic que correspongui.
- b) Qualsevol altre informe preceptiu que estableixi la normativa aplicable.
- c) L'autorització prèvia del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques per a la seva signatura, modificació, pròrroga i resolució per acord mutu entre les parts.
- d) Quan els convenis plurianuals subscrits entre administracions públiques incloguin aportacions de fons per part de l'Estat per finançar actuacions que hagi d'executar exclusivament una altra Administració pública i l'Estat assumeixi, en l'àmbit de les seves competències, els compromisos enfront de tercers, l'aportació de l'Estat d'anualitats futures està condicionada a l'existència de crèdit en els pressupostos corresponents.

e) Els convenis interadministratius subscrits amb les comunitats autònomes, els ha de remetre al Senat el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

Article 51. *Extinció dels convenis.*

1. Els convenis s'extingeixen pel compliment de les actuacions que en constitueixen l'objecte o perquè s'ha incorregut en causa de resolució.

2. Són causes de resolució:

a) El transcurs del termini de vigència del conveni sense que se n'hagi acordat la pròrroga.

b) L'acord unànim de tots els signants.

c) L'incompliment de les obligacions i els compromisos assumits per part d'algun dels signants.

En aquest cas, qualsevol de les parts pot notificar a la part incomplidora un requeriment perquè compleixi en un termini determinat les obligacions o els compromisos que es consideren incomplerts. Aquest requeriment s'ha de comunicar al responsable del mecanisme de seguiment, vigilància i control de l'execució del conveni i a les altres parts signants.

Si, un cop transcorregut el termini indicat en el requeriment, l'incompliment persisteix, la part que el va adreçar ha de notificar a les parts signants la concurrència de la causa de resolució i el conveni s'entén resolt. La resolució del conveni per aquesta causa pot comportar la indemnització dels perjudicis causats si així s'ha previst.

d) Per decisió judicial declaratòria de la nul·litat del conveni.

e) Per qualsevol altra causa diferent de les anteriors prevista en el conveni o en altres lleis.

Article 52. *Efectes de la resolució dels convenis.*

1. El compliment i la resolució dels convenis dóna lloc a la seva liquidació amb l'objecte de determinar les obligacions i els compromisos de cadascuna de les parts.

2. En el supòsit de convenis dels quals derivin compromisos financers, s'entenen complerts quan el seu objecte s'hagi realitzat en els termes i a satisfacció de totes dues parts, d'acord amb les seves competències respectives, tenint en compte les regles següents:

a) Si de la liquidació resulta que l'import de les actuacions executades per alguna de les parts és inferior als fons que aquesta hagi rebut de la resta de parts del conveni per finançar l'execució esmentada, aquella ha de reintegrar a aquestes l'excés que correspongui a cada una, en el termini màxim d'un mes des que s'hagi aprovat la liquidació.

Si, un cop transcorregut el termini màxim d'un mes, esmentat en el paràgraf anterior, no s'ha produït el reintegrament, s'ha d'abonar a les parts esmentades, també en el termini d'un mes a comptar d'aquest moment, l'interès de demora aplicable al reintegrament esmentat, que en tot cas és el que resulti de les disposicions de caràcter general reguladores de la despesa pública i de l'activitat economicofinancera del sector públic.

b) Si és superior, la resta de parts del conveni, en el termini d'un mes des de l'aprovació de la liquidació, ha d'abonar a la part de què es tracti la diferència que correspongui a cadascuna, amb el límit màxim de les quantitats que cadascuna s'hagi compromès a aportar en virtut del conveni. En cap cas les parts del conveni no tenen dret a exigir a la resta cap quantia que superi els límits màxims esmentats.

3. No obstant això, si, quan concorri qualsevol de les causes de resolució del conveni, hi ha actuacions en curs d'execució, les parts, a proposta de la comissió de seguiment, vigilància i control del conveni o, si no n'hi ha, del responsable del mecanisme a què fa referència la lletra f) de l'article 49, poden acordar la continuació i finalització de les actuacions en curs que considerin oportunes, i establir un termini improrrogable per a la

seva finalització, un cop transcorregut el qual se n'ha d'efectuar la liquidació en els termes que estableix l'apartat anterior.

Article 53. *Remissió de convenis al Tribunal de Comptes.*

1. Dins dels tres mesos següents a la subscripció de qualsevol conveni els compromisos econòmics assumits del qual superin els 600.000 euros, aquests s'han de remetre electrònicament al Tribunal de Comptes o òrgan extern de fiscalització de la comunitat autònoma, segons correspongui.

2. També s'han de comunicar al Tribunal de Comptes o òrgan extern de fiscalització de la comunitat autònoma, segons correspongui, les modificacions, pròrrogues o variacions de terminis, alteració dels imports dels compromisos econòmics assumits i l'extinció dels convenis indicats.

3. El que disposen els apartats anteriors s'entén sense perjudici de les facultats del Tribunal de Comptes o, si s'escau, dels corresponents òrgans de fiscalització externs de les comunitats autònomes, per reclamar totes les dades, documents i antecedents que consideri pertinents en relació amb els contractes de qualsevol naturalesa i quantia.

TÍTOL I

Administració General de l'Estat

CAPÍTOL I

Organització administrativa

Article 54. *Principis i competències d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.*

1. L'Administració General de l'Estat actua i s'organitza d'acord amb els principis que estableix l'article 3, així com els de descentralització funcional i desconcentració funcional i territorial.

2. Les competències en matèria d'organització administrativa, règim de personal, procediments i inspecció de serveis, no atribuïdes específicament de conformitat amb una llei a cap altre òrgan de l'Administració General de l'Estat, ni al Govern, corresponen al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

Article 55. *Estructura de l'Administració General de l'Estat.*

1. L'organització de l'Administració General de l'Estat respon als principis de divisió funcional en departaments ministerials i de gestió territorial integrada en delegacions del Govern a les comunitats autònomes, llevat de les excepcions que preveu aquesta Llei.

2. L'Administració General de l'Estat comprèn:

- a) L'organització central, que integra els ministeris i els serveis comuns.
- b) L'organització territorial.
- c) L'Administració General de l'Estat a l'exterior.

3. En l'organització central són òrgans superiors i òrgans directius:

a) Òrgans superiors:

- 1r Els ministres.
- 2n Els secretaris d'Estat.

b) Òrgans directius:

- 1r Els subsecretaris i secretaris generals.
- 2n Els secretaris generals tècnics i directors generals.
- 3r Els subdirectors generals.

4. En l'organització territorial de l'Administració General de l'Estat són òrgans directius tant els delegats del Govern a les comunitats autònomes, que tenen rang de subsecretari, com els subdelegats del Govern a les províncies, els quals tenen nivell de subdirector general.

5. En l'Administració General de l'Estat a l'exterior són òrgans directius els ambaixadors i representants permanents davant d'organitzacions internacionals.

6. Els òrgans superiors i directius tenen, a més, la condició d'alt càrrec, excepte els subdirectors generals i assimilats, d'acord amb el que preveu la Llei 3/2015, de 30 de març, reguladora de l'exercici de l'alt càrrec de l'Administració General de l'Estat.

7. Tots els altres òrgans de l'Administració General de l'Estat es troben sota la dependència o direcció d'un òrgan superior o directiu.

8. Els estatuts dels organismes públics han de determinar els seus òrgans directius respectius.

9. Correspon als òrgans superiors establir els plans d'actuació de l'organització situada sota la seva responsabilitat i als òrgans directius el seu desplegament i execució.

10. Els ministres i secretaris d'Estat són nomenats d'acord amb el que estableixen la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, i la Llei 3/2015, de 30 de març, reguladora de l'exercici de l'alt càrrec de l'Administració General de l'Estat.

11. Sense perjudici del que preveu la Llei 3/2015, de 30 de març, reguladora de l'exercici de l'alt càrrec de l'Administració General de l'Estat, els titulars dels òrgans superiors i directius són nomenats, atenent criteris de competència professional i experiència, en la forma establerta en aquesta Llei, i és aplicable a l'exercici de les seves funcions:

- a) La responsabilitat professional, personal i directa per la gestió desenvolupada.
- b) La subjecció al control i avaluació de la gestió per part de l'òrgan superior o directiu competent, sense perjudici del control establert per la Llei general pressupostària.

Article 56. *Elements organitzatius bàsics.*

1. Les unitats administratives són els elements organitzatius bàsics de les estructures orgàniques. Les unitats comprenen llocs de treball o dotacions de plantilla vinculats funcionalment per raó de les seves comeses i orgànicament per una prefectura comuna. Hi poden haver unitats administratives complexes, que agrupin dues o més unitats menors.

2. Els caps de les unitats administratives són responsables del funcionament correcte de la unitat i de l'execució adequada de les tasques que té assignades.

3. Les unitats administratives s'estableixen mitjançant les relacions de llocs de treball, que s'han d'aprovar d'acord amb la seva regulació específica, i s'integren en un òrgan determinat.

CAPÍTOL II

Els ministeris i la seva estructura interna

Article 57. *Els ministeris.*

1. L'Administració General de l'Estat s'organitza en presidència del Govern i en ministeris, cadascun dels quals comprèn un o diversos sectors funcionalment homogenis d'activitat administrativa.

2. L'organització en departaments ministerials no obsta a l'existència d'òrgans superiors o directius o organismes públics no integrats o dependents, respectivament, en l'estructura general del Ministeri que amb caràcter excepcional s'adscriu directament al ministre.

3. La determinació del nombre, la denominació i l'àmbit de competència respectiu dels ministeris i les secretaries d'Estat s'estableixen mitjançant un real decret del president del Govern.

Article 58. *Organització interna dels ministeris.*

1. En els ministeris hi poden haver secretaries d'Estat, i secretaries generals, per a la gestió d'un sector d'activitat administrativa. D'aquestes en depenen jeràrquicament els òrgans directius que se'ls adscriuïn.

2. Els ministeris han de disposar, en tot cas, d'una subsecretaria, i dependent d'aquesta una secretaria general tècnica, per a la gestió dels serveis comuns que preveu aquest títol.

3. Les direccions generals són els òrgans de gestió d'una o diverses àrees funcionalment homogènies.

4. Les direccions generals s'organitzen en subdireccions generals per a la distribució de les competències encomanades a aquelles, la realització de les activitats que els són pròpies i l'assignació d'objectius i responsabilitats. Sense perjudici d'això, es poden adscriure directament subdireccions generals a altres òrgans directius de nivell més alt o a òrgans superiors del ministeri.

Article 59. *Creació, modificació i supressió d'òrgans i unitats administratives.*

1. Les subsecretaries, les secretaries generals, les secretaries generals tècniques, les direccions generals, les subdireccions generals, i òrgans similars als anteriors, es creen, es modifiquen i se suprimeixen per mitjà d'un reial decret del Consell de Ministres, a iniciativa del ministre interessat i a proposta del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.

2. Els òrgans de nivell inferior a subdirecció general es creen, es modifiquen i se suprimeixen per mitjà d'una ordre del ministre respectiu, amb l'autorització prèvia del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.

3. Les unitats que no tinguin la consideració d'òrgans es creen, es modifiquen i se suprimeixen a través de les relacions de llocs de treball.

Article 60. *Ordenació jeràrquica dels òrgans ministerials.*

1. Els ministres són els caps superiors del Departament i superiors jeràrquics directes dels secretaris d'Estat i subsecretaris.

2. Els òrgans directius depenen d'algun dels anteriors i s'ordenen jeràrquicament entre si de la manera següent: subsecretari, director general i subdirector general.

Els secretaris generals tenen categoria de subsecretari i els secretaris generals tècnics tenen categoria de director general.

Article 61. *Els ministres.*

Els ministres, com a titulars del departament sobre el qual exerceixen la seva competència, dirigeixen els sectors d'activitat administrativa integrats en el seu ministeri, i assumeixen la responsabilitat inherent a la direcció esmentada. Amb aquesta finalitat, els corresponen les funcions següents:

- a) Exercir la potestat reglamentària en les matèries pròpies del seu departament.
- b) Fixar els objectius del ministeri, aprovar-ne els plans d'actuació i assignar els recursos necessaris per a la seva execució, dins dels límits de les dotacions pressupostàries corresponents.
- c) Aprovar les propostes dels estats de despeses del ministeri, i dels pressupostos dels organismes públics dependents i remetre-les al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.
- d) Determinar i, si s'escau, proposar l'organització interna del seu ministeri, d'acord amb les competències que li atribueix aquesta Llei.
- e) Avaluar la realització dels plans d'actuació del ministeri per part dels òrgans superiors i òrgans directius i exercir el control d'eficàcia respecte de l'actuació dels òrgans

esmentats i dels organismes públics dependents, sense perjudici del que disposa la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

f) Nomenar i separar els titulars dels òrgans directius del ministeri i dels organismes públics o entitats de dret públic que en depenen, quan la competència no estigui atribuïda al Consell de Ministres, a un altre òrgan o al mateix organisme, així com elevar a aquell les propostes de nomenaments que li estiguin reservades d'òrgans directius del ministeri i dels organismes públics que en depenen.

g) Autoritzar les comissions de servei amb dret a indemnització per una quantia exacta per a alts càrrecs dependents del ministre.

h) Mantenir les relacions amb les comunitats autònomes i convocar les conferències sectorials i els òrgans de cooperació en l'àmbit de les competències atribuïdes al seu departament.

i) Dirigir l'actuació dels titulars dels òrgans superiors i directius del ministeri, impartir-los instruccions concretes i delegar-los competències pròpies.

j) Revisar d'ofici els actes administratius i resoldre els conflictes d'atribucions quan els correspongui, així com plantejar els que escaiguin amb altres ministeris.

k) Subscriure, en l'àmbit de la seva competència, contractes i convenis, sense perjudici de l'autorització del Consell de Ministres quan sigui preceptiva.

l) Administrar els crèdits per a despeses dels pressupostos del ministeri, aprovar i comprometre les despeses que no siguin de la competència del Consell de Ministres, aprovar les modificacions pressupostàries que siguin de la seva competència, reconèixer les obligacions econòmiques i proposar-ne el pagament en el marc del pla de disposició de fons del Tresor Públic, així com fixar els límits per sota dels quals aquestes competències corresponen, en el seu àmbit respectiu, als secretaris d'Estat i subsecretari del departament. Correspon al ministre elevar al Consell de Ministres, per a la seva aprovació, les modificacions pressupostàries que siguin de la seva competència.

m) Decidir la representació del ministeri en els òrgans col·legiats o grups de treball en què no estigui prèviament determinat el titular de l'òrgan superior o directiu que hagi de representar el departament.

n) Remetre al seu departament la documentació necessària per a l'elaboració del Compte General de l'Estat, en els termes que preveu la Llei 47/2003, 26 de novembre.

ñ) Resoldre els recursos administratius i declarar la lesivitat dels actes administratius quan els correspongui.

o) Atorgar premis i recompenses propis del departament i proposar les que correspongui segons les seves normes reguladores.

p) Concedir subvencions i ajudes amb càrrec als crèdits de despesa propis del departament, així com fixar els límits per sota dels quals poden ser atorgades pels secretaris d'Estat o el subsecretari del departament.

q) Proposar i executar, en l'àmbit de la seva competència, els plans d'ocupació del departament i dels organismes públics que en depenen.

r) Modificar les relacions de llocs de treball en els casos en què aquesta competència estigui delegada en el mateix departament o proposar al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques les que siguin de competència d'aquest últim.

s) Imposar la sanció de separació del servei per faltes molt greus.

t) Exercir totes les altres competències que els atribueixin les lleis, les normes d'organització i funcionament del Govern i qualsevol altra disposició.

Article 62. *Els secretaris d'Estat.*

1. Els secretaris d'Estat són directament responsables de l'execució de l'acció del Govern en un sector d'activitat específica.

Així mateix, poden tenir per delegació expressa dels seus ministres respectius la representació d'aquests en matèries pròpies de la seva competència, incloses aquelles amb projecció internacional, sense perjudici, en tot cas, de les normes que regeixen les relacions d'Espanya amb altres estats i amb les organitzacions internacionals.

2. Els secretaris d'Estat dirigeixen i coordinen les secretaries i les direccions generals situades sota la seva dependència, i responen davant el ministre de l'execució dels objectius fixats per a la Secretaria d'Estat. Amb aquesta finalitat els correspon:

a) Exercir les competències sobre el sector d'activitat administrativa assignat que els atribueixi la norma de creació de l'òrgan o que els delegui el ministre i exercir les relacions externes de la Secretaria d'Estat, excepte en els casos legalment reservats al ministre.

b) Exercir les competències inherents a la seva responsabilitat de direcció i, en particular, impulsar la consecució dels objectius i l'execució dels projectes de la seva organització, controlant-ne el compliment, supervisant l'activitat dels òrgans directius adscrits i impartint instruccions als seus titulars.

c) Nomenar i separar els subdirectors generals de la Secretaria d'Estat.

d) Mantenir les relacions amb els òrgans de les comunitats autònomes competents per raó de la matèria.

e) L'autorització prèvia per contractar els organismes autònoms adscrits a la Secretaria d'Estat, per sobre d'una quantia determinada, segons el que preveu la disposició transitòria tercera del Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes del sector públic.

f) Autoritzar les comissions de servei amb dret a indemnització per una quantia exacta per als alts càrrecs dependents de la Secretaria d'Estat.

g) Subscriure contractes relatius a afers de la seva secretaria d'Estat i els convenis no reservats al ministre del qual depenguin, sense perjudici de l'autorització corresponent quan sigui preceptiva.

h) Concedir subvencions i ajudes amb càrrec als crèdits de despesa propis de la Secretaria d'Estat, amb els límits establerts pel titular del departament.

i) Resoldre els recursos que s'interposin contra les resolucions dels òrgans directius que depenguin directament d'ell i els actes del qual no exhaurixin la via administrativa, així com els conflictes d'atribucions que se suscitin entre els òrgans esmentats.

j) Administrar els crèdits per a despeses dels pressupostos del ministeri per la seva matèria propis de la Secretaria d'Estat, aprovar-ne les modificacions pressupostàries, aprovar i comprometre les despeses amb càrrec a aquells crèdits i reconèixer les obligacions econòmiques i proposar-ne el pagament en el marc del pla de disposició de fons del Tresor Públic. Tot això dins de la quantia que, si s'escau, estableixi el ministre a aquest efecte i sempre que els actes referits no siguin competència del Consell de Ministres.

k) Qualsevol altres competències que els atribueixi la legislació en vigor.

Article 63. *Els subsecretaris.*

1. Els subsecretaris tenen la representació ordinària del ministeri, dirigeixen els serveis comuns, exerceixen les competències corresponents als serveis comuns esmentats i, en tot cas, les següents:

a) Donar suport als òrgans superiors en la planificació de l'activitat del ministeri, a través de l'assessorament tècnic corresponent.

b) Assistir el ministre en el control d'eficàcia del ministeri i els seus organismes públics.

c) Establir els programes d'inspecció dels serveis del ministeri, així com determinar les actuacions precises per a la millora dels sistemes de planificació, direcció i organització i per a la racionalització i simplificació dels procediments i mètodes de treball, en el marc definit pel Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

d) Proposar les mesures d'organització del ministeri i dirigir el funcionament dels serveis comuns a través de les instruccions o ordres de servei corresponents.

e) Assistir els òrgans superiors en matèria de relacions de llocs de treball, plans d'ocupació i política de directius del ministeri i els seus organismes públics, així com en

l'elaboració, execució i seguiment dels pressupostos i la planificació dels sistemes d'informació i comunicació.

- f) Exercir la direcció superior de tot el personal del departament.
- g) Responsabilitzar-se de l'assessorament jurídic al ministre en l'exercici de les funcions que a aquest li corresponen i, en particular, en l'exercici de la seva potestat normativa i en la producció dels actes administratius de la competència d'aquell, així com als altres òrgans del ministeri.

En els mateixos termes del paràgraf anterior, informar sobre les propostes o els projectes de normes i actes d'altres ministeris, quan escaigui per reglament.

A aquests efectes, el subsecretari és responsable de coordinar les actuacions corresponents dins del ministeri i en relació amb els altres ministeris que hagin d'intervenir en el procediment.

- h) Exercir les facultats de direcció, impuls i supervisió de la secretaria general tècnica i la resta d'òrgans directius que en depenguin directament.

i) Administrar els crèdits per a despeses dels pressupostos del ministeri per la seva matèria propis de la subsecretaria, aprovar-ne les modificacions pressupostàries, aprovar i comprometre les despeses amb càrrec a aquells crèdits i reconèixer les obligacions econòmiques i proposar-ne el pagament en el marc del pla de disposició de fons del Tresor Públic. Tot això dins de la quantia que, si s'escau, estableixi el ministre a aquest efecte i sempre que els actes referits no siguin competència del Consell de Ministres.

j) Concedir subvencions i ajudes amb càrrec als crèdits de despesa propis del ministeri amb els límits establerts pel titular del departament.

k) Sol·licitar al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques l'afectació o l'arrendament dels immobles necessaris per al compliment dels fins dels serveis a càrrec del departament.

l) Nomenar i cessar els subdirectors i assimilats dependents de la subsecretaria, la resta de personal de lliure designació i el personal eventual del departament.

m) Convocar i resoldre proves selectives de personal funcionari i laboral.

n) Convocar i resoldre els concursos de personal funcionari.

ñ) Exercir la potestat disciplinària del personal del departament per faltes greus o molt greus, llevat de la separació del servei.

o) Adoptar i impulsar, sota la direcció del ministre, les mesures tendents a la gestió centralitzada de recursos humans i mitjans materials en l'àmbit del seu departament ministerial.

p) Autoritzar les comissions de servei amb dret a indemnització per una quantia exacta per a alts càrrecs dependents del subsecretari.

q) Qualsevol altres que siguin inherents als serveis comuns del ministeri i a la seva representació ordinària i les que els atribueixin la legislació en vigor.

2. La subsecretaria del Ministeri de la Presidència, en coordinació amb la Secretaria General de la Presidència del Govern, ha d'exercir les competències pròpies dels serveis comuns dels departaments en relació amb l'àrea de la presidència del Govern.

3. Els subsecretaris han de ser nomenats i separats per mitjà d'un reial decret del Consell de Ministres a proposta del titular del ministeri.

Els nomenaments s'han d'efectuar entre funcionaris de carrera de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les entitats locals, pertanyents al subgrup A1, a què es refereix l'article 76 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic. En tot cas, han de reunir els requisits d'idoneïtat que estableix la Llei 3/2015, de 30 de març, reguladora de l'exercici de l'alt càrrec de l'Administració General de l'Estat.

Article 64. *Els secretaris generals.*

1. Quan les normes que regulen l'estructura d'un Ministeri prevegin l'existència d'un secretari general, han de determinar les competències que li corresponguin sobre un sector d'activitat administrativa determinat.

2. Els secretaris generals exerceixen les competències inherents a la seva responsabilitat de direcció sobre els òrgans dependents, previstes a l'article 62.2.b), així com totes les que els assigni expressament el reial decret d'estructura del ministeri.

3. Els secretaris generals, amb categoria de subsecretari, han de ser nomenats i separats per mitjà d'un reial decret del Consell de Ministres, a proposta del titular del ministeri o del president del Govern.

Els nomenaments s'han d'efectuar entre persones amb qualificació i experiència en l'exercici de llocs de responsabilitat en la gestió pública o privada. En tot cas, han de reunir els requisits d'idoneïtat que estableix la Llei 3/2015, de 30 de març, reguladora de l'exercici de l'alt càrrec de l'Administració General de l'Estat.

Article 65. *Els secretaris generals tècnics.*

1. Els secretaris generals tècnics, sota la immediata dependència del subsecretari, han de tenir les competències sobre serveis comuns que els atribueixi el reial decret d'estructura del departament i, en tot cas, les relatives a producció normativa, assistència jurídica i publicacions.

2. Els secretaris generals tècnics tenen a tots els efectes la categoria de director general i exerceixen sobre els seus òrgans dependents les facultats que atribueix a l'òrgan esmentat l'article següent.

3. Els secretaris generals tècnics són nomenats i separats pel reial decret del Consell de Ministres a proposta del titular del ministeri.

Els nomenaments s'han d'efectuar entre funcionaris de carrera de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les entitats locals, pertanyents al subgrup A1, a què es refereix l'article 76 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril. En tot cas, han de reunir els requisits d'idoneïtat que estableix la Llei 3/2015, de 30 de març, reguladora de l'exercici d'alt càrrec de l'Administració General de l'Estat.

Article 66. *Els directors generals.*

1. Els directors generals són els titulars dels òrgans directius encarregats de la gestió d'una o diverses àrees funcionalment homogènies del ministeri. A aquest efecte, els correspon:

a) Proposar els projectes de la seva direcció general per assolir els objectius establerts pel ministre, dirigir-ne l'execució i controlar-ne el compliment adequat.

b) Exercir les competències atribuïdes a la direcció general i les que li siguin desconcentrades o delegades.

c) Proposar, en els casos restants, al ministre o al titular de l'òrgan del qual depengui, la resolució que consideri procedent sobre els afers que afecten l'òrgan directiu.

d) Impulsar i supervisar les activitats que formen part de la gestió ordinària de l'òrgan directiu i vetllar pel bon funcionament dels òrgans i les unitats dependents i del personal que hi està integrat.

e) Les altres atribucions que li confereixin les lleis i els reglaments.

2. Els directors generals són nomenats i separats per mitjà d'un reial decret del Consell de Ministres, a proposta del titular del departament o del president del Govern.

Els nomenaments s'han d'efectuar entre funcionaris de carrera de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les entitats locals, pertanyents al subgrup A1, a què es refereix l'article 76 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, llevat que el reial decret d'estructura permeti que, tenint en compte les característiques específiques de les funcions de la direcció general, el seu titular no reuneixi la condició esmentada de funcionari, i s'ha de motivar mitjançant una memòria raonada la concurrència de les característiques especials que justifiquin aquesta circumstància excepcional. En tot cas, han de reunir els requisits d'idoneïtat que estableix la Llei 3/2015, de 30 de març, reguladora de l'exercici de l'alt càrrec de l'Administració General de l'Estat.

Article 67. *Els subdirectors generals.*

1. Els subdirectors generals són els responsables immediats, sota la supervisió del director general o del titular de l'òrgan del qual depenguin, de l'execució d'aquells projectes, objectius o activitats que els siguin assignats, així com de la gestió ordinària dels afers de la competència de la subdirecció general.

2. Els subdirectors generals han de ser nomenats, respectant els principis d'igualtat, mèrit i capacitat, i han de ser cessats pel ministre, secretari d'Estat o subsecretari del qual depenguin.

Els nomenaments s'han d'efectuar entre funcionaris de carrera de l'Estat, o d'altres administracions, quan així ho prevegin les normes aplicables, pertanyents al subgrup A1, a què es refereix l'article 76 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril.

Article 68. *Regles generals sobre els serveis comuns dels ministeris.*

1. Els òrgans directius encarregats dels serveis comuns presten als òrgans superiors i directius de la resta del ministeri l'assistència precisa per al compliment més eficaç de les seves comeses i, en particular, la utilització eficient dels mitjans i recursos materials, econòmics i personals que tinguin assignats.

Correspon als serveis comuns l'assessorament, el suport tècnic i, si s'escau, la gestió directa en relació amb les funcions de planificació, programació i pressupostació, cooperació internacional, acció a l'exterior, organització i recursos humans, sistemes d'informació i comunicació, producció normativa, assistència jurídica, gestió financera, gestió de mitjans materials i serveis auxiliars, seguiment, control i inspecció de serveis, estadística per a fins estatals i publicacions.

2. Els serveis comuns funcionen en cada departament d'acord amb les disposicions i directrius adoptades pels ministeris amb competència sobre les esmentades funcions comunes en l'Administració General de l'Estat. Tot això, sense perjudici que determinats òrgans amb competència sobre alguns serveis comuns segueixin depenent funcionalment o jeràrquicament d'algun dels ministeris referits.

3. Mitjançant un reial decret es pot preveure la gestió compartida d'alguns dels serveis comuns que es pot realitzar de les maneres següents:

a) Mitjançant la seva coordinació directa per part del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques o un organisme autònom que hi estigui vinculat o en depengui, que han de prestar alguns d'aquests serveis comuns a altres ministeris.

b) Mitjançant la seva coordinació directa per part de la subsecretaria de cada ministeri o d'un organisme autònom vinculat o dependent d'aquesta que presti alguns d'aquests serveis comuns a tot el ministeri. El reial decret que determini la gestió compartida d'alguns dels serveis comuns ha de concretar el règim de dependència orgànica i funcional del personal que estigui prestant el servei respectiu en cada unitat.

CAPÍTOL III

Òrgans territorials

Secció 1a L'organització territorial de l'Administració General de l'Estat

Article 69. *Les delegacions i les subdelegacions del Govern.*

1. Hi ha d'haver una delegació del Govern a cadascuna de les comunitats autònomes.

2. Les delegacions del Govern han de tenir la seva seu a la localitat on radiqui el consell de govern de la comunitat autònoma, llevat que el Consell de Ministres acordi ubicar-la en una altra de diferent i sense perjudici del que disposi expressament l'Estatut d'autonomia.

3. Les delegacions del Govern estan adscrites orgànicament al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

4. A cadascuna de les províncies de les comunitats autònomes pluriprovincials hi ha d'haver un subdelegat del Govern, que està sota la immediata dependència del delegat del Govern.

Es poden crear per mitjà d'un reial decret subdelegacions del Govern a les comunitats autònomes uniprovincials, quan circumstàncies com ara la població del territori, el volum de gestió o les seves singularitats geogràfiques, socials o econòmiques així ho justifiquin.

Article 70. Els directors insulars de l'Administració General de l'Estat.

S'han de determinar per reglament les illes en les quals hi ha d'haver un director insular de l'Administració General de l'Estat, amb el nivell que es determini en la relació de llocs de treball. Han de ser nomenats pel delegat del Govern mitjançant el procediment de lliure designació entre funcionaris de carrera de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les entitats locals, pertanyents a cossos o escales classificats com a subgrup A1.

Els directors insulars depenen jeràrquicament del delegat del Govern a la comunitat autònoma o del subdelegat del Govern a la província, quan aquest càrrec existeixi, i han d'exercir, en el seu àmbit territorial, les competències atribuïdes per aquesta Llei als subdelegats del Govern a les províncies.

Article 71. Els serveis territorials.

1. Els serveis territorials de l'Administració General de l'Estat a la comunitat autònoma s'han d'organitzar atenent el millor compliment dels seus fins, en serveis integrats i no integrats en les delegacions del Govern.

2. L'organització dels serveis territorials no integrats en les delegacions del Govern s'ha d'establir mitjançant un reial decret a proposta conjunta del titular del ministeri del qual depenguin i del titular del ministeri que tingui atribuïda la competència per a la racionalització, anàlisi i avaluació de les estructures organitzatives de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics, quan prevegi unitats amb nivell de subdirecció general o equivalents, o per mitjà d'una ordre conjunta quan afecti òrgans inferiors.

3. Els serveis territorials no integrats depenen de l'òrgan central competent sobre el sector d'activitat en què aquells actuïn, el qual els ha de fixar els objectius concrets d'actuació i ha de controlar-ne l'execució, així com el funcionament dels serveis.

4. Els serveis territorials integrats depenen del delegat del Govern o, si s'escau, subdelegat del Govern, a través de la secretaria general, i han d'actuar d'acord amb les instruccions tècniques i els criteris operatius establerts pel ministeri competent per raó de la matèria.

Secció 2a Els delegats del Govern a les comunitats autònomes

Article 72. Els delegats del Govern a les comunitats autònomes.

1. Els delegats del Govern representen el Govern de la nació al territori de la comunitat autònoma respectiva, sense perjudici de la representació ordinària de l'Estat a les comunitats autònomes a través dels seus presidents respectius.

2. Els delegats del Govern han de dirigir i supervisar l'Administració General de l'Estat al territori de les respectives comunitats autònomes i l'han de coordinar, internament i quan escaigui, amb l'administració pròpia de cadascuna i amb la de les entitats locals radicades a la comunitat.

3. Els delegats del Govern són òrgans directius amb rang de subsecretari que depenen orgànicament del president del Govern i funcionalment del ministeri competent per raó de la matèria.

4. Els delegats del Govern han de ser nomenats i separats per mitjà d'un reial decret del Consell de Ministres, a proposta del president del Govern. El seu nomenament ha

d'atendre criteris de competència professional i experiència. En tot cas, ha de reunir els requisits d'idoneïtat que estableix la Llei 3/2015, de 30 de març, reguladora de l'exercici de l'alt càrrec de l'Administració General de l'Estat.

5. En cas d'absència, vacant o malaltia del titular de la delegació del Govern, l'ha de suplir el subdelegat del Govern que el delegat designi i, si no n'hi ha, el de la província en què tingui la seu. A les comunitats autònomes uniprovincials en les quals no hi hagi subdelegat la suplència correspon al secretari general.

Article 73. Competències dels delegats del Govern a les comunitats autònomes.

1. Els delegats del Govern a les comunitats autònomes són els titulars de les delegacions del Govern corresponents i tenen, en els termes que estableix aquest capítol, les competències següents:

a) Direcció i coordinació de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics:

1r Impulsar, coordinar i supervisar amb caràcter general la seva activitat en el territori de la comunitat autònoma, i, quan es tracti de serveis integrats, dirigir-la, directament o a través dels subdelegats del govern, d'acord amb els objectius i, si s'escau, instruccions dels òrgans superiors dels ministeris respectius.

2n Nomenar els subdelegats del Govern a les províncies del seu àmbit d'actuació i, si s'escau, els directors insulars, i, com a superior jeràrquic, dirigir-ne i coordinar-ne l'activitat.

3r Informar, amb caràcter preceptiu, sobre les propostes de nomenament dels titulars d'òrgans territorials de l'Administració General de l'Estat i els organismes públics estatals d'àmbit autonòmic i provincial en la delegació del Govern.

b) Informació de l'acció del Govern i informació als ciutadans:

1r Coordinar la informació sobre els programes i activitats del Govern i l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics a la comunitat autònoma.

2n Promoure la col·laboració amb la resta d'administracions públiques en matèria d'informació al ciutadà.

3r Rebre informació dels diferents ministeris dels plans i programes que hagin d'executar els seus respectius serveis territorials i organismes públics en el seu àmbit territorial.

4t Elevar al Govern, amb caràcter anual, a través del titular del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, un informe sobre el funcionament dels serveis públics estatals en l'àmbit autonòmic.

c) Coordinació i col·laboració amb altres administracions públiques:

1r Comunicar i rebre tota la informació que requereixin el Govern i l'òrgan de govern de la comunitat autònoma. També ha d'exercir aquestes funcions amb les entitats locals en el seu àmbit territorial, a través dels seus presidents respectius.

2n Mantenir les necessàries relacions de coordinació i cooperació de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics amb la de la comunitat autònoma i amb les entitats locals corresponents. Amb aquesta finalitat, ha de promoure l'establiment de convenis amb la comunitat autònoma i amb les entitats locals, en particular, en relació amb els programes de finançament estatal, i ha de participar en el seguiment de la seva execució i compliment.

3r Participar en les comissions mixtes de transferències i en les comissions bilaterals de cooperació, així com en altres òrgans de cooperació de naturalesa similar quan es determini.

d) Control de legalitat:

1r Resoldre els recursos en via administrativa interposats contra les resolucions i els actes dictats pels òrgans de la delegació, amb l'informe previ, en tot cas, del Ministeri competent per raó de la matèria.

Les impugnacions de resolucions i actes del delegat del Govern susceptibles de recurs administratiu i que no posin fi a la via administrativa han de ser resoltes pels òrgans corresponents del ministeri competent per raó de la matèria.

Les reclamacions per responsabilitat patrimonial de les administracions públiques les ha de tramitar el ministeri competent per raó de la matèria i les ha de resoldre el titular del departament esmentat.

2n Suspendre l'execució dels actes impugnats dictats pels òrgans de la delegació del Govern, quan li correspongui resoldre el recurs, d'acord amb l'article 117.2 de la Llei del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i proposar la suspensió en els casos restants, així com respecte dels actes impugnats dictats pels serveis no integrats en la delegació del Govern.

3r Vetllar pel compliment de les competències atribuïdes constitucionalment a l'Estat i per l'aplicació correcta de la seva normativa, promovent o interposant, segons correspongui, conflictes de jurisdicció, conflictes d'atribucions, recursos i altres accions legalment procedents.

e) Polítiques públiques:

1r Formular als ministeris competents, en cada cas, les propostes que consideri convenients sobre els objectius continguts en els plans i programes que hagin d'executar els serveis territorials i els dels organismes públics, i informar, regularment i periòdicament, els ministeris competents sobre la gestió dels seus serveis territorials.

2n Proposar davant el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques les mesures precises per evitar la duplicitat d'estructures administratives, tant en la mateixa Administració General de l'Estat com amb altres administracions públiques, de conformitat amb els principis d'eficàcia i eficiència.

3r Proposar al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques mesures per incloure en els plans de recursos humans de l'Administració General de l'Estat.

4t Informar sobre les mesures d'optimització de recursos humans i materials en el seu àmbit territorial, especialment les que afectin més d'un departament. En particular, correspon als delegats del Govern, en els termes que estableix la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques, la coordinació de la utilització dels edificis d'ús administratiu per part de l'organització territorial de l'Administració General de l'Estat i dels organismes públics que en depenen en el seu àmbit territorial, d'acord amb les directrius establertes pel Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques i la Direcció General del Patrimoni de l'Estat.

2. Així mateix, els delegats del Govern han d'exercir la potestat sancionadora, expropiatòria i qualssevol altres que els confereixin les normes o que els siguin desconcentrades o delegades.

3. Correspon als delegats del Govern protegir el lliure exercici dels drets i llibertats i garantir la seguretat ciutadana, a través dels subdelegats del Govern i de les forces i cossos de seguretat de l'Estat, la direcció dels quals correspon al delegat del Govern, qui exerceix les competències de l'Estat en aquesta matèria sota la dependència funcional del Ministeri de l'Interior.

4. En relació amb els serveis territorials, els delegats del Govern, per a l'exercici de les competències recollides en aquest article, poden sol·licitar als titulars dels serveis esmentats tota la informació relativa a la seva activitat, estructures organitzatives, recursos humans, inventaris de béns mobles i immobles o a qualsevol altra matèria o afer que considerin oportú per tal de garantir una gestió coordinada i eficaç dels serveis estatals al territori.

Secció 3a Els subdelegats del Govern a les províncies

Article 74. Els subdelegats del Govern a les províncies.

A cada província, i sota la dependència immediata del delegat del Govern a la comunitat autònoma respectiva, hi ha d'haver un subdelegat del Govern, amb nivell de subdirector general, que ha de ser nomenat per aquell mitjançant el procediment de lliure designació entre funcionaris de carrera de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les entitats locals, pertanyents a cossos o escales classificats com a subgrup A1.

A les comunitats autònomes uniprovincials en què no hi hagi subdelegat, el delegat del Govern ha d'assumir les competències que aquesta Llei atribueix als subdelegats del Govern a les províncies.

Article 75. Competències dels subdelegats del Govern a les províncies.

Als subdelegats del Govern els correspon:

a) Exercir les funcions de comunicació, col·laboració i cooperació amb la comunitat autònoma respectiva i amb les entitats locals i, en particular, informar sobre la incidència en el territori dels programes de finançament estatal. En concret els correspon:

1r Mantenir les relacions necessàries de cooperació i coordinació de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics amb la de la comunitat autònoma i amb les entitats locals corresponents en l'àmbit de la província.

2n Comunicar i rebre tota la informació que requereixin el Govern i l'òrgan de govern de la comunitat autònoma. També ha d'exercir aquestes funcions amb les entitats locals en el seu àmbit territorial, a través dels seus presidents respectius.

b) Protegir el lliure exercici dels drets i les llibertats, garantint la seguretat ciutadana, tot això dins de les competències estatals en la matèria. A aquests efectes, ha de dirigir les forces i cossos de seguretat de l'Estat a la província.

c) Dirigir i coordinar la protecció civil en l'àmbit de la província.

d) Dirigir, si s'escau, els serveis integrats de l'Administració General de l'Estat, d'acord amb les instruccions del delegat del Govern i dels ministeris corresponents; i impulsar, supervisar i inspeccionar els serveis no integrats.

e) Coordinar la utilització dels mitjans materials i, en particular, dels edificis administratius en l'àmbit territorial de la seva competència.

f) Exercir la potestat sancionadora i qualsevol altra que els confereixi les normes o que els sigui desconcentrada o delegada.

Secció 4a L'estructura de les delegacions del govern

Article 76. Estructura de les delegacions i subdelegacions del Govern.

1. L'estructura de les delegacions i subdelegacions del Govern s'ha de fixar per mitjà d'un reial decret del Consell de Ministres, a proposta del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, per raó de la dependència orgànica de les delegacions del Govern, i han de disposar, en tot cas, d'una secretaria general, dependent dels delegats o, si s'escau, dels subdelegats del Govern, com a òrgan de gestió dels serveis comuns, i de la qual han de dependre els diferents serveis que hi estan integrats, així com aquells altres serveis i unitats que es determini en la relació de llocs de treball.

2. La integració de nous serveis territorials o la desintegració de serveis territorials ja integrats en les delegacions del Govern, s'ha de portar a terme mitjançant un reial decret de Consell de Ministres, a proposta del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, per raó de la dependència orgànica de les delegacions del Govern, i del ministeri competent de l'àrea d'activitat.

Article 77. Assistència jurídica i control economicofinancer de les delegacions i subdelegacions del Govern.

L'assistència jurídica i les funcions d'intervenció i control economicofinancer en relació amb les delegacions i subdelegacions del Govern les ha d'exercir l'Advocacia de l'Estat i la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, respectivament, d'acord amb la seva normativa específica.

Secció 5a Òrgans col·legiats

Article 78. La Comissió interministerial de coordinació de l'Administració perifèrica de l'Estat.

1. La Comissió interministerial de coordinació de l'Administració perifèrica de l'Estat és un òrgan col·legiat, adscrit al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

2. La Comissió interministerial de coordinació de l'Administració perifèrica de l'Estat s'encarrega de coordinar l'actuació de l'Administració perifèrica de l'Estat amb els diferents departaments ministerials.

3. Mitjançant un reial decret es regulen les seves atribucions, composició i funcionament.

Article 79. Els òrgans col·legiats d'assistència al delegat i al subdelegat del Govern.

1. A cadascuna de les comunitats autònomes pluriprovincials hi ha d'haver una comissió territorial d'assistència al delegat del Govern, amb les característiques següents:

a) Ha d'estar presidida pel delegat del Govern a la comunitat autònoma i ha d'estar integrada pels subdelegats del Govern a les províncies compreses en el seu territori.

b) A les seves sessions hi han d'assistir els titulars dels òrgans i serveis territorials, tant integrats com no integrats, que el delegat del Govern consideri oportú.

c) Aquesta comissió ha d'exercir, en tot cas, les funcions següents:

1r Coordinar les actuacions que s'hagin d'executar de manera homogènia en l'àmbit de la comunitat autònoma, per assegurar el compliment dels objectius generals fixats pel Govern als serveis territorials.

2n Homogeneïtzar el desenvolupament de les polítiques públiques en el seu àmbit territorial, a través de l'establiment de criteris comuns d'actuació que han de ser compatibles amb les instruccions i els objectius dels departaments ministerials respectius.

3r Assessorar el delegat del Govern a la comunitat autònoma en l'elaboració de les propostes de simplificació administrativa i racionalització en la utilització dels recursos.

4t Qualsevol altra que segons el parer del delegat del Govern a la comunitat autònoma sigui adequada per tal que la Comissió territorial compleixi la finalitat de suport i assessorament en l'exercici de les competències que aquesta Llei li assigna.

2. A les comunitats autònomes uniprovincials hi ha d'haver una comissió d'assistència al delegat del Govern, presidida per ell mateix i integrada pel secretari general i els titulars dels òrgans i serveis territorials, tant integrats com no integrats, que el delegat del Govern consideri oportú, amb les funcions que assenyalava l'apartat anterior.

3. A cada subdelegació del Govern hi ha d'haver una comissió d'assistència al subdelegat del Govern presidida per ell mateix i integrada pel secretari general i els titulars dels òrgans i serveis territorials, tant integrats com no integrats, que el subdelegat del Govern consideri oportú, amb les funcions que assenyalava l'apartat primer, referides a l'àmbit provincial.

CAPÍTOL IV

De l'Administració General de l'Estat a l'exterior

Article 80. *El Servei Exterior de l'Estat.*

El Servei Exterior de l'Estat es regeix, en tot allò que fa referència a la seva composició, organització, funcions, integració i personal, pel que disposen la Llei 2/2014, de 25 de març, de l'Acció i del Servei Exterior de l'Estat, i la seva normativa de desplegament i, supletòriament, pel que disposa aquesta Llei.

TÍTOL II

Organització i funcionament del sector públic institucional

CAPÍTOL I

Del sector públic institucional

Article 81. *Principis generals d'actuació.*

1. Les entitats que integren el sector públic institucional estan sotmeses en la seva actuació als principis de legalitat, eficiència, estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, així com al principi de transparència en la seva gestió. En particular, se subjecten en matèria de personal, inclòs el laboral, a les limitacions previstes a la normativa pressupostària i a les previsions anuals dels pressupostos generals.

2. Totes les administracions públiques han d'establir un sistema de supervisió contínua de les seves entitats dependents, per tal de comprovar la subsistència dels motius que en van justificar la creació i la seva sostenibilitat financera, i que ha d'incloure la formulació expressa de propostes de manteniment, transformació o extinció.

3. Els organismes i les entitats vinculats o dependents de l'Administració autonòmica i local es regeixen per les disposicions bàsiques d'aquesta Llei que els siguin aplicables, i en particular pel que disposen els capítols I i IV i els articles 129 i 134, així com per la normativa pròpia de l'Administració a la qual s'adscriu.

Article 82. *L'Inventari d'entitats del sector públic estatal, autonòmic i local.*

1. L'Inventari d'entitats del sector públic estatal, autonòmic i local es configura com un registre públic administratiu que garanteix la informació pública i l'ordenació de totes les entitats integrants del sector públic institucional, independentment de quina sigui la seva naturalesa jurídica.

La integració i gestió de l'Inventari esmentat i la seva publicació depenen de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, i la captació i el tractament de la informació enviada per les comunitats autònomes i les entitats locals per a la formació i el manteniment de l'inventari depenen de la Secretaria General de Coordinació Autonòmica i Local.

2. L'Inventari d'entitats del sector públic ha de contenir, almenys, informació actualitzada sobre la naturalesa jurídica, finalitat, fonts de finançament, estructura de domini, si s'escau, la condició de mitjà propi, règims de comptabilitat, pressupostari i de control, així com la classificació en termes de comptabilitat nacional, de cadascuna de les entitats integrants del sector públic institucional.

3. Almenys, la creació, transformació, fusió o extinció de qualsevol entitat integrant del sector públic institucional, independentment de quina sigui la seva naturalesa jurídica, ha de ser inscrita en l'Inventari d'entitats del sector públic estatal, autonòmic i local.

Article 83. *Inscripció en l'Inventari d'entitats del sector públic estatal, autonòmic i local.*

1. El titular del màxim òrgan de direcció de l'entitat ha de notificar, a través de la intervenció general de l'Administració corresponent, la informació necessària per a la inscripció definitiva en l'Inventari d'entitats del sector públic estatal, autonòmic i local, en els termes previstos reglamentàriament, dels actes relatius a la seva creació, transformació, fusió o extinció, en el termini de trenta dies hàbils a comptar des que ocorre l'acte inscripcible. La notificació esmentada s'ha d'acompanyar de la documentació justificativa que determina aquesta circumstància.

2. La inscripció definitiva de la creació de qualsevol entitat integrant del sector públic institucional en l'Inventari d'entitats del sector públic estatal, autonòmic i local s'ha de realitzar de conformitat amb les regles següents:

a) El titular del màxim òrgan de direcció de l'entitat, a través de la intervenció general de l'Administració corresponent, ha de notificar, electrònicament als efectes de la seva inscripció, a l'Inventari d'entitats del sector públic estatal, autonòmic i local, la norma o l'acte jurídic de creació en el termini de 30 dies hàbils des de l'entrada en vigor de la norma o de l'acte, segons correspongui. La notificació s'ha d'acompanyar de la còpia o enllaç a la publicació electrònica del Butlletí Oficial en què es va publicar la norma, o còpia de l'acte jurídic de creació, així com la resta de documentació justificativa que escaigui, com els estatuts o el pla d'actuació.

b) La inscripció en l'Inventari d'entitats del sector públic estatal, autonòmic i local s'ha de practicar dins del termini de 15 dies hàbils següents a la recepció de la sol·licitud d'inscripció.

c) Per a l'assignació del número d'identificació fiscal definitiu i de la lletra identificativa que correspongui a l'entitat, d'acord amb la seva naturalesa jurídica, per part de l'Administració tributària, és necessària l'aportació de la certificació de la inscripció de l'entitat en l'Inventari d'entitats del sector públic estatal, autonòmic i local.

CAPÍTOL II

Organització i funcionament del sector públic institucional estatal

Article 84. *Composició i classificació del sector públic institucional estatal.*

1. Integren el sector públic institucional estatal les entitats següents:

a) Els organismes públics vinculats o dependents de l'Administració General de l'Estat, els quals es classifiquen en:

1r Organismes autònoms.

2n Entitats públiques empresarials.

b) Les autoritats administratives independents.

c) Les societats mercantils estatals.

d) Els consorcis.

e) Les fundacions del sector públic.

f) Els fons sense personalitat jurídica.

g) Les universitats públiques no transferides.

2. L'Administració General de l'Estat o entitat integrant del sector públic institucional estatal no pot crear, per si mateixa ni en col·laboració amb altres entitats públiques o privades, ni exercir el control efectiu, directament ni indirectament, sobre cap altre tipus d'entitat diferent de les enumerades en aquest article, independentment de la seva naturalesa i règim jurídic.

El que disposa aquest apartat no és aplicable a la participació de l'Estat en organismes internacionals o entitats d'àmbit supranacional, ni a la participació en els organismes de normalització i acreditació nacionals.

3. Les universitats públiques no transferides es regeixen pel que disposa la Llei 47/2003, de 26 de novembre, que els sigui aplicable i el que disposa aquesta Llei en allò que no preveu la seva normativa específica.

Article 85. *Control d'eficàcia i supervisió contínua.*

1. Les entitats integrants del sector públic institucional estatal estan sotmeses al control d'eficàcia i supervisió contínua, sense perjudici del que estableix l'article 110.

Amb aquesta finalitat, totes les entitats integrants del sector públic institucional estatal han de disposar, en el moment de la seva creació, d'un pla d'actuació, que contingui les línies estratègiques al voltant de les quals s'ha de desenvolupar l'activitat de l'entitat, que s'han de revisar cada tres anys, i que s'ha de completar amb plans anuals que desenvolupin el de creació per a l'exercici següent.

2. El control d'eficàcia ha de ser exercit pel departament al qual estiguin adscrits, a través de les inspeccions de serveis, i té per objecte avaluar el compliment dels objectius propis de l'activitat específica de l'entitat i la utilització adequada dels recursos, d'acord amb el que estableixen el seu pla d'actuació i les seves actualitzacions anuals, sense perjudici del control que, d'acord amb la Llei 47/2003, de 26 de novembre, exerceixi la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

3. Totes les entitats integrants del sector públic institucional estatal estan subjectes des de la seva creació fins a la seva extinció a la supervisió contínua del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, a través de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, que ha de vigilar la concurrència dels requisits que preveu aquesta Llei. En particular, ha de verificar, almenys, el següent:

- a) La subsistència de les circumstàncies que en van justificar la creació.
- b) La seva sostenibilitat financera.
- c) La concurrència de la causa de dissolució prevista en aquesta Llei referida a l'incompliment dels fins que van justificar-ne la creació o que la seva subsistència no sigui el mitjà més idoni per aconseguir-los.

Les actuacions de planificació, execució i avaluació corresponents a la supervisió contínua s'han de determinar per reglament.

4. Les actuacions de control d'eficàcia i supervisió contínua han de prendre en consideració:

- a) La informació economicofinancera disponible.
- b) El subministrament d'informació per part dels organismes públics i entitats sotmeses al sistema de control d'eficàcia i supervisió contínua.
- c) Les propostes de les inspeccions dels serveis dels departaments ministerials.

Els resultats de l'avaluació efectuada tant pel ministeri d'adscripció com pel Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques s'han de plasmar en un informe subjecte a procediment contradictori que, segons les conclusions que s'hagin obtingut, pot contenir recomanacions de millora o una proposta de transformació o supressió de l'organisme públic o entitat.

Article 86. *Mitjà propi i servei tècnic.*

1. Les entitats integrants del sector públic institucional poden ser considerades mitjans propis i serveis tècnics dels poders adjudicadors i de la resta d'ens i societats que no tinguin la consideració de poder adjudicador quan compleixin les condicions i els requisits que estableix el text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre.

2. Tenen la consideració de mitjà propi i servei tècnic quan s'acrediti que, a més de disposar de mitjans suficients i idonis per realitzar prestacions en el sector d'activitat que

es correspongui amb el seu objecte social, d'acord amb la seva norma o acord de creació, es doni alguna de les circumstàncies següents:

- a) Sigui una opció més eficient que la contractació pública i resulti sostenible i eficaç, aplicant criteris de rendibilitat econòmica.
- b) Sigui necessari per raons de seguretat pública o d'urgència en la necessitat de disposar dels béns o serveis subministrats pel mitjà propi o servei tècnic.

Ha de formar part del control d'eficàcia dels mitjans propis i serveis tècnics la comprovació de la concurrència dels requisits esmentats.

En la denominació de les entitats integrants del sector públic institucional que tinguin la condició de mitjà propi hi ha de figurar necessàriament la indicació «mitjà propi» o la seva abreviatura «MP».

3. La proposta de declaració de mitjà propi i servei tècnic s'ha d'acompanyar d'una memòria justificativa que acrediti el que disposa l'apartat anterior i ha de ser objecte d'informe per part de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat que hagi de declarar el mitjà propi i servei tècnic.

Article 87. *Transformacions de les entitats integrants del sector públic institucional estatal.*

1. Qualsevol organisme autònom, entitat pública empresarial, societat mercantil estatal o fundació del sector públic institucional estatal es pot transformar i pot adoptar la naturalesa jurídica de qualsevol de les entitats esmentades.

2. La transformació ha de tenir lloc, conservant la seva personalitat jurídica, per cessió i integració global, en unitat d'acte, de tot l'actiu i el passiu de l'entitat transformada amb successió universal de drets i obligacions.

La transformació no altera les condicions financeres de les obligacions assumides ni pot ser entesa com a causa de resolució de les relacions jurídiques.

3. La transformació s'ha de portar a terme mitjançant un reial decret, encara que suposi modificació de la llei de creació.

4. Quan un organisme autònom o entitat pública empresarial es transformi en una entitat pública empresarial, societat mercantil estatal o en una fundació del sector públic, el reial decret mitjançant el qual es porti a terme la transformació ha d'anar acompanyat de la documentació següent:

- a) Una memòria que inclogui:

1r Una justificació de la transformació perquè no pot assumir les seves funcions mantenint la seva naturalesa jurídica originària.

2n Una anàlisi d'eficiència que inclogui una previsió de l'estalvi que generarà la transformació i l'acreditació d'inexistència de duplicitats amb les funcions que ja exerceixi un altre òrgan, organisme públic o entitat preexistent.

3r Una anàlisi de la situació en què ha de quedar el personal, amb indicació, si s'escau, si una part d'aquest s'ha d'integrar a l'Administració General de l'Estat o bé a l'entitat pública empresarial, societat mercantil estatal o fundació que resulti de la transformació.

b) Un informe preceptiu de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat en el qual s'ha de valorar el compliment del que preveu aquest article.

5. L'aprovació del Reial decret de transformació comporta:

a) L'adaptació de l'organització dels mitjans personals, materials i econòmics que sigui necessària pel canvi de naturalesa jurídica.

b) La possibilitat d'integrar el personal en l'entitat transformada o en l'Administració General de l'Estat. Si s'escau, aquesta integració s'ha de portar a terme d'acord amb els

procediments de mobilitat que estableixen la legislació de funció pública o la legislació laboral que sigui aplicable.

Els diferents tipus de personal de l'entitat transformada tenen els mateixos drets i obligacions que els corresponguin d'acord amb la normativa que els sigui aplicable.

L'adaptació, si s'escau, de personal que comporti la transformació no suposa, per si mateixa, l'atribució de la condició de funcionari públic al personal laboral que presti serveis a l'entitat transformada.

La integració dels qui fins aquest moment estiguin exercint funcions reservades a funcionaris públics sense ser-ho es pot dur a terme amb la condició «a extingir», i prèviament s'han de valorar les característiques dels llocs afectats i les necessitats de l'entitat on s'integrin.

De l'execució de les mesures de transformació no se'n pot derivar cap increment de la massa salarial preexistent en l'entitat transformada.

CAPÍTOL III

Dels organismes públics estatals

Secció 1a Disposicions generals

Article 88. *Definició i activitats pròpies.*

Són organismes públics dependents o vinculats a l'Administració General de l'Estat, directament o bé a través d'un altre organisme públic, els creats per a la realització d'activitats administratives, siguin de foment, prestació o de gestió de serveis públics o de producció de béns d'interès públic susceptibles de contraprestació; activitats de contingut econòmic reservades a les administracions públiques; així com la supervisió o regulació de sectors econòmics, i les característiques dels quals justifiquin la seva organització en règim de descentralització funcional o d'independència.

Article 89. *Personalitat jurídica i potestats.*

1. Els organismes públics tenen personalitat jurídica pública diferenciada, patrimoni i tresoreria propis, així com autonomia de gestió, en els termes que preveu aquesta Llei.

2. Dins de la seva esfera de competència, els corresponen les potestats administratives precises per al compliment dels seus fins, en els termes que prevegin els seus estatuts, llevat de la potestat expropiatòria.

Els estatuts poden atribuir als organismes públics la potestat d'ordenar aspectes secundaris del funcionament per complir els fins i el servei encomanat, en el marc i amb l'abast establert per les disposicions que fixin el règim jurídic bàsic del servei esmentat.

Els actes i les resolucions dictats pels organismes públics en l'exercici de potestats administratives són susceptibles dels recursos administratius que preveu la Llei del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Article 90. *Estructura organitzativa en el sector públic estatal.*

1. Els organismes públics s'estructuren en els òrgans de govern i executius que determini el seu estatut respectiu.

Els màxims òrgans de govern són el president i el Consell Rector. No obstant això, l'estatut pot preveure altres òrgans de govern amb atribucions diferents.

La direcció de l'organisme públic ha d'establir un model de control orientat a aconseguir una seguretat raonable en el compliment dels seus objectius.

2. Correspon al ministre d'Hisenda i Administracions Públiques la classificació de les entitats, de conformitat amb la seva naturalesa i amb els criteris que preveu el Reial decret 451/2012, de 5 de març, pel qual es regula el règim retributiu dels màxims responsables i directius en el sector públic empresarial i altres entitats. A aquests efectes, les entitats

s'han de classificar en tres grups. Aquesta classificació determina el nivell en què l'entitat se situa als efectes de:

- a) Nombre màxim de membres dels òrgans de govern.
- b) Estructura organitzativa, amb fixació del nombre mínim i màxim de directius, així com la quantia màxima de la retribució total, amb determinació del percentatge màxim del complement de lloc i variable.

Article 91. *Creació d'organismes públics estatals.*

1. La creació dels organismes públics s'efectua per llei.
2. La llei de creació ha d'establir:
 - a) El tipus d'organisme públic que crea, amb indicació dels seus fins generals, així com el departament de dependència o vinculació.
 - b) Si s'escau, els recursos econòmics, així com les peculiaritats del seu règim de personal, de contractació, patrimonial, fiscal i qualssevol altres que, per la seva naturalesa, exigeixin norma amb rang de llei.
3. L'avantprojecte de llei de creació de l'organisme públic que s'elevi al Consell de Ministres s'ha d'acompanyar d'una proposta d'estatuts i d'un pla inicial d'actuació, juntament amb l'informe preceptiu favorable del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, que ha de valorar el compliment del que preveu aquest article.

Article 92. *Contingut i efectes del pla d'actuació.*

1. El pla inicial d'actuació ha de contenir, almenys:
 - a) Les raons que justifiquen la creació d'un nou organisme públic, per no poder assumir aquestes funcions un altre de ja existent, així com la constatació que la creació no suposa duplicitat amb l'activitat que desenvolupi qualsevol altre òrgan o entitat preexistent.
 - b) La forma jurídica proposada i una anàlisi que justifiqui que l'elegida és més eficient enfront d'altres alternatives d'organització que s'hagin descartat.
 - c) La fonamentació de l'estructura organitzativa elegida, i la determinació dels òrgans directius i la previsió sobre els recursos humans necessaris per al seu funcionament.
 - d) L'avantprojecte del pressupost corresponent al primer exercici, juntament amb un estudi econòmic-financer que acrediti la suficiència de la dotació econòmica prevista inicialment per al començament de la seva activitat i la sostenibilitat futura de l'organisme, atenent les fonts futures de finançament de les despeses i les inversions, així com la incidència que tindrà sobre els pressupostos generals de l'Estat.
 - e) Els objectius de l'organisme, amb justificació de la seva suficiència o idoneïtat, els indicadors per mesurar-los i la programació plurianual de caràcter estratègic per assolir-los, amb especificació dels mitjans econòmics i personals que hi dedicarà, i amb la concreció en aquest últim cas de la forma de provisió dels llocs de treball, la seva procedència, cost, retribucions i indemnitzacions, així com l'àmbit temporal en què es preveu desenvolupar l'activitat de l'organisme. Així mateix, s'han d'incloure les conseqüències associades al grau de compliment dels objectius establerts i, en particular, la seva vinculació amb l'avaluació de la gestió del personal directiu en el cas d'incompliment. A aquest efecte, el repartiment del complement de productivitat o concepte equivalent s'ha de dur a terme tenint en compte el grau de compliment dels objectius establerts en el pla de creació i en els anuals.
2. Els organismes públics han d'acomodar la seva actuació al que preveu el seu pla inicial d'actuació. Aquest s'ha d'actualitzar anualment mitjançant l'elaboració del pla corresponent que permeti desenvolupar per a l'exercici següent les previsions del pla de creació. El pla anual d'actuació ha de ser aprovat en l'últim trimestre de l'any natural pel departament del qual depengui o al qual estigui vinculat l'organisme i ha de ser coherent amb el programa d'actuació plurianual previst a la normativa pressupostària. El pla

d'actuació ha d'incorporar, cada tres anys, una revisió de la programació estratègica de l'organisme.

La falta d'aprovació del pla anual d'actuació dins del termini fixat per causa imputable a l'organisme, i mentre no es reperi l'omissió, comporta la paralització de les transferències que s'hagin d'efectuar a favor de l'organisme amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, llevat que el Consell de Ministres adopti una altra decisió.

3. El pla d'actuació i els anuals, així com les seves modificacions, s'han de fer públics a la pàgina web de l'organisme públic al qual correspongui.

Article 93. *Contingut dels estatuts.*

1. Els estatuts han de regular, almenys, els aspectes següents:

a) Les funcions i competències de l'organisme, amb indicació de les potestats administratives que pugui tenir.

b) La determinació de la seva estructura organitzativa, amb expressió de la composició, les funcions, les competències i el rang administratiu que correspongui a cada òrgan. Així mateix, s'han d'especificar els actes i les resolucions que exhaureixin la via administrativa.

c) El patrimoni que se'ls assigni i els recursos econòmics que els hagin de finançar.

d) El règim relatiu a recursos humans, patrimoni, pressupost i contractació.

e) La facultat de participació en societats mercantils, quan això sigui imprescindible per assolir els fins assignats.

2. Els estatuts dels organismes públics s'han d'aprovar per mitjà d'un reial decret del Consell de Ministres, a proposta conjunta del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques i del ministeri al qual l'organisme estigui vinculat o en depengui.

3. Els estatuts han de ser aprovats i publicats amb caràcter previ a l'entrada en funcionament efectiu de l'organisme públic.

Article 94. *Fusió d'organismes públics estatals.*

1. Els organismes públics estatals de la mateixa naturalesa jurídica es poden fusionar mitjançant la seva extinció i integració en un nou organisme públic o bé mitjançant la seva extinció per ser absorbits per un altre organisme públic ja existent.

2. La fusió s'ha de portar a terme mitjançant una norma reglamentària, encara que suposi modificar la llei de creació. Quan la norma reglamentària creï un nou organisme públic resultant de la fusió, ha de complir el que preveu l'article 91.2 sobre requisits de creació d'organismes públics.

3. La norma reglamentària de fusió s'ha d'acompanyar d'un pla de redimensionament per a l'adequació de les estructures organitzatives, immobiliàries, de personal i de recursos resultants de la nova situació i en el qual ha de quedar acreditat l'estalvi que generarà la fusió.

Si algun dels organismes públics està en situació de desequilibri financer es pot preveure, com a part del pla de redimensionament, que les obligacions, béns i drets patrimonials que es considerin liquidables i derivats de l'activitat que va ocasionar el desequilibri, s'integrin en un fons, sense personalitat jurídica i amb comptabilitat separada, adscrit al nou organisme públic o a l'absorbent, segons correspongui.

L'activitat o les activitats que van ocasionar el desequilibri s'han de deixar de prestar després de la fusió, llevat que es prevegi la seva realització futura de manera sostenible després de la fusió.

El pla de redimensionament, amb l'informe previ preceptiu de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, ha de ser aprovat per cadascun dels organismes públics fusionats si s'integren en un de nou o per l'organisme públic absorbent, segons correspongui al tipus de fusió.

4. L'aprovació de la norma de fusió comporta:

a) La integració de les organitzacions dels organismes públics fusionats, inclosos els mitjans personals, materials i econòmics, en els termes que preveu el pla de redimensionament.

b) El personal dels organismes públics extingits es pot integrar en l'Administració General de l'Estat o bé en el nou organisme públic que resulti de la fusió o en l'organisme públic absorbent, segons escaigui, d'acord amb el que preveu la norma reglamentària de fusió i de conformitat amb els procediments de mobilitat establerts a la legislació de funció pública o a la legislació laboral que sigui aplicable.

Els diferents tipus de personal dels organismes públics fusionats tenen els drets i les obligacions que els corresponguin d'acord amb la normativa que els sigui aplicable.

La integració dels qui fins aquest moment estiguin exercint funcions reservades a funcionaris públics sense ser-ho es pot dur a terme amb la condició «a extingir», i s'han de valorar prèviament les característiques dels llocs afectats i les necessitats dels organismes on s'integrin.

Aquesta integració de personal no ha de suposar, en cap cas, l'atribució de la condició de funcionari públic al personal laboral que presti serveis en els organismes públics fusionats.

De l'execució de les mesures de fusió no se'n pot derivar cap increment de la massa salarial en els organismes públics afectats.

c) La cessió i integració global, en unitat d'acte, de tot l'actiu i el passiu dels organismes públics extingits en el nou organisme públic resultant de la fusió o en l'organisme públic absorbent, segons escaigui, que l'ha de succeir universalment en tots els seus drets i obligacions.

La fusió no ha d'alterar les condicions financeres de les obligacions assumides ni pot ser entesa com a causa de resolució de les relacions jurídiques.

d) Si s'ha previst en el pla de redimensionament, les obligacions, béns i drets patrimonials que es considerin liquidables s'han d'integrar en un fons, sense personalitat jurídica i amb comptabilitat separada, adscrit al nou organisme públic resultant de la fusió o a l'organisme públic absorbent, segons escaigui, que ha de designar un liquidador al qual li correspon la liquidació d'aquest fons. Aquesta liquidació s'ha d'efectuar de conformitat amb el que preveu l'article 97.

La liquidació s'ha de portar a terme durant els dos anys següents a l'aprovació de la norma reglamentària de fusió, llevat que el Consell de Ministres n'acordi la pròrroga, sense perjudici dels possibles drets que puguin correspondre als creditors. L'aprovació de les normes a les quals s'ha d'ajustar la comptabilitat del fons correspon al ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, a proposta de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

Article 95. Gestió compartida de serveis comuns.

1. La norma de creació dels organismes públics del sector públic estatal ha d'incloure la gestió compartida d'alguns o tots els serveis comuns, llevat que la decisió de no compartir-los es justifiqui, en la memòria amb què s'acompanyi la norma de creació, en termes d'eficiència, de conformitat amb l'article 7 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, en raons de seguretat nacional o quan l'organització i gestió compartida afecti serveis que s'hagin de prestar de manera autònoma atesa la independència de l'organisme.

L'organització i gestió d'alguns o tots els serveis comuns ha de ser coordinada pel Ministeri d'adscripció, pel Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques o per un organisme públic que hi estigui vinculat o en depengui.

2. Es consideren serveis comuns dels organismes públics, almenys, els següents:

- a) Gestió de béns immobles.
- b) Sistemes d'informació i comunicació.

- c) Assistència jurídica.
- d) Comptabilitat i gestió financera.
- e) Publicacions.
- f) Contractació pública.

Article 96. *Dissolució d'organismes públics estatals.*

1. Els organismes públics estatals s'han de dissoldre:

- a) Pel transcurs del temps d'existència assenyalat a la llei de creació.
- b) Perquè la totalitat dels seus fins i objectius siguin assumits pels serveis de l'Administració General de l'Estat.
- c) Perquè els seus fins hagin estat totalment complerts, de manera que no es justifiqui la pervivència de l'organisme públic, i així s'hagi posat de manifest en el control d'eficàcia.
- d) Quan del seguiment del pla d'actuació en resulti l'incompliment dels fins que van justificar la creació de l'organisme o que la seva subsistència no és el mitjà més idoni per aconseguir-los, i així es conclogui en el control d'eficàcia o de supervisió contínua.
- e) Perquè es troba en situació de desequilibri financer durant dos exercicis pressupostaris consecutius.

Aquesta situació de desequilibri financer es refereix, per als ens que tinguin la consideració d'administració pública als efectes del Sistema Europeu de Comptes, a la seva necessitat de finançament en termes del Sistema Europeu de Comptes, mentre que per als altres ens s'entén com la situació de desequilibri financer manifestada en l'existència de resultats bruts negatius d'explotació en dos exercicis comptables consecutius.

- f) Per qualsevol altra causa establerta en els estatuts.
- g) Quan així ho acordi el Consell de Ministres seguint el procediment que a aquest efecte determini l'acte jurídic que acordi la dissolució.

2. Quan un organisme públic incorri en alguna de les causes de dissolució previstes a les lletres a), b), c), d) o f) de l'apartat anterior, el titular del màxim òrgan de direcció de l'organisme ho ha de comunicar al titular del departament d'adscripció en el termini de dos mesos des que concorri la causa de dissolució. Si, un cop transcorregut aquest termini, no s'ha produït la comunicació i concorre la causa de dissolució, l'organisme públic queda automàticament dissolt i no pot dur a terme cap acte jurídic, llevat dels estrictament necessaris per garantir l'eficàcia de la seva liquidació i extinció.

En el termini de dos mesos des de la recepció de la comunicació a què es refereix el paràgraf anterior, el Consell de Ministres ha d'adoptar l'acord de dissolució corresponent, en què ha de designar l'òrgan administratiu o entitat del sector públic institucional estatal que assumeixi les funcions de liquidador, i s'ha de comunicar a l'Inventari d'entitats del sector públic estatal, autonòmic i local per a la seva publicació. Si, un cop transcorregut aquest termini, l'acord de dissolució no s'ha publicat, l'organisme públic queda automàticament dissolt i no pot dur a terme cap acte jurídic, llevat dels estrictament necessaris per garantir l'eficàcia de la seva liquidació i extinció.

3. Quan un organisme públic incorri en la causa de dissolució prevista a la lletra e) de l'apartat 1, el titular del màxim òrgan de direcció de l'organisme disposa del termini de dos mesos, a comptar de la concurrència de la causa esmentada, per comunicar-ho a l'Administració General de l'Estat.

En el termini de dos mesos a comptar de la comunicació a què es refereix el paràgraf anterior, l'organisme públic, amb l'informe previ de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, ha d'aprovar un pla de correcció del desequilibri. Com a part del pla de correcció esmentat, l'Administració General de l'Estat pot efectuar aportacions patrimonials en l'exercici pressupostari immediatament anterior.

El pla de correcció s'ha d'aplicar en l'exercici pressupostari en què s'aprovi i en el següent. Si, un cop transcorreguts aquests dos exercicis, no s'ha corregit el desequilibri, el titular del màxim òrgan de direcció de l'organisme ho ha de comunicar al titular del

departament d'adscripció en els cinc dies naturals següents a la finalització del termini esmentat. Un cop rebuda la comunicació, s'ha d'aplicar el que preveu l'apartat 2, llevat que el Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, decideixi prorrogar la durada del pla de correcció. Si, un cop transcorregut aquest termini de cinc dies, no s'ha produït la comunicació esmentada, l'organisme públic queda automàticament dissolt i no pot dur a terme cap acte jurídic, llevat dels estrictament necessaris per garantir l'eficàcia de la seva liquidació i extinció.

Article 97. *Liquidació i extinció d'organismes públics estatals.*

1. Si, un cop publicat l'acord de dissolució a què es refereix l'article anterior, o un cop transcorreguts els terminis que s'hi estableixen, aquest no s'ha publicat, s'entén automàticament iniciada la liquidació.

2. La liquidació té lloc per la cessió i integració global, en unitat d'acte, de tot l'actiu i el passiu de l'organisme públic en l'Administració General de l'Estat que el succeeix universalment en tots els seus drets i obligacions. L'òrgan o entitat designada com a liquidador ha de determinar, en cada cas, l'òrgan o entitat concreta, de l'Administració General de l'Estat, on s'han d'integrar els elements que formen part de l'actiu i del passiu de l'organisme públic liquidat.

La responsabilitat que correspongui a l'empleat públic com a membre de l'entitat o òrgan liquidador ha de ser directament assumida per l'entitat o l'Administració General de l'Estat que el va designar. L'Administració General de l'Estat pot exigir d'ofici a l'empleat públic que va designar a aquests efectes la responsabilitat en què hagi incorregut pels danys i perjudicis causats en els seus béns o drets quan hagi concorregut dol, culpa o negligència greus, de conformitat amb el que preveuen les lleis administratives en matèria de responsabilitat patrimonial.

3. L'Administració General de l'Estat queda subrogada automàticament en totes les relacions jurídiques que tingui l'organisme públic amb els seus creditors, tant de caràcter principal com accessòries, en la data d'adopció de l'acord de dissolució o, si no n'hi ha, en la data en què concorri la causa de dissolució, inclosos els actius i passius sobrevinguts. Aquesta subrogació no altera les condicions financeres de les obligacions assumides ni pot ser entesa com a causa de resolució de les relacions jurídiques.

4. Un cop formalitzada la liquidació de l'organisme públic, s'ha de produir la seva extinció automàtica.

Secció 2a Organismes autònoms estatals

Article 98. *Definició.*

1. Els organismes autònoms són entitats de dret públic, amb personalitat jurídica pròpia, tresoreria i patrimoni propis i autonomia en la seva gestió, que desenvolupen activitats pròpies de l'Administració pública, tant activitats de foment, prestacionals, de gestió de serveis públics com de producció de béns d'interès públic, susceptibles de contraprestació, en qualitat d'organitzacions instrumentals diferenciades i dependents d'aquesta.

2. Els organismes autònoms depenen de l'Administració General de l'Estat, a la qual correspon la seva direcció estratègica, l'avaluació dels resultats de la seva activitat i el control d'eficàcia.

3. Independentment de quina sigui la seva denominació, quan un organisme públic tingui la naturalesa jurídica d'organisme autònom ha de figurar en la seva denominació la indicació «organisme autònom» o la seva abreviatura «OA».

Article 99. *Règim jurídic.*

Els organismes autònoms es regeixen pel que disposen aquesta Llei, la seva llei de creació, els seus estatuts, la Llei de procediment administratiu comú de les administracions

públiques, el Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, la Llei 33/2003, de 3 de novembre, i la resta de les normes de dret administratiu general i especial que els siguin aplicables. A manca de norma administrativa, s'aplica el dret comú.

Article 100. Règim jurídic del personal i de contractació.

1. El personal al servei dels organismes autònoms és funcionari o laboral i es regeix pel que preveuen la Llei 7/2007, de 12 d'abril, i altres normatives reguladores dels funcionaris públics i per la normativa laboral.

El nomenament dels titulars dels òrgans dels organismes autònoms es regeix per les normes aplicables a l'Administració General de l'Estat.

El titular del màxim òrgan de direcció de l'organisme té atribuïdes, en matèria de gestió de recursos humans, les facultats que li assigni la legislació específica.

L'organisme autònom està obligat a aplicar les instruccions sobre recursos humans dictades pel Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques i a comunicar-li a aquest departament tots els acords o les resolucions que adopti en aplicació del règim específic de personal establert en la seva llei de creació o en els seus estatuts.

2. La contractació dels organismes autònoms s'ha d'ajustar al que disposa la legislació sobre contractació del sector públic. El titular del màxim òrgan de direcció de l'organisme autònom és l'òrgan de contractació.

Article 101. Règim economicofinancer i patrimonial.

1. Els organismes autònoms tenen, per al compliment dels seus fins, un patrimoni propi, diferent del de l'Administració pública, integrat pel conjunt de béns i drets dels quals siguin titulars.

La gestió i administració dels seus béns i drets propis, així com d'aquells del patrimoni de l'Administració que se'ls adscriu per al compliment dels seus fins, s'ha d'exercir d'acord amb el que estableix per als organismes autònoms la Llei 33/2003, de 3 de novembre.

2. Els recursos econòmics dels organismes autònoms poden provenir de les fonts següents:

- a) Els béns i valors que constitueixen el seu patrimoni.
- b) Els productes i les rendes del patrimoni esmentat.
- c) Les consignacions específiques que tinguin assignades en els pressupostos generals de l'Estat.
- d) Les transferències corrents o de capital que procedeixin de l'Administració o entitats públiques.
- e) Les donacions, els llegats, els patrocinis i altres aportacions d'entitats privades i de particulars.
- f) Qualsevol altre recurs que estiguin autoritzats a percebre, segons les disposicions per les quals es regeixin o que se'ls puguin atribuir.

Article 102. Règim pressupostari, de comptabilitat i control economicofinancer.

Els organismes autònoms han d'aplicar el règim pressupostari, economicofinancer, de comptabilitat, i de control establert per la Llei 47/2003, de 26 de novembre.

Secció 3a Les entitats públiques empresarials d'àmbit estatal

Article 103. Definició.

1. Les entitats públiques empresarials són entitats de dret públic, amb personalitat jurídica pròpia, patrimoni propi i autonomia en la seva gestió, que es financen majoritàriament amb ingressos de mercat i que juntament amb l'exercici de potestats

administratives desenvolupen activitats prestacionals, de gestió de serveis o de producció de béns d'interès públic, susceptibles de contraprestació.

2. Les entitats públiques empresarials depenen de l'Administració General de l'Estat o d'un organisme autònom que hi està vinculat o en depèn, al qual li correspon la direcció estratègica, l'avaluació dels resultats de la seva activitat i el control d'eficàcia.

3. Independentment de quina sigui la seva denominació, quan un organisme públic tingui naturalesa jurídica d'entitat pública empresarial, en la seva denominació hi ha de figurar la indicació «entitat pública empresarial» o la seva abreviatura «EPE».

Article 104. Règim jurídic.

Les entitats públiques empresarials es regeixen pel dret privat, excepte en la formació de la voluntat dels seus òrgans, en l'exercici de les potestats administratives que tinguin atribuïdes i en els aspectes específicament regulats per a aquestes en aquesta Llei, en la seva llei de creació, els seus estatuts, la Llei de procediment administratiu comú, el Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, la Llei 33/2003, de 3 de novembre, i la resta de normes de dret administratiu general i especial que els siguin aplicables.

Article 105. Exercici de potestats administratives.

1. Les potestats administratives atribuïdes a les entitats públiques empresarials només poden ser exercides per aquells òrgans d'aquestes als quals els estatuts els assigni expressament aquesta facultat.

2. No obstant això, als efectes d'aquesta Llei, els òrgans de les entitats públiques empresarials no són assimilables quant al seu rang administratiu al dels òrgans de l'Administració General de l'Estat, llevat de les excepcions que, a determinats efectes, fixin, en cada cas, els seus estatuts.

Article 106. Règim jurídic del personal i de contractació.

1. El personal de les entitats públiques empresarials es regeix pel dret laboral, amb les especificacions que disposa aquest article i les excepcions relatives als funcionaris públics de l'Administració General de l'Estat, els quals es regeixen pel que preveu la Llei 7/2007, de 12 d'abril, i altres normatives reguladores dels funcionaris públics o per la normativa laboral.

2. La selecció del personal laboral d'aquestes entitats s'ha de dur a terme de conformitat amb les regles següents:

a) El personal directiu, que es determina en els estatuts de l'entitat, ha de ser nomenat d'acord amb els criteris que estableix l'apartat 11 de l'article 55, atenent l'experiència en l'exercici de llocs de responsabilitat en la gestió pública o privada.

b) La resta del personal ha de ser seleccionat mitjançant una convocatòria pública basada en els principis d'igualtat, mèrit i capacitat.

3. La determinació i modificació de les condicions retributives, tant del personal directiu com de la resta del personal, requereixen l'informe conjunt, previ i favorable del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

4. El Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques ha d'efectuar, amb la periodicitat adequada, controls específics sobre l'evolució de les despeses de personal i de la gestió dels seus recursos humans, de conformitat amb els criteris prèviament establerts per aquests.

5. La llei de creació de cada entitat pública empresarial ha de determinar les condicions segons les quals els funcionaris de l'Administració General de l'Estat poden cobrir destinacions a l'entitat referida, i també ha d'establir les competències que corresponguin a l'entitat pública empresarial sobre aquest personal que, en tot cas, han de ser les que tinguin legalment atribuïdes els organismes autònoms.

6. La contractació de les entitats públiques empresarials es regeix per les previsions que conté sobre això la legislació de contractes del sector públic.

Article 107. Règim economicofinancer i patrimonial.

1. Les entitats públiques empresarials tenen, per al compliment dels seus fins, un patrimoni propi, diferent del de l'Administració pública, integrat pel conjunt de béns i drets dels quals siguin titulars.

La gestió i administració dels seus béns i drets propis, així com d'aquells del patrimoni de l'Administració que se'ls adscriu per al compliment dels seus fins, s'ha d'exercir d'acord amb el que preveu la Llei 33/2003, de 3 de novembre.

2. Les entitats públiques empresarials es poden finançar amb els ingressos que es derivin de les seves operacions, obtinguts com a contraprestació de les seves activitats comercials, i amb els recursos econòmics que provinguin de les fonts següents:

- a) Els béns i valors que constitueixen el seu patrimoni.
- b) Els productes i les rendes del patrimoni esmentat i qualsevol altre recurs que se li pugui atribuir.

Excepcionalment, quan així ho prevegi la llei de creació, es pot finançar amb els recursos econòmics que provinguin de les fonts següents:

- a) Les consignacions específiques que tinguin assignades en els pressupostos generals de l'Estat.
- b) Les transferències corrents o de capital que procedeixin de les administracions o entitats públiques.
- c) Les donacions, els llegats, els patrocinis i altres aportacions d'entitats privades i de particulars.

3. Les entitats públiques empresarials s'han de finançar majoritàriament amb ingressos de mercat. S'entén que es financen majoritàriament amb ingressos de mercat quan tenen la consideració de productor de mercat de conformitat amb el Sistema Europeu de Comptes.

A aquests efectes s'ha de prendre en consideració la classificació de les diferents entitats públiques als efectes de la comptabilitat nacional que efectui el Comitè Tècnic de Comptes Nacionals i que s'ha de recollir en l'Inventari d'entitats del sector públic estatal, autonòmic i local.

Article 108. Règim pressupostari, de comptabilitat i control economicofinancer.

Les entitats públiques empresarials han d'aplicar el règim pressupostari, economicofinancer, de comptabilitat i de control que estableix la Llei 47/2003, de 26 de novembre.

CAPÍTOL IV

Les autoritats administratives independents d'àmbit estatal

Article 109. Definició.

1. Són autoritats administratives independents d'àmbit estatal les entitats de dret públic que, vinculades a l'Administració General de l'Estat i amb personalitat jurídica pròpia, tenen atribuïdes funcions de regulació o supervisió de caràcter extern sobre sectors econòmics o activitats determinades, perquè el seu acompliment requereix independència funcional o una autonomia especial respecte de l'Administració General de l'Estat, la qual cosa s'ha de determinar en una norma amb rang de llei.

2. Les autoritats administratives independents han d'actuar, en el desenvolupament de la seva activitat i per al compliment dels seus fins, independentment de qualsevol interès empresarial o comercial.

3. Independentment de quina sigui la seva denominació, quan una entitat tingui la naturalesa jurídica d'autoritat administrativa independent, a la seva denominació hi ha de figurar la indicació «autoritat administrativa independent» o la seva abreviatura «AAI».

Article 110. *Règim jurídic.*

1. Les autoritats administratives independents es regeixen per la seva llei de creació, els seus estatuts i la legislació especial dels sectors econòmics sotmesos a la seva supervisió i, supletòriament i en tot allò que sigui compatible amb la seva naturalesa i autonomia, pel que disposen aquesta Llei, en particular el que disposa per a organismes autònoms, la Llei del procediment administratiu comú de les administracions públiques, la Llei 47/2003, de 26 de novembre, el Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, i la Llei 33/2003, de 3 de novembre, així com la resta de les normes de dret administratiu general i especial que els siguin aplicables. A manca de norma administrativa, s'aplica el dret comú.

2. Les autoritats administratives independents estan subjectes al principi de sostenibilitat financera d'acord amb el que preveu la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril.

CAPÍTOL V

De les societats mercantils estatals

Article 111. *Definició.*

1. S'entén per societat mercantil estatal aquella societat mercantil sobre la qual s'exerceix control estatal:

a) Perquè la participació directa, en el seu capital social, de l'Administració General de l'Estat o alguna de les entitats que, d'acord amb el que disposa l'article 84, integren el sector públic institucional estatal, incloses les societats mercantils estatals, és superior al 50 per 100. Per determinar aquest percentatge, s'han de sumar les participacions corresponents a l'Administració General de l'Estat i a totes les entitats integrades en el sector públic institucional estatal, en cas que en el capital social n'hi participin diverses.

b) O perquè la societat mercantil es troba en el supòsit previst a l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, respecte de l'Administració General de l'Estat o dels seus organismes públics vinculats o dependents.

2. En la denominació de les societats mercantils que tinguin la condició d'estatals hi ha de figurar necessàriament la indicació «societat mercantil estatal» o la seva abreviatura «SME».

Article 112. *Principis rectors.*

L'Administració General de l'Estat i les entitats integrants del sector públic institucional, en tant que titulars del capital social de les societats mercantils estatals, han de perseguir l'eficiència, la transparència i el bon govern en la gestió de les societats mercantils esmentades, per a la qual cosa han de promoure les bones pràctiques i els codis de conducta adequats a la naturalesa de cada entitat. Tot això sense perjudici de la supervisió general que ha d'exercir l'accionista sobre el funcionament de la societat mercantil estatal, de conformitat amb el que preveu la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.

Article 113. Règim jurídic.

Les societats mercantils estatals es regeixen pel que preveu aquesta Llei, pel que preveu la Llei 33/2003, de 3 de novembre, i per l'ordenament jurídic privat, excepte en les matèries en què els sigui aplicable la normativa pressupostària, comptable, de personal, de control economicofinancer i de contractació. En cap cas no poden disposar de facultats que impliquin l'exercici d'autoritat pública, sense perjudici que excepcionalment la llei els pugui atribuir l'exercici de potestats administratives.

Article 114. Creació i extinció.

1. La creació d'una societat mercantil estatal o l'adquisició d'aquest caràcter de manera sobrevinguda ha de ser autoritzada mitjançant un acord del Consell de Ministres, que s'ha d'acompanyar d'una proposta d'estatuts i d'un pla d'actuació que contingui, almenys:

a) Les raons que justifiquen la creació de la societat perquè no pot assumir aquestes funcions una altra entitat ja existent, així com la inexistència de duplicitats. A aquests efectes, s'ha de deixar constància de l'anàlisi feta sobre l'existència d'òrgans o entitats que desenvolupen activitats anàlogues sobre el mateix territori i població i les raons per les quals la creació de la nova societat no comporta duplicitat amb entitats existents.

b) Una anàlisi que justifiqui que la forma jurídica proposada és més eficient enfront de la creació d'un organisme públic o altres alternatives d'organització que s'hagin descartat.

c) Els objectius anuals i els indicadors per mesurar-los.

L'acord de creació de la societat mercantil estatal s'ha d'acompanyar d'un informe preceptiu favorable del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques o la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, segons es determini per reglament, que ha de valorar el compliment del que preveu aquest article.

El Programa d'actuació plurianual que, de conformitat amb la Llei 47/2003, de 26 de novembre, han d'elaborar les societats cada any ha d'incloure un pla d'actuació anual que serveixi de base per al control d'eficàcia de la societat. La falta d'aprovació del pla d'actuació dins del termini anual fixat, per causa imputable a la societat, i fins que no s'esmeni l'omissió, comporta la paralització de les aportacions que s'hagin d'efectuar a favor de la societat amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.

2. La liquidació d'una societat mercantil estatal ha de recaure en un òrgan de l'Administració General de l'Estat o en una entitat integrant del sector públic institucional estatal.

La responsabilitat que correspongui a l'empleat públic com a membre de l'entitat o òrgan liquidador ha de ser directament assumida per l'entitat o l'Administració General de l'Estat que el va designar, qui pot exigir d'ofici a l'empleat públic la responsabilitat que, si s'escau, correspongui quan concorri dol, culpa o negligència greu de conformitat amb el que preveuen les lleis administratives en matèria de responsabilitat patrimonial.

Article 115. Règim de responsabilitat aplicable als membres dels consells d'administració de les societats mercantils estatals designats per l'Administració General de l'Estat.

1. La responsabilitat que correspongui a l'empleat públic com a membre del consell d'administració ha de ser directament assumida per l'Administració General de l'Estat que el va designar.

2. L'Administració General de l'Estat pot exigir d'ofici a l'empleat públic que va designar com a membre del consell d'administració la responsabilitat en què hagi incorregut pels danys i perjudicis causats en els seus béns o drets quan hagi concorregut dol, culpa o negligència greus, de conformitat amb el que preveuen les lleis administratives en matèria de responsabilitat patrimonial.

Article 116. *Tutela.*

1. En autoritzar la constitució d'una societat mercantil estatal amb forma de societat anònima, d'acord amb el que preveu l'article 166.2 de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, el Consell de Ministres pot atribuir a un ministeri, les competències del qual guardin una relació específica amb l'objecte social de la societat, la tutela funcional d'aquesta societat.

2. En absència d'aquesta atribució expressa correspon íntegrament al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques l'exercici de les facultats que aquesta Llei i la Llei 33/2003, de 3 de novembre, atorguen per a la supervisió de l'activitat de la societat.

3. El ministeri de tutela ha d'exercir el control d'eficàcia i instruir la societat respecte a les línies d'actuació estratègica, ha d'establir les prioritats en la seva execució i ha de proposar la seva incorporació als pressupostos d'explotació i capital i programes d'actuació plurianual, amb la conformitat prèvia, pel que fa als seus aspectes financers, de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat si es tracta de societats el capital de les quals correspongui íntegrament a l'Administració General de l'Estat, o de l'organisme públic que sigui titular del seu capital.

4. En casos excepcionals, degudament justificats, el titular del departament al qual correspongui la seva tutela pot donar instruccions a les societats perquè duguin a terme determinades activitats, quan la seva execució sigui d'interès públic.

5. Quan les instruccions que imparteixi el ministeri de tutela impliquin una variació dels pressupostos d'explotació i capital d'acord amb el que disposa la Llei 47/2003, de 26 de novembre, l'òrgan d'administració no pot iniciar la formalització de la instrucció sense tenir l'autorització de l'òrgan competent per efectuar la modificació corresponent.

6. En aquest cas, els administradors de les societats a les quals s'hagin impartit aquestes instruccions han d'actuar diligentment per a la seva execució, i queden exonerats de la responsabilitat prevista a l'article 236 del Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de societats de capital, si del compliment de les instruccions esmentades se'n deriven conseqüències lesives.

Article 117. *Règim pressupostari, de comptabilitat, control economicofinancer i de personal.*

1. Les societats mercantils estatals han d'elaborar anualment un pressupost d'explotació i capital i un pla d'actuació que forma part del Programa plurianual, que s'han d'integrar amb el pressupost general de l'Estat. El Programa ha de contenir la revisió triennal del pla de creació a què es refereix l'article 85.

2. Les societats mercantils estatals han de formular i retre els seus comptes d'acord amb els principis i les normes de comptabilitat recollits al Codi de comerç i el Pla general de comptabilitat i les disposicions que el despleguen.

3. Sense perjudici de les competències atribuïdes al Tribunal de Comptes, la gestió economicofinancera de les societats mercantils estatals està sotmesa al control de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

4. El personal de les societats mercantils estatals, inclòs el que tingui condició de directiu, es regeix pel dret laboral, així com per les normes que li siguin aplicables en funció de la seva adscripció al sector públic estatal, inclosa sempre entre aquestes la normativa pressupostària, especialment el que estableixin les lleis de pressupostos generals de l'Estat.

CAPÍTOL VI

Dels consorcis

Article 118. *Definició i activitats pròpies.*

1. Els consorcis són entitats de dret públic, amb personalitat jurídica pròpia i diferenciada, creades per diverses administracions públiques o entitats integrants del

sector públic institucional, entre si o amb participació d'entitats privades, per al desenvolupament d'activitats d'interès comú a totes dins de l'àmbit de les seves competències.

2. Els consorcis poden dur a terme activitats de foment, prestacionals o de gestió comuna de serveis públics i totes les altres que estiguin previstes a les lleis.

3. Els consorcis es poden utilitzar per a la gestió dels serveis públics, en el marc dels convenis de cooperació transfronterera en què participin les administracions espanyoles, i d'acord amb les previsions dels convenis internacionals ratificats per Espanya en la matèria.

4. En la denominació dels consorcis hi ha de figurar necessàriament la indicació «consorci» o la seva abreviatura «C».

Article 119. Règim jurídic.

1. Els consorcis es regeixen pel que estableixen aquesta Llei, la normativa autonòmica de desplegament i els seus estatuts.

2. En allò que no preveuen aquesta Llei, la normativa autonòmica aplicable ni els seus estatuts sobre el règim del dret de separació, dissolució, liquidació i extinció, cal atènyer-se al que preveu el Codi civil sobre la societat civil, llevat del règim de liquidació, que s'ha de sotmetre al que disposa l'article 97, i, si no n'hi ha, el Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.

3. Les normes establertes a la Llei 7/1985, de 2 d'abril, i a la Llei 27/2013, de 21 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local, sobre els consorcis locals tenen caràcter supletori respecte al que disposa aquesta Llei.

Article 120. Règim d'adscripció.

1. Els estatuts de cada consorci han de determinar l'Administració pública a què està adscrit de conformitat amb el que preveu aquest article.

2. D'acord amb els criteris següents, ordenats per prioritat en la seva aplicació i referits a la situació en el primer dia de l'exercici pressupostari, el consorci queda adscrit, en cada exercici pressupostari i per tot aquest període, a l'Administració pública que:

- a) Disposi de la majoria de vots en els òrgans de govern.
- b) Tingui facultats per nomenar o destituir la majoria dels membres dels òrgans executius.
- c) Tingui facultats per nomenar o destituir la majoria dels membres del personal directiu.
- d) Disposi de més control sobre l'activitat del consorci a causa d'una normativa especial.
- e) Tingui facultats per nomenar o destituir la majoria dels membres de l'òrgan de govern.
- f) Financi en més d'un cinquanta per cent o, si no, en una mesura més gran l'activitat duta a terme pel consorci, tenint en compte tant l'aportació del fons patrimonial com el finançament concedit cada any.
- g) Tingui el percentatge més gran de participació en el fons patrimonial.
- h) Tingui un nombre d'habitants o una extensió territorial més grans depenent de si els fins definits a l'estatut estan orientats a la prestació de serveis a les persones o al desenvolupament d'actuacions sobre el territori.

3. En el supòsit que participin en el consorci entitats privades, el consorci no ha de tenir ànim de lucre i ha d'estar adscrit a l'Administració pública que resulti d'acord amb els criteris que estableix l'apartat anterior.

4. Qualsevol canvi d'adscripció a una Administració pública, independentment de quina sigui la causa, comporta la modificació dels estatuts del consorci en un termini no superior a sis mesos, comptats des de l'inici de l'exercici pressupostari següent a aquell en què es va produir el canvi d'adscripció.

Article 121. *Règim de personal.*

El personal al servei dels consorcis pot ser funcionari o laboral i ha de procedir exclusivament de les administracions participants. El seu règim jurídic és el de l'Administració pública d'adscripció i les seves retribucions en cap cas no poden superar les establertes per a llocs de treball equivalents en aquella.

Excepcionalment, quan no sigui possible disposar de personal procedent de les administracions participants en el consorci tenint en compte la singularitat de les funcions que s'han d'exercir, el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, o l'òrgan competent de l'Administració a la qual s'adscriu el consorci, pot autoritzar la contractació directa de personal per part del consorci per a l'exercici de les funcions esmentades.

Article 122. *Règim pressupostari, de comptabilitat, control economicofinancer i patrimonial.*

1. Els consorcis estan subjectes al règim de pressupostació, comptabilitat i control de l'Administració pública a la qual estiguin adscrits, sense perjudici de la seva subjecció al que preveu la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril.

2. A l'efecte de determinar el finançament per part de les administracions consorciades, s'han de tenir en compte tant els compromisos estatutaris o convencionals existents com el finançament real, mitjançant l'anàlisi dels desembossaments efectius de totes les aportacions efectuades.

3. En tot cas, s'ha de portar a terme una auditoria dels comptes anuals que és responsabilitat de l'òrgan de control de l'Administració a la qual s'hagi adscrit el consorci.

4. Els consorcis han de formar part dels pressupostos i s'han d'incloure en el compte general de l'Administració pública d'adscripció.

5. Els consorcis es regeixen per les normes patrimonials de l'Administració pública a la qual estiguin adscrits.

Article 123. *Creació.*

1. Els consorcis s'han de crear mitjançant un conveni subscrit per les administracions, els organismes públics o les entitats participants.

2. En els consorcis en els quals participin l'Administració General de l'Estat o els seus organismes públics i les entitats que hi estan vinculats o en depenen es requereix:

a) Que la seva creació s'autoritzi per llei.

b) El conveni de creació requereix l'autorització prèvia del Consell de Ministres. La competència per subscriure el conveni no pot ser objecte de delegació, i correspon al titular del departament ministerial participant, i en l'àmbit dels organismes autònoms, al titular del màxim òrgan de direcció de l'organisme, amb l'informe previ del Ministeri del qual depengui o al qual estigui vinculat.

c) Formen part del conveni els estatuts, un pla d'actuació, de conformitat amb el que preveu l'article 92, i una projecció pressupostària triennal, a més de l'informe preceptiu favorable del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques. El conveni subscrit, juntament amb els estatuts, així com les seves modificacions, han de ser objecte de publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Article 124. *Contingut dels estatuts.*

Els estatuts de cada consorci han de determinar l'Administració pública a què està adscrit, així com el seu règim orgànic, funcional i financer d'acord amb el que preveuen aquesta Llei, i, almenys, els aspectes següents:

a) Seu, objecte, fins i funcions.

b) Identificació de participants en el consorci, així com les aportacions dels seus membres. A aquests efectes, en aplicació del principi de responsabilitat previst a l'article 8

de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, els estatuts han d'incloure clàusules que limitin les activitats del consorci si les entitats consorciades incompleixen els compromisos de finançament o de qualsevol altre tipus, així com fórmules tendents a l'assegurament de les quantitats compromeses per les entitats consorciades amb caràcter previ a la realització de les activitats pressupostades.

c) Òrgans de govern i administració, així com la seva composició i funcionament, amb indicació expressa del règim d'adopció d'acords. S'hi poden incloure clàusules que prevegin la suspensió temporal del dret de vot o la participació en la formació dels acords quan les administracions o entitats consorciades incompleixin manifestament les seves obligacions envers el consorci, especialment pel que fa als compromisos de finançament de les activitats d'aquest.

d) Causes de dissolució.

Article 125. Causes i procediment per a l'exercici del dret de separació d'un consorci.

1. Els membres d'un consorci, al qual li sigui aplicable el que preveuen aquesta Llei o la Llei 7/1985, de 2 d'abril, se'n poden separar en qualsevol moment sempre que no s'hagi assenyalat un termini per a la durada del consorci.

Quan el consorci tingui una durada determinada, qualsevol dels seus membres es pot separar abans que acabi el termini si algun dels membres del consorci ha incomplert alguna de les seves obligacions estatutàries i, en particular, les que impedeixin complir la finalitat per a la qual es va crear el consorci, com és l'obligació d'efectuar aportacions al fons patrimonial.

Quan un municipi deixi de prestar un servei, d'acord amb el que preveu la Llei 7/1985, de 2 d'abril, i aquest servei sigui un dels prestats pel Consorci al qual pertany, el municipi se'n pot separar.

2. El dret de separació s'ha d'exercir mitjançant un escrit notificat al màxim òrgan de govern del consorci. En l'escrit s'ha de fer constar, si s'escau, l'incompliment que motiva la separació si el consorci té una durada determinada, la formulació d'un requeriment previ del seu compliment i el transcurs del termini atorgat per complir després del requeriment.

Article 126. Efectes de l'exercici del dret de separació d'un consorci.

1. L'exercici del dret de separació produeix la dissolució del consorci, llevat que la resta dels seus membres, de conformitat amb el que preveuen els seus estatuts, acordin la seva continuïtat i romanguin en el consorci, almenys, dues administracions, o entitats o organismes públics que estan vinculats amb més d'una Administració o en depenen.

2. Quan l'exercici del dret de separació no comporti la dissolució del consorci s'apliquen les regles següents:

a) Es calcula la quota de separació que correspongui a qui exerceixi el seu dret de separació, d'acord amb la participació que li hagi correspost en el saldo resultant del patrimoni net, si ha tingut lloc la liquidació, tenint en compte el criteri de repartiment que disposen els estatuts.

A falta de previsió estatutària, es considera quota de separació la que li hagi correspost en la liquidació. A manca de determinació de la quota de liquidació, s'han de tenir en compte tant el percentatge de les aportacions al fons patrimonial del consorci que hagi efectuat qui exerceix el dret de separació com el finançament concedit cada any. Si el membre del consorci que se separa no ha efectuat aportacions perquè no hi està obligat, el criteri de repartiment és la participació en els ingressos que, si s'escau, hagi rebut durant el temps que ha pertangut al consorci.

El consorci ha d'acordar la forma i les condicions en què ha de tenir lloc el pagament de la quota de separació, en el supòsit en què aquesta sigui positiva, així com la forma i les condicions del pagament del deute que correspongui a qui exerceix el dret de separació si la quota és negativa.

La separació efectiva del consorci es produeix una vegada determinada la quota de separació, en el supòsit en què aquesta sigui positiva, o una vegada s'hagi pagat el deute si la quota és negativa.

b) Si el consorci està adscrit, d'acord amb el que preveu la Llei, a l'Administració que ha exercit el dret de separació, el consorci ha d'acordar a qui s'adscriu, de la resta d'administracions o entitats o organismes públics vinculats o dependents d'una Administració que romanen en el consorci, en aplicació dels criteris que estableix la Llei.

Article 127. *Dissolució del consorci.*

1. La dissolució del consorci produeix la seva liquidació i extinció. En tot cas és causa de dissolució que els fins per als quals va ser creat el consorci s'hagin complert.

2. El màxim òrgan de govern del consorci, en adoptar l'acord de dissolució, ha de nomenar un liquidador, que ha de ser un òrgan o entitat, vinculada o dependent, de l'Administració Pública a la qual el consorci estigui adscrit.

La responsabilitat que correspongui a l'empleat públic com a membre de l'entitat o òrgan liquidador és directament assumida per l'entitat o l'Administració pública que el va designar, qui pot exigir d'ofici a l'empleat públic la responsabilitat que, si s'escau, correspongui quan hagi concorregut dol, culpa o negligència greus de conformitat amb el que preveuen les lleis administratives en matèria de responsabilitat patrimonial.

3. El liquidador ha de calcular la quota de liquidació que correspongui a cada membre del consorci de conformitat amb el que preveuen els estatuts. Si els estatuts no ho preveuen, aquesta quota s'ha de calcular d'acord amb la participació que li correspongui en el saldo resultant del patrimoni net després de la liquidació, tenint en compte que el criteri de repartiment és el que disposen els estatuts.

A falta de previsió estatutària, s'han de tenir en compte tant el percentatge de les aportacions que hagi efectuat cada membre del consorci al seu fons patrimonial com el finançament concedit cada any. Si algun dels membres del consorci no ha efectuat aportacions perquè no hi està obligat, el criteri de repartiment és la participació en els ingressos que, si s'escau, hagi rebut durant el temps que ha pertangut al consorci.

4. El consorci ha d'acordar la forma i les condicions en què ha de tenir lloc el pagament de la quota de liquidació en el supòsit en què aquesta sigui positiva.

5. Les entitats consorciades poden acordar, amb la majoria que estableixin els estatuts, o a falta de previsió estatutària per unanimitat, la cessió global d'actius i passius a una altra entitat del sector públic jurídicament adequada amb la finalitat de mantenir la continuïtat de l'activitat i assolir els objectius del consorci que s'extingeix. La cessió global d'actius i passius implica l'extinció sense liquidació del consorci cedent.

CAPÍTOL VII

De les fundacions del sector públic estatal

Article 128. *Definició i activitats pròpies.*

1. Són fundacions del sector públic estatal les que reuneixin algun dels requisits següents:

a) Que es constitueixin de manera inicial, amb una aportació majoritària, directa o indirecta, de l'Administració General de l'Estat o qualsevol dels subjectes integrants del sector públic institucional estatal, o bé rebin aquesta aportació amb posterioritat a la seva constitució.

b) Que el patrimoni de la fundació estigui integrat en més d'un 50 per cent per béns o drets aportats o cedits per subjectes integrants del sector públic institucional estatal amb caràcter permanent.

c) La majoria de drets de vot en el seu patronat correspongui a representants del sector públic institucional estatal.

2. Són activitats pròpies de les fundacions del sector públic estatal les dutes a terme, sense ànim de lucre, per complir els fins d'interès general, independentment del fet que el servei es presti de manera gratuïta o mitjançant contraprestació.

Únicament poden dur a terme activitats relacionades amb l'àmbit competencial de les entitats del sector públic fundadores, i han de coadjuvar a la consecució dels fins d'aquestes, sense que això suposi l'assumpció de les seves competències pròpies, llevat de previsió legal expressa. Les fundacions no poden exercir potestats públiques.

En la denominació de les fundacions del sector públic estatal hi ha de figurar necessàriament la indicació «fundació del sector públic» o la seva abreviatura «FSP».

3. Per al finançament de les activitats i el manteniment de la fundació, s'ha d'haver previst la possibilitat que en el patrimoni de les fundacions del sector públic pugui existir aportació del sector privat de forma no majoritària.

Article 129. Règim d'adscripció de les fundacions.

1. Els estatuts de cada fundació determinen l'Administració pública a la qual ha d'estar adscrita de conformitat amb el que preveu aquest article.

2. D'acord amb els criteris següents, ordenats per prioritat en la seva aplicació, referits a la situació en el primer dia de l'exercici pressupostari, la fundació del sector públic queda adscrita, en cada exercici pressupostari i per tot aquest període, a l'Administració pública que:

- a) Disposi de majoria de patrons.
- b) Tingui facultats per nomenar o destituir la majoria dels membres dels òrgans executius.
- c) Tingui facultats per nomenar o destituir la majoria dels membres del personal directiu.
- d) Tingui facultats per nomenar o destituir la majoria dels membres del patronat.
- e) Financi en més d'un cinquanta per cent o, si no, en una mesura més gran l'activitat duta a terme per la fundació, tenint en compte tant l'aportació del fons patrimonial com el finançament concedit cada any.
- f) Tingui el percentatge més gran de participació en el fons patrimonial.

3. En el supòsit que participin en la fundació entitats privades sense ànim de lucre, la fundació del sector públic ha d'estar adscrita a l'Administració que resulti d'acord amb els criteris que estableix l'apartat anterior.

4. El canvi d'adscripció a una Administració pública, independentment de quina sigui la seva causa, comporta la modificació dels estatuts que s'ha d'efectuar en un termini no superior a tres mesos, comptats des de l'inici de l'exercici pressupostari següent a aquell en què es va produir el canvi d'adscripció.

Article 130. Règim jurídic.

Les fundacions del sector públic estatal es regeixen pel que preveuen aquesta Llei, la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de fundacions, la legislació autonòmica que sigui aplicable en matèria de fundacions, i l'ordenament jurídic privat, excepte en les matèries en què els siguin aplicables la normativa pressupostària, comptable, de control economicofinancer i de contractació del sector públic.

Article 131. Règim de contractació.

La contractació de les fundacions del sector públic estatal s'ha d'ajustar al que disposa la legislació sobre contractació del sector públic.

Article 132. *Règim pressupostari, de comptabilitat, de control economicofinancer i de personal.*

1. Les fundacions del sector públic estatal han d'elaborar anualment un pressupost d'explotació i capital, que s'ha d'integrar amb el pressupost general de l'Estat i han de formular i presentar els seus comptes d'acord amb els principis i les normes de comptabilitat que recull l'adaptació del Pla general de comptabilitat a les entitats sense fins lucratius i les disposicions que el despleguen, així com la normativa vigent sobre fundacions.

2. Les fundacions del sector públic estatal han d'aplicar el règim pressupostari, economicofinancer, de comptabilitat i de control que estableix la Llei 47/2003, de 26 de novembre, i, sense perjudici de les competències atribuïdes al Tribunal de Comptes, estan sotmeses al control de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

3. El personal de les fundacions del sector públic estatal, inclòs el que tingui condició de directiu, es regeix pel dret laboral, així com per les normes que li siguin aplicables en funció de la seva adscripció al sector públic estatal, incloses entre aquestes la normativa pressupostària, així com el que estableixin les lleis de pressupostos generals de l'Estat.

Article 133. *Creació de fundacions del sector públic estatal.*

1. La creació de les fundacions del sector públic estatal o l'adquisició d'aquest caràcter de manera sobrevinguda s'ha de dur a terme per llei, que ha d'establir els fins de la fundació i, si s'escau, els recursos econòmics amb els quals es dota.

2. L'avantprojecte de llei de creació d'una fundació del sector públic estatal que s'elevi al Consell de Ministres s'ha d'acompanyar d'una proposta d'estatuts i del pla d'actuació, de conformitat amb el que preveu l'article 92, juntament amb l'informe preceptiu favorable del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques o la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, segons es determini per reglament.

3. Els estatuts de les fundacions del sector públic estatal s'han d'aprovar per un reial decret de Consell de Ministres, a proposta conjunta del titular del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques i del Ministeri que exerceixi el protectorat, que ha d'estar determinat en els seus estatuts. No obstant això, per mitjà d'un acord del Consell de Ministres es pot modificar el Ministeri al qual s'adscriu inicialment la fundació.

Article 134. *Protectorat.*

El protectorat de les fundacions del sector públic ha de ser exercit per l'òrgan de l'Administració d'adscripció que tingui atribuïda aquesta competència, que ha de vetllar pel compliment de les obligacions que estableix la normativa sobre fundacions, sense perjudici del control d'eficàcia i la supervisió contínua al qual estan sotmeses d'acord amb el que preveu aquesta llei.

Article 135. *Estructura organitzativa.*

En les fundacions del sector públic estatal la majoria de membres del patronat han de ser designats pels subjectes del sector públic estatal.

La responsabilitat que correspongui a l'empleat públic com a membre del patronat ha de ser directament assumida per l'entitat o l'Administració General de l'Estat que el va designar. L'Administració General de l'Estat pot exigir d'ofici a l'empleat públic que va designar a aquests efectes la responsabilitat en què hagi incorregut pels danys i perjudicis causats en els seus béns o drets quan hagi concorregut dol, culpa o negligència greus, de conformitat amb el que preveuen les lleis administratives en matèria de responsabilitat patrimonial.

Article 136. *Fusió, dissolució, liquidació i extinció.*

A les fundacions del sector públic estatal els és aplicable el règim de fusió, dissolució, liquidació i extinció que preveuen els articles 94, 96 i 97.

CAPÍTOL VIII

Dels fons sense personalitat jurídica del sector públic estatal

Article 137. *Creació i extinció.*

1. La creació de fons sense personalitat jurídica en el sector públic estatal s'ha d'efectuar per llei. La norma de creació determina expressament la seva adscripció a l'Administració General de l'Estat.

2. Independentment de la seva creació per llei, s'han d'extingir per norma de rang reglamentari.

3. En la denominació dels fons sense personalitat jurídica hi ha de figurar necessàriament la indicació «fons sense personalitat jurídica» o la seva abreviatura «FCPJ».

Article 138. *Règim jurídic.*

Els fons que no tenen personalitat jurídica es regeixen pel que disposen aquesta Llei, en la seva norma de creació, i la resta de les normes de dret administratiu general i especial que els siguin aplicables.

Article 139. *Règim pressupostari, de comptabilitat i de control economicofinancer.*

Els fons que no tenen personalitat jurídica estan subjectes al règim de pressupostació, comptabilitat i control previst a la Llei 47/2003, de 26 de novembre.

TÍTOL III

Relacions interadministratives

CAPÍTOL I

Principis generals de les relacions interadministratives

Article 140. *Principis de les relacions interadministratives.*

1. Les diferents administracions públiques actuen i es relacionen amb altres administracions i entitats o organismes que hi estan vinculats o en depenen d'acord amb els principis següents:

- a) Lleialtat institucional.
- b) Adequació a l'ordre de distribució de competències que estableixen la Constitució i els estatuts d'autonomia i la normativa del règim local.
- c) Col·laboració, entesa com el deure d'actuar amb la resta d'administracions públiques per assolir fins comuns.
- d) Cooperació, quan dues o més administracions públiques, de manera voluntària i en l'exercici de les seves competències, assumeixen compromisos específics en nom d'una acció comuna.
- e) Coordinació, en virtut del qual una Administració pública i, singularment, l'Administració General de l'Estat, té l'obligació de garantir la coherència de les actuacions de les diferents administracions públiques afectades per una mateixa matèria per a la consecució d'un resultat comú, quan així ho preveuen la Constitució i la resta de l'ordenament jurídic.
- f) Eficiència en la gestió dels recursos públics, compartint l'ús de recursos comuns, llevat que no sigui possible o es justifiqui en termes d'un millor aprofitament.
- g) Responsabilitat de cada Administració pública en el compliment de les seves obligacions i compromisos.

- h) Garantia i igualtat en l'exercici dels drets de tots els ciutadans en les seves relacions amb les diferents administracions.
- i) Solidaritat interterritorial d'acord amb la Constitució.

2. En allò que no preveu el present títol, les relacions entre l'Administració General de l'Estat o les administracions de les comunitats autònomes amb les entitats que integren l'Administració local es regeixen per la legislació bàsica en matèria de règim local.

CAPÍTOL II

Deure de col·laboració

Article 141. *Deure de col·laboració entre les administracions públiques.*

1. Les administracions públiques han de:
 - a) Respectar l'exercici legítim per part de les altres administracions de les seves competències.
 - b) Ponderar, en l'exercici de les competències pròpies, la totalitat dels interessos públics implicats i, en concret, aquells la gestió dels quals estigui encomanada a les altres administracions.
 - c) Facilitar a les altres administracions la informació que necessitin sobre l'activitat que desenvolupin en l'exercici de les seves pròpies competències o que sigui necessària per tal que els ciutadans puguin accedir de manera integral a la informació relativa a una matèria.
 - d) Prestar, en l'àmbit propi, l'assistència que les altres administracions puguin sol·licitar per a l'exercici eficaç de les seves competències.
 - e) Complir les obligacions concretes derivades del deure de col·laboració i les restants que s'estableixin normativament.
2. L'assistència i col·laboració requerida només es pot negar quan l'organisme públic o l'entitat al qual se sol·licita no està facultat per prestar-la d'acord amb el que preveu la seva normativa específica, no disposa de mitjans suficients per a això o quan, si ho fes, causaria un perjudici greu als interessos la tutela dels quals té encomanada o al compliment de les seves pròpies funcions o quan la informació sol·licitada tingui caràcter confidencial o reservat. La negativa a prestar l'assistència s'ha de comunicar motivadament a l'Administració sol·licitant.
3. L'Administració General de l'Estat, les de les comunitats autònomes i les de les entitats locals han de col·laborar i s'han d'auxiliar per executar els actes que s'hagin de realitzar o tinguin efectes fora dels seus àmbits territorials respectius. Els possibles costos que pugui generar el deure de col·laboració poden ser repercutits quan així s'acordi.

Article 142. *Tècniques de col·laboració.*

Les obligacions que es deriven del deure de col·laboració s'han de fer efectives a través de les tècniques següents:

- a) El subministrament d'informació, dades, documents o mitjans probatoris que estiguin a disposició de l'organisme públic o l'entitat a la qual es dirigeix la sol·licitud i dels quals l'Administració sol·licitant hagi de disposar per exercir les seves competències.
- b) La creació i el manteniment de sistemes integrats d'informació administrativa amb la finalitat de disposar de dades actualitzades, completes i permanents referents als diferents àmbits d'activitat administrativa en tot el territori nacional.
- c) El deure d'assistència i auxili, per atendre les sol·licituds formulades per altres administracions per al millor exercici de les seves competències, en especial quan els efectes de la seva activitat administrativa s'estenguin fora del seu àmbit territorial.
- d) Qualsevol altra de prevista en una Llei.

CAPÍTOL III

Relacions de cooperació*Secció 1a Tècniques de cooperació*Article 143. *Cooperació entre administracions públiques.*

1. Les administracions han de cooperar al servei de l'interès general i poden acordar de manera voluntària la forma d'exercir les seves competències respectives que serveixi més bé aquest principi.

2. La formalització de relacions de cooperació requereix l'acceptació expressa de les parts, formulada en acords d'òrgans de cooperació o en convenis.

Article 144. *Tècniques de cooperació.*

1. Es pot donar compliment al principi de cooperació d'acord amb les tècniques que les administracions interessades considerin més adequades, com poden ser:

a) La participació en òrgans de cooperació, amb la finalitat de deliberar i, si s'escau, acordar mesures en matèries sobre les quals tinguin competències administracions públiques diferents.

b) La participació en òrgans consultius d'altres administracions públiques.

c) La participació d'una Administració pública en organismes públics o entitats dependents o vinculats a una administració diferent.

d) La prestació de mitjans materials, econòmics o personals a altres administracions públiques.

e) La cooperació interadministrativa per a l'aplicació coordinada de la normativa reguladora d'una matèria determinada.

f) L'emissió d'informes no preceptius amb la finalitat que les diferents administracions expressin el seu criteri sobre propostes o actuacions que incideixin en les seves competències.

g) Les actuacions de cooperació en matèria patrimonial, inclosos els canvis de titularitat i la cessió de béns, previstes en la legislació patrimonial.

h) Qualsevol altra de prevista a la Llei.

2. En els convenis i acords en què es formalitzi la cooperació s'han de preveure les condicions i els compromisos que assumeixen les parts que els subscriuen.

3. Cada Administració pública ha de mantenir actualitzat un registre electrònic dels òrgans de cooperació en què participi i dels convenis que hagi subscrit.

*Secció 2a Tècniques orgàniques de cooperació*Article 145. *Òrgans de cooperació.*

1. Els òrgans de cooperació són òrgans de composició multilateral o bilateral, d'àmbit general o especial, constituïts per representants de l'Administració General de l'Estat, de les administracions de les comunitats o ciutats de Ceuta i Melilla o, si s'escau, de les entitats locals, per acordar voluntàriament actuacions que millorin l'exercici de les competències que té cada Administració pública.

2. Els òrgans de cooperació es regeixen pel que disposen aquesta Llei i les disposicions específiques que els siguin aplicables.

3. Els òrgans de cooperació entre diferents administracions públiques en què participi l'Administració General de l'Estat s'han d'inscriure en el Registre estatal d'òrgans i instruments de cooperació perquè sigui vàlida la seva sessió constitutiva.

4. Els òrgans de cooperació, llevat d'oposició d'alguna de les parts, poden adoptar acords a través d'un procediment simplificat i per subscripció successiva de les parts, per qualsevol de les formes admeses en dret, en els termes que s'estableixin de comú acord.

Article 146. *Conferència de Presidents.*

1. La Conferència de Presidents és un òrgan de cooperació multilateral entre el Govern de la nació i els governs respectius de les comunitats autònomes i està formada pel president del Govern, que la presideix, i pels presidents de les comunitats autònomes i de les ciutats de Ceuta i Melilla.

2. La Conferència de Presidents té per objecte la deliberació d'afers i l'adopció d'acords d'interès per a l'Estat i les comunitats autònomes, i està assistida per a la preparació de les seves reunions per un comitè preparatori del qual formen part un ministre del Govern, que el presideix, i un conseller de cada comunitat autònoma.

Article 147. *Conferències sectorials.*

1. La conferència sectorial és un òrgan de cooperació, de composició multilateral i àmbit sectorial determinat, que reuneix, com a president, el membre del Govern que, en representació de l'Administració General de l'Estat, resulti competent per raó de la matèria, i els membres corresponents dels consells de govern, en representació de les comunitats autònomes i de les ciutats de Ceuta i Melilla.

2. Les conferències sectorials, o els òrgans sotmesos al seu règim jurídic amb una altra denominació, s'han d'inscriure en el Registre electrònic estatal d'òrgans i instruments de cooperació perquè la seva constitució sigui vàlida.

3. Cada conferència sectorial ha de disposar d'un reglament d'organització i funcionament intern aprovat pels seus membres.

Article 148. *Funcions de les conferències sectorials.*

1. Les conferències sectorials poden exercir funcions consultives, decisòries o de coordinació orientades a assolir acords sobre matèries comunes.

2. En particular, les conferències sectorials exerceixen, entre d'altres, les funcions següents:

a) Ser informades sobre els avantprojectes de lleis i els projectes de reglaments del Govern de la nació o dels consells de govern de les comunitats autònomes quan afectin de manera directa l'àmbit competencial de les altres administracions públiques o quan així estigui previst en la normativa sectorial aplicable, a través del seu ple o bé a través de la comissió o el grup de treball encomanat a aquest efecte.

b) Establir plans específics de cooperació entre comunitats autònomes en la matèria sectorial corresponent, procurant suprimir duplicitats i aconseguir una millor eficiència dels serveis públics.

c) Intercanviar informació sobre les actuacions programades per les diferents administracions públiques, en exercici de les seves competències, i que puguin afectar les altres administracions.

d) Establir mecanismes d'intercanvi d'informació, especialment de contingut estadístic.

e) Acordar l'organització interna de la conferència sectorial i del seu mètode de treball.

f) Fixar els criteris objectius que serveixin de base per a la distribució territorial dels crèdits pressupostaris, així com la seva distribució al començament de l'exercici econòmic, d'acord amb el que preveu la Llei 47/2003, de 26 de novembre.

Article 149. *Convocatòria de les reunions de les conferències sectorials.*

1. Correspon al ministre que presideixi la conferència sectorial acordar la convocatòria de les reunions per iniciativa pròpia, almenys un cop l'any, o quan ho sol·liciti, almenys, la tercera part dels seus membres. En aquest últim cas, la sol·licitud ha d'incloure la proposta d'ordre del dia.

2. La convocatòria, que s'ha d'acompanyar dels documents necessaris amb l'antelació suficient, ha de contenir l'ordre del dia previst per a cada sessió, sense que es puguin examinar afers que no hi figurin, llevat que tots els membres de la conferència sectorial manifestin la seva conformitat. L'ordre del dia de cada reunió ha de ser proposat pel president i ha d'especificar el caràcter consultiu, decisoriu o de coordinació de cadascun dels afers que s'han de tractar.

3. Quan la conferència sectorial s'hagi de reunir amb l'objecte exclusiu d'informar sobre un projecte normatiu, la convocatòria, la constitució i l'adopció d'acords es pot efectuar per mitjans electrònics, telefònics o audiovisuals, que garanteixin la intercomunicació entre si i la unitat d'acte, com ara la videoconferència o el correu electrònic, i els acords s'entenen adoptats al lloc on hi hagi la presidència, d'acord amb el procediment que estableixi el reglament de funcionament intern de la conferència sectorial.

De conformitat amb el que preveu aquest apartat, l'elaboració i remissió d'actes es pot dur a terme a través de mitjans electrònics.

Article 150. *Secretaria de les conferències sectorials.*

1. Cada conferència sectorial ha de tenir un secretari que ha de ser designat pel president de la conferència sectorial.

2. Correspon al secretari de la conferència sectorial, almenys, les funcions següents:

- a) Preparar les reunions i assistir-hi amb veu però sense vot.
- b) Efectuar la convocatòria de les sessions de la conferència sectorial per ordre del president.
- c) Rebre els actes de comunicació dels membres de la conferència sectorial i, per tant, les notificacions, peticions de dades, rectificacions o qualsevol altra classe d'escrits dels quals hagi de tenir coneixement.
- d) Redactar i autoritzar les actes de les sessions.
- e) Expedir certificacions de les consultes, recomanacions i acords aprovats i custodiar la documentació generada amb motiu de la celebració de les seves reunions.
- f) Totes les altres funcions que siguin inherents a la seva condició de secretari.

Article 151. *Classes de decisions de la conferència sectorial.*

1. L'adopció de decisions requereix la votació prèvia dels membres de la conferència sectorial. Aquesta votació s'ha de produir per la representació que tingui cada Administració pública i no pels diferents membres de cadascuna.

2. Les decisions que adopti la conferència sectorial poden revestir la forma de:

a) Acord: suposa un compromís d'actuació en l'exercici de les competències respectives. Són de compliment obligat i directament exigibles d'acord amb el que preveu la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, excepte per als qui hagin votat en contra mentre no decideixin subscriure'ls amb posterioritat. L'acord ha de ser certificat en acta.

Quan l'Administració General de l'Estat exerceixi funcions de coordinació, d'acord amb l'ordre constitucional de distribució de competències de l'àmbit material respectiu, l'acord que s'adopti en la conferència sectorial, i en el qual s'han d'incloure els vots particulars que s'hagin formulat, és de compliment obligat per a totes les administracions públiques integrants de la conferència sectorial, independentment del sentit del seu vot, i són exigibles de conformitat amb el que estableix la Llei 29/1998, de 13 de juliol. L'acord ha de ser certificat en acta.

Les conferències sectorials poden adoptar plans conjunts, de caràcter multilateral, entre l'Administració General de l'Estat i la de les comunitats autònomes, per comprometre actuacions conjuntes per a la consecució dels objectius comuns, que tenen la naturalesa d'acord de la conferència sectorial i s'han de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat».

L'acord aprovatori dels plans ha d'especificar, segons la seva naturalesa, els elements següents, d'acord amb el que preveu la legislació pressupostària:

- 1r Els objectius d'interès comú que s'han de complir.
- 2n Les actuacions que ha de desenvolupar cada Administració.
- 3r Les aportacions de mitjans personals i materials de cada Administració.
- 4t Els compromisos d'aportació de recursos financers.
- 5è La durada, així com els mecanismes de seguiment, avaluació i modificació.

b) *Recomanació*: té com a finalitat expressar l'opinió de la conferència sectorial sobre un afer que se sotmet a la seva consulta. Els membres de la conferència sectorial es comprometen a orientar la seva actuació en aquesta matèria de conformitat amb el que preveu la recomanació, llevat dels qui hagin votat en contra mentre no decideixin subscriure-la amb posterioritat. Si algun membre s'aparta de la recomanació, ho ha de motivar i ha d'incorporar aquesta justificació en l'expedient corresponent.

Article 152. *Comissions sectorials i grups de treball.*

1. La comissió sectorial és l'òrgan de treball i suport de caràcter general de la conferència sectorial, i està constituïda pel secretari d'Estat o un òrgan superior de l'Administració General de l'Estat designat a aquest efecte pel ministre corresponent, que la presideix, i un representant de cada comunitat autònoma, així com un representant de la ciutat de Ceuta i de la ciutat de Melilla. L'exercici de les funcions pròpies de la secretaria de la comissió sectorial correspon a un funcionari del ministeri corresponent.

Si així ho preveu el reglament intern de funcionament de la conferència sectorial, les comissions sectorials i els grups de treball poden funcionar de manera electrònica o per mitjans telefònics o audiovisuals, que garanteixin la intercomunicació entre si i la unitat d'acte, com ara la videoconferència o el correu electrònic, i els acords s'entenen adoptats al lloc on hi hagi la presidència, d'acord amb el procediment que estableixi el reglament de funcionament intern de la conferència sectorial.

2. La comissió sectorial ha d'exercir les funcions següents:

- a) La preparació de les reunions de la conferència sectorial, per a la qual cosa ha de tractar els afers inclosos en l'ordre del dia de la convocatòria.
- b) El seguiment dels acords adoptats per la conferència sectorial.
- c) El seguiment i l'avaluació dels grups de treball constituïts.
- d) Qualsevol altra que li encarregui la conferència sectorial.

3. Les conferències sectorials poden crear grups de treball, de caràcter permanent o temporal, formats per directors generals, subdirectors generals o equivalents de les diferents administracions públiques que formin part de la conferència esmentada, per portar a terme les tasques tècniques que els assigni la conferència sectorial o la comissió sectorial. A aquests grups de treball hi poden ser convidats experts de reconegut prestigi en la matèria que s'ha de tractar.

El director del grup de treball, que ha de ser un representant de l'Administració General de l'Estat, pot sol·licitar, amb el vot favorable de la majoria dels seus membres, la participació en aquest grup de treball de les organitzacions representatives d'interessos afectats, amb la finalitat de sol·licitar propostes o formular consultes.

Article 153. *Comissions bilaterals de cooperació.*

1. Les comissions bilaterals de cooperació són òrgans de cooperació de composició bilateral que reuneixen, pel mateix nombre de representants, membres del Govern, en

representació de l'Administració General de l'Estat, i membres del Consell de Govern de la comunitat autònoma o representants de la ciutat de Ceuta o de la ciutat de Melilla.

2. Les comissions bilaterals de cooperació exerceixen funcions de consulta i adopció d'acords que tinguin per objecte la millora de la coordinació entre les administracions respectives en afers que afectin de manera singular la comunitat autònoma, la ciutat de Ceuta o la ciutat de Melilla.

3. Per al desenvolupament de la seva activitat, les comissions bilaterals de cooperació poden crear grups de treball i es poden convocar i adoptar acords per videoconferència o per mitjans electrònics.

4. Les decisions adoptades per les comissions bilaterals de cooperació revesteixen la forma d'acords i són de compliment obligat, quan així es prevegi expressament, per a les dues administracions que els subscriuguin i en aquest cas són exigibles de conformitat amb el que estableix la Llei 29/1998, de 13 de juliol. L'acord s'ha de certificar en acta.

5. El que preveu aquest article és aplicable sense perjudici de les peculiaritats que, d'acord amb les finalitats bàsiques previstes, estableixin els estatuts d'autonomia en matèria d'organització i funcions de les comissions bilaterals.

Article 154. *Comissions territorials de coordinació.*

1. Quan la proximitat territorial o la concurrència de funcions administratives ho requereixi, es poden crear comissions territorials de coordinació, de composició multilateral, entre administracions amb territoris que siguin coincidents o limítrofs, per millorar la coordinació de la prestació de serveis, prevenir duplicitats i millorar l'eficiència i qualitat dels serveis. En funció de les administracions afectades per raó de la matèria, aquestes comissions poden estar formades per:

- a) Representants de l'Administració General de l'Estat i representants de les entitats locals.
- b) Representants de les comunitats autònomes i representants de les entitats locals.
- c) Representants de l'Administració General de l'Estat, representants de les comunitats autònomes i representants de les entitats locals.

2. Les decisions adoptades per les comissions territorials de cooperació revesteixen la forma d'acords, que han de ser certificats en acta i són de compliment obligat per a les administracions que els subscriuguin i exigibles de conformitat amb el que estableix la Llei 29/1998, de 13 de juliol.

3. El règim de les convocatòries i la secretaria és el mateix que el que estableixen per a les conferències sectorials els articles 149 i 150, llevat de la regla prevista sobre qui ha d'exercir les funcions de secretari, que s'ha de designar segons el seu reglament intern de funcionament.

CAPÍTOL IV

Relacions electròniques entre les administracions

Article 155. *Transmissions de dades entre administracions públiques.*

1. De conformitat amb el que disposen la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i la seva normativa de desplegament, cada Administració ha de facilitar l'accés de la resta d'administracions públiques a les dades de què disposin relatives als interessats, especificant les condicions, els protocols i els criteris funcionals o tècnics necessaris per accedir a les dades esmentades amb les màximes garanties de seguretat, integritat i disponibilitat.

2. La disponibilitat d'aquestes dades es limita estrictament a les que són requerides als interessats per la resta d'administracions per tramitar i resoldre els procediments i les actuacions de la seva competència, d'acord amb la seva normativa reguladora.

3. L'Administració General de l'Estat, les administracions autonòmiques i les entitats locals han d'adoptar les mesures necessàries i han d'incorporar en els seus àmbits respectius les tecnologies necessàries per possibilitar la interconnexió de les seves xarxes amb la finalitat de crear una xarxa de comunicacions que interconnecti els sistemes d'informació de les administracions públiques i permeti l'intercanvi d'informació i serveis entre aquestes, així com la interconnexió amb les xarxes de les institucions de la Unió Europea i d'altres estats membres.

Article 156. Esquema Nacional d'Interoperabilitat i Esquema Nacional de Seguretat.

1. L'Esquema Nacional d'Interoperabilitat comprèn el conjunt de criteris i recomanacions en matèria de seguretat, conservació i normalització de la informació, dels formats i de les aplicacions que han de tenir en compte les administracions públiques per prendre decisions tecnològiques que garanteixin la interoperabilitat.

2. L'Esquema Nacional de Seguretat té per objecte establir la política de seguretat en la utilització de mitjans electrònics en l'àmbit de la present Llei, i està constituït pels principis bàsics i requisits mínims que garanteixin adequadament la seguretat de la informació tractada.

Article 157. Reutilització de sistemes i aplicacions de propietat de l'Administració.

1. Les administracions han de posar a disposició de qualsevol de les que ho sol·liciti les aplicacions, desenvolupades pels seus serveis o que hagin estat objecte de contractació i dels drets de propietat intel·lectual de les quals siguin titulars, llevat que la informació a la qual estiguin associades sigui objecte d'una protecció especial per una norma. Les administracions cedents i cessionàries poden acordar la repercussió del cost d'adquisició o fabricació de les aplicacions cedides.

2. Les aplicacions a què es refereix l'apartat anterior poden ser declarades de fonts obertes, quan d'això se'n derivi una transparència més gran en el funcionament de l'Administració pública o es fomenti amb això la incorporació dels ciutadans a la societat de la informació.

3. Les administracions públiques, amb caràcter previ a l'adquisició, el desenvolupament o el manteniment al llarg de tot el cicle de vida d'una aplicació, tant si es realitza amb mitjans propis o per la contractació dels serveis corresponents, han de consultar en el directori general d'aplicacions, dependent de l'Administració General de l'Estat, si hi ha solucions disponibles per a la seva reutilització, que puguin satisfer totalment o parcialment les necessitats, millores o actualitzacions que es pretenen cobrir, i sempre que els requisits tecnològics d'interoperabilitat i seguretat ho permetin.

En aquest directori hi han de constar tant les aplicacions disponibles de l'Administració General de l'Estat com les disponibles en els directoris integrats d'aplicacions de la resta d'administracions.

En cas que hi hagi una solució disponible per a la seva reutilització total o parcial, les administracions públiques estan obligades al seu ús, llevat que la decisió de no reutilitzar-la es justifiqui en termes d'eficiència de conformitat amb l'article 7 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

Article 158. Transferència de tecnologia entre administracions.

1. Les administracions públiques han de mantenir directoris actualitzats d'aplicacions per a la seva lliure reutilització, de conformitat amb el que disposa l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat. Aquests directoris han de ser plenament interoperables amb el directori general de l'Administració General de l'Estat, de manera que se'n garanteixi la compatibilitat informàtica i la interconnexió.

2. L'Administració General de l'Estat ha de mantenir un directori general d'aplicacions per a la seva reutilització, ha de prestar suport per a la lliure reutilització d'aplicacions i ha

d'impulsar el desenvolupament d'aplicacions, formats i estàndards comuns en el marc dels esquemes nacionals d'interoperabilitat i seguretat.

Disposició addicional primera. *Administració dels territoris històrics del País Basc.*

A la Comunitat Autònoma del País Basc, als efectes del que disposa l'article segon, s'entén per administracions públiques les diputacions forals i les administracions institucionals que en depenen o hi estan vinculades.

Disposició addicional segona. *Delegats del Govern a les ciutats de Ceuta i Melilla.*

1. A les ciutats de Ceuta i Melilla hi ha d'haver un delegat del Govern que representi el Govern de la nació en el seu territori.

2. Les disposicions que conté la present Llei que facin referència als delegats del Govern a les comunitats autònomes s'han d'entendre també referides als delegats del Govern a les ciutats de Ceuta i Melilla.

3. A les ciutats de Ceuta i Melilla hi ha d'haver una comissió d'assistència al delegat del Govern, presidida per ell mateix i integrada pel secretari general i els responsables dels serveis territorials. A les seves sessions hi han d'assistir els titulars dels òrgans i serveis territorials, tant integrats com no integrats, que el delegat del Govern consideri oportú.

Disposició addicional tercera. *Relacions amb les ciutats de Ceuta i Melilla.*

El que disposa aquesta Llei sobre les relacions entre l'Administració General de l'Estat i les administracions de les comunitats autònomes és aplicable a les relacions amb les ciutats de Ceuta i Melilla en la mesura que afecti l'exercici de les competències assumides estatutàriament.

Disposició addicional quarta. *Adaptació d'entitats i organismes públics existents en l'àmbit estatal.*

Totes les entitats i els organismes públics que integren el sector públic estatal existents en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han d'adaptar al seu contingut en el termini de tres anys a comptar de la seva entrada en vigor, i fins que no es realitzi l'adaptació es regeixen per la seva normativa específica.

L'adaptació s'ha de dur a terme preservant les especialitats actuals dels organismes i entitats en matèria de personal, patrimoni, règim pressupostari, comptabilitat, control economicofinancer i d'operacions com a agent de finançament, inclosa, respecte a aquestes últimes, la submissió, si s'escau, a l'ordenament jurídic privat. Les especialitats s'han de preservar sempre que no hagin generat deficiències importants en el control d'ingressos i despeses causants d'una situació de desequilibri financer en el moment de la seva adaptació.

Les entitats que no tinguin la consideració de poder adjudicador preserven aquesta especialitat mentre no s'oposi a la normativa comunitària.

Les entitats que tinguin com a fins la promoció de la internacionalització de l'economia i de l'empresa espanyola preserven, a més, i amb les mateixes limitacions, les especialitats en matèria d'ajudes mentre no s'oposin a la normativa comunitària.

Disposició addicional cinquena. *Gestió compartida de serveis comuns dels organismes públics estatals existents.*

1. Els organismes públics integrants del sector públic estatal a l'entrada en vigor d'aquesta Llei han de compartir l'organització i la gestió dels seus serveis comuns llevat que la decisió de no compartir-los es justifiqui, en una memòria elaborada a aquest efecte i que s'ha d'adreçar al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, en termes d'eficiència, de conformitat amb l'article 7 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, en raons

de seguretat nacional, o quan l'organització i gestió compartida afecti serveis que s'hagin de prestar de manera autònoma en atenció a la independència de l'organisme públic.

2. L'organització i la gestió compartida dels serveis comuns a què es refereix l'article 95 es pot dur a terme de les maneres següents:

- a) Mitjançant la seva coordinació pel departament amb competències en matèria d'hisenda pública o per mitjà d'un organisme autònom que hi estigui vinculat o en depengui.
- b) Mitjançant la seva coordinació pel departament al qual estigui vinculat o del qual depengui l'organisme públic.
- c) Mitjançant la seva coordinació per l'organisme públic al qual estigui vinculat o del qual depengui al seu torn l'organisme públic.

Disposició addicional sisena. *Transformació dels mitjans propis estatals existents.*

Totes les entitats i els organismes públics que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei tinguin la condició de mitjà propi en l'àmbit estatal s'han d'adaptar al que preveu aquesta Llei en el termini de sis mesos a comptar de la seva entrada en vigor.

Disposició addicional setena. *Registre electrònic estatal d'òrgans i instruments de cooperació.*

1. L'Administració General de l'Estat ha de mantenir actualitzat un registre electrònic dels òrgans de cooperació en què participa aquesta administració o algun dels seus organismes públics o entitats vinculats o dependents i de convenis subscrits amb la resta d'administracions públiques. Aquest registre és dependent de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques.

2. La creació, modificació o extinció dels òrgans de cooperació, així com la subscripció, extinció, pròrroga o modificació de qualsevol conveni subscrit per l'Administració General de l'Estat o algun dels seus organismes públics o entitats vinculats o dependents, ha de ser comunicada per l'òrgan d'aquesta que l'hagi subscrit, en el termini de quinze dies des que ocorri el fet inscripció, al Registre electrònic estatal d'òrgans i instruments de cooperació.

3. Els departaments ministerials que exerceixin la secretaria dels òrgans de cooperació han de comunicar al Registre, abans del 30 de gener de cada any, els òrgans de cooperació que hagin extingit.

4. El ministre d'Hisenda i Administracions Públiques ha d'eleva anualment al Consell de Ministres un informe sobre l'activitat dels òrgans de cooperació existents, així com sobre els convenis vigents a partir de les dades i les anàlisis proporcionades pel Registre electrònic estatal d'òrgans i instruments de cooperació.

5. Els òrgans de cooperació i els convenis vigents disposen del termini de sis mesos, a comptar de l'entrada en vigor de la Llei, per sol·licitar la seva inscripció en aquest Registre.

6. Els òrgans de cooperació que no s'hagin reunit en un termini de cinc anys des de la seva creació o en un termini de cinc anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden extingits.

Disposició addicional vuitena. *Adaptació dels convenis vigents subscrits per qualsevol Administració pública i inscripció d'organismes i entitats en l'Inventari d'entitats del sector públic estatal, autonòmic i local.*

1. Tots els convenis vigents subscrits per qualsevol Administració pública o qualsevol dels seus organismes o entitats vinculats o dependents s'han d'adaptar al que es preveu aquí en el termini de tres anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

No obstant això, aquesta adaptació és automàtica, pel que fa al termini de vigència del conveni, per aplicació directa de les regles que preveu l'article 49.h).1r per als convenis que no tinguin determinat un termini de vigència o, si existeix, tinguin establerta una pròrroga tàcita per un temps indefinit en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. En

aquests casos el termini de vigència del conveni és de quatre anys a comptar de l'entrada en vigor de la present Llei.

2. Tots els organismes i les entitats, vinculats o dependents de qualsevol Administració pública i independentment de quina sigui la seva naturalesa jurídica, existents en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, han d'estar inscrits en l'Inventari d'entitats del sector públic estatal, autonòmic i local en el termini de tres mesos a comptar de l'entrada en vigor esmentada.

Disposició addicional novena. *Comissió Sectorial d'Administració Electrònica.*

1. La Comissió Sectorial d'Administració Electrònica, dependent de la Conferència Sectorial d'Administració Pública, és l'òrgan tècnic de cooperació de l'Administració General de l'Estat, de les administracions de les comunitats autònomes i de les entitats locals en matèria d'administració electrònica.

2. La Comissió Sectorial d'Administració Electrònica ha d'exercir, almenys, les funcions següents:

- a) Assegurar la compatibilitat i interoperabilitat dels sistemes i aplicacions utilitzats per les administracions públiques.
- b) Impulsar el desenvolupament de l'administració electrònica a Espanya.
- c) Assegurar la cooperació entre les administracions públiques per proporcionar informació administrativa clara, actualitzada i inequívoca.

3. Quan sigui d'interès, per raó de les matèries tractades, es poden convidar les organitzacions, corporacions o agents socials que es consideri convenient en cada cas a participar en les deliberacions de la comissió sectorial.

Disposició addicional desena. *Aportacions als consorcis.*

Quan les administracions públiques o qualsevol dels seus organismes públics o entitats vinculats o dependents siguin membres d'un consorci, no estan obligats a efectuar l'aportació al fons patrimonial o el finançament al qual s'hagin compromès per a l'exercici corrent si algun dels altres membres del consorci no ha efectuat la totalitat de les seves aportacions dineràries corresponents a exercicis anteriors a les quals estiguin obligats.

Disposició addicional onzena. *Conflictes d'atribucions intraministerials.*

1. Els conflictes positius o negatius d'atribucions entre òrgans d'un mateix ministeri han de ser resolts pel superior jeràrquic comú en el termini de deu dies, sense que calgui cap recurs.

2. En els conflictes positius, l'òrgan que es consideri competent ha de requerir la inhibició al que conegui de l'afer, el qual ha de suspendre el procediment per un termini de deu dies. Si dins del termini esmentat accepta el requeriment, ha de remetre l'expedient a l'òrgan requeridor. En cas que es consideri competent, ha de remetre tot seguit les actuacions al superior jeràrquic comú.

3. En els conflictes negatius, l'òrgan que es consideri incompetent ha de remetre directament les actuacions a l'òrgan que consideri competent, el qual ha de decidir en el termini de deu dies i, si s'escau, si també es considera incompetent, ha de remetre tot seguit l'expedient amb el seu informe al superior jeràrquic comú.

4. Els interessats en el procediment han de plantejar aquests conflictes d'acord amb el que estableix l'article 14.

Disposició addicional dotzena. *Règim jurídic de les autoritats portuàries i Ports de l'Estat.*

Les autoritats portuàries i Ports de l'Estat es regeixen per la seva legislació específica, per les disposicions de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, que els siguin aplicables i, supletòriament, pel que estableix aquesta Llei.

Disposició addicional tretzena. *Règim jurídic de les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social.*

1. A les entitats gestores, serveis comuns i altres organismes o entitats que de conformitat amb la Llei integren l'Administració de la Seguretat Social, els són aplicables les previsions d'aquesta Llei relatives als organismes autònoms, llevat del que disposa el paràgraf següent.

2. El règim de personal, economicofinancer, patrimonial, pressupostari i comptable, de participació en la gestió, així com l'assistència jurídica, és el que estableixen la seva legislació específica, la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, en les matèries que sigui aplicable, i supletòriament aquesta Llei.

Disposició addicional catorzena. *L'organització militar i les delegacions de Defensa.*

1. L'organització militar es regeix per la seva legislació específica i per les bases que estableix la Llei orgànica 5/2005, de 17 de novembre, de la defensa nacional.

2. Les delegacions de Defensa han de romandre integrades en el Ministeri de Defensa i es regeixen per la seva normativa específica.

Disposició addicional quinzena. *Personal militar de les Forces Armades i del Centre Nacional d'Intel·ligència.*

Les referències que als articles 63, 65, 66 i 67 d'aquesta Llei es facin als funcionaris de carrera pertanyents al subgrup A1 comprenen el personal militar de les Forces Armades pertanyent a cossos i escales amb una categoria equivalent a aquella.

Aquestes previsions normatives són igualment aplicables al personal del Centre Nacional d'Intel·ligència pertanyent al subgrup A1, segons la seva normativa estatutària.

Disposició addicional setzena. *Serveis territorials integrats en les delegacions del Govern.*

Els serveis territorials que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, estiguin integrats en les delegacions del Govern han de continuar en aquesta situació, i els és aplicable el que preveu la present Llei.

Disposició addicional dissetena. *Règim jurídic de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.*

L'Agència Estatal d'Administració Tributària es regeix per la seva legislació específica, i únicament de manera supletòria i mentre sigui compatible amb la seva legislació específica pel que preveu aquesta Llei.

L'accés, la cessió o la comunicació d'informació de naturalesa tributària es regeixen en tot cas per la seva legislació específica.

Disposició addicional divuitena. *Règim jurídic del Centre Nacional d'Intel·ligència.*

L'actuació administrativa dels òrgans competents del Centre Nacional d'Intel·ligència es regeix pel que preveu la seva normativa específica i, en allò que no s'hi preveu, mentre sigui compatible amb la seva naturalesa i funcions pròpies, pel que disposa la present Llei.

Disposició addicional dinovena. *Règim jurídic del Banc d'Espanya.*

El Banc d'Espanya, en la seva condició de banc central nacional, es regeix, en primer terme, pel que disposen el Tractat de funcionament de la Unió Europea, els estatuts del Sistema Europeu de Bancs Centrals i del Banc Central Europeu, el Reglament (UE) núm. 1024/2013 del Consell, de 15 d'octubre de 2013, i la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya.

En allò que no preveuen les referides normes i mentre sigui compatible amb la seva naturalesa i les seves funcions és aplicable el que preveu la present Llei.

Disposició addicional vintena. *Règim jurídic del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària.*

El Fons de Reestructuració Ordenada Bancària té la consideració d'autoritat administrativa independent de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.

Disposició addicional vint-i-unena. *Òrgans col·legiats de govern.*

Les disposicions que preveu aquesta Llei relatives als òrgans col·legiats no són aplicables als òrgans col·legiats del Govern de la nació, els òrgans col·legiats de govern de les comunitats autònomes i els òrgans col·legiats de govern de les entitats locals.

Disposició addicional vint-i-dosena. *Actuació administrativa dels òrgans constitucionals de l'Estat i dels òrgans legislatius i de control autonòmics.*

L'actuació administrativa dels òrgans competents del Congrés dels Diputats, del Senat, del Consell General del Poder Judicial, del Tribunal Constitucional, del Tribunal de Comptes, del Defensor del Poble, de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes i de les institucions autonòmiques anàlogues al Tribunal de Comptes i al Defensor del Poble, es regeix pel que preveu la seva normativa específica, en el marc dels principis que inspiren l'actuació administrativa d'acord amb aquesta Llei.

Disposició transitòria primera. *Composició i classificació del sector públic institucional.*

La composició i classificació del sector públic institucional estatal prevista a l'article 84 s'aplica únicament als organismes públics i les entitats integrants del sector públic institucional estatal que es creïn després de l'entrada en vigor de la Llei i als quals s'hagin adaptat d'acord amb el que preveu la disposició addicional quarta.

Disposició transitòria segona. *Entitats i organismes públics existents.*

1. Tots els organismes i les entitats integrants del sector públic estatal en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es continuen regint per la seva normativa específica, inclosa la normativa pressupostària que els era aplicable, fins a la seva adaptació al que disposa la Llei d'acord amb el que preveu la disposició addicional quarta.

2. No obstant això, mentre no sigui contrari a la seva normativa específica:

a) Els organismes públics existents en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i des d'aquest moment han d'aplicar els principis establerts al capítol I del títol II, el règim de control previst a l'article 85 i 92.2 i el que disposen els articles 87, 94, 96, 97 si es transformen, es fusionen, es dissolen o es liquiden després de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

b) Les societats mercantils estatals, els consorcis, les fundacions i els fons sense personalitat jurídica existents en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei han d'aplicar des d'aquest moment, respectivament, el que preveuen el capítol V, el capítol VI, el capítol VII i el capítol VIII del títol II.

Disposició transitòria tercera. *Procediments d'elaboració de normes en l'Administració General de l'Estat.*

Els procediments d'elaboració de normes que estan en tramitació en l'Administració General de l'Estat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han de substanciar d'acord amb el que estableix la normativa vigent en el moment en què es van iniciar.

Disposició transitòria quarta. *Règim transitori de les modificacions introduïdes en la disposició final novena.*

El que disposa la disposició final novena és aplicable als expedients de contractació iniciats amb posterioritat a l'entrada en vigor de la disposició esmentada. A aquests efectes s'entén que els expedients de contractació s'han iniciat si s'ha publicat la convocatòria corresponent del procediment d'adjudicació del contracte. En el cas de procediments negociats, per determinar el moment d'iniciació s'ha de tenir en compte la data d'aprovació dels plecs.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin, contradiguin o siguin incompatibles amb el que disposa la present Llei i, en especial:

- a) L'article 87 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.
- b) L'article 110 del text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local aprovat pel Reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril.
- c) Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.
- d) Els articles 44, 45 i 46 de la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de fundacions.
- e) Llei 28/2006, de 18 de juliol, d'agències estatals per a la millora dels serveis públics.
- f) Els articles 12, 13, 14 i 15 i la disposició addicional sisena de la Llei 15/2014, de 16 de setembre, de racionalització del sector públic i altres mesures de reforma administrativa.
- g) L'article 6.1.f), la disposició addicional tercera, la disposició transitòria segona i la disposició transitòria quarta del Reial decret 1671/2009, de 6 de novembre, pel qual es desplega parcialment la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.
- h) Els articles 37, 38, 39 i 40 del Decret de 17 de juny de 1955 pel qual s'aprova el Reglament de serveis de les corporacions locals.

Fins que, d'acord amb el que preveu la disposició addicional quarta, conclogui el termini d'adaptació de les agències existents en el sector públic estatal, es manté en vigor la Llei 28/2006, de 18 de juliol.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 23/1982, de 16 de juny, reguladora del patrimoni nacional.*

L'apartat u de l'article vuitè de la Llei 23/1982, de 16 de juny, reguladora del patrimoni nacional, queda redactat en la forma següent:

«U. El Consell d'Administració del Patrimoni Nacional està constituït pel seu president, el gerent i per un nombre de vocals no superior a tretze, tots els quals han de ser professionals de prestigi reconegut. Al president i al gerent els és aplicable el que estableix l'article 2 de la Llei 3/2015, de 30 de març, reguladora de l'exercici de l'alt càrrec de l'Administració General de l'Estat, i el seu nomenament s'ha de fer entre funcionaris de carrera de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les entitats locals, pertanyents a cossos classificats en el subgrup A1.

Dos dels vocals, almenys, han de provenir d'institucions museístiques i culturals de prestigi reconegut i projecció internacional. Igualment, en dos dels vocals, almenys, s'ha de donar la condició d'alcaldes d'ajuntaments en el terme municipal dels quals radiquin béns immobles històrics del patrimoni nacional.

El president, el gerent i els altres membres del Consell d'Administració són nomenats mitjançant real decret, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres, a proposta del president del Govern.»

Disposició final segona. *Modificació del Reial decret llei 12/1995, de 28 de desembre, sobre mesures urgents en matèria pressupostària, tributària i financera.*

U. S'afegeix un nou apartat tres a la disposició addicional sisena i els apartats tres a sis es renumeren com a quatre a set. L'apartat tres té la redacció següent:

«Tres. Consell General.

1. L'Institut de Crèdit Oficial està regit per un consell general, que té a càrrec seu la direcció superior de la seva administració i gestió.

2. El consell general està format pel president de l'entitat, que també ho és del consell, i deu vocals, i està assistit pel seu secretari i, si s'escau, el seu vicesecretari.

Tots els integrants del consell general han d'actuar sempre en interès de l'Institut de Crèdit Oficial en l'exercici de les seves funcions com a membres del consell general.

3. El nomenament i cessament dels vocals del consell general correspon al Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Economia i Competitivitat, que els ha de designar entre persones de prestigi reconegut i competència professional en l'àmbit d'activitat de l'Institut de Crèdit Oficial.

4. Quatre dels deu vocals del Consell han de ser independents. A aquest efecte, s'entén independent aquell que no sigui personal al servei del sector públic.

5. El mandat dels vocals independents és de tres anys, després del qual només hi ha la possibilitat d'una reelecció.

S'han d'establir per reglament les causes de cessament dels vocals esmentats, així com el règim jurídic al qual queden sotmesos els integrants del consell general.

6. Cadascun dels vocals independents disposa de dos vots exclusivament per a l'adopció d'acords relatius a operacions financeres d'actiu i passiu pròpies del negoci de l'Institut.»

Dos. S'afegeix una nova disposició transitòria, que té la redacció següent:

«Disposició transitòria cinquena. *Operacions i atribucions vigents.*

La modificació de la disposició addicional sisena del Reial decret llei 12/1995, de 28 de desembre, introduïda per la disposició final segona de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, no ha d'afectar el règim de les operacions de l'Institut de Crèdit Oficial actualment en vigor, sense que per això es modifiquin els termes i les condicions dels contractes i convenis subscrits.

Adicionalment, es mantenen les atribucions, els poders i les delegacions conferides pel consell general en altres autoritats i òrgans de l'Institut de Crèdit Oficial fins que el consell general decideixi, si s'escau, la seva revisió.

Els consellers que, a l'entrada en vigor de la disposició final segona de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, formin part del Consell General de l'Institut de Crèdit Oficial han de continuar en l'exercici de les seves funcions fins que es nomeni els qui els hagin de succeir.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern.*

La Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, queda modificada en els termes següents:

U. L'apartat segon de l'article 4 queda redactat en els termes següents:

«2. A més dels ministres titulars d'un departament, hi pot haver ministres sense cartera, als quals s'atribueix la responsabilitat de determinades funcions governamentals. En cas que hi hagi ministres sense cartera, s'ha de determinar per reial decret l'àmbit de les seves competències i l'estructura administrativa, així com els mitjans materials i personals que hi quedin adscrits.»

Dos. Es modifica l'article 5, que queda redactat en els termes següents:

«Article 5. *Del Consell de Ministres.*

1. Al Consell de Ministres, com a òrgan col·legiat del Govern, li correspon l'exercici de les funcions següents:

- a) Aprovar els projectes de llei i la seva remissió al Congrés dels Diputats o, si s'escau, al Senat.
- b) Aprovar el projecte de llei de pressupostos generals de l'Estat.
- c) Aprovar els reials decrets llei i els reials decrets legislatius.
- d) Acordar la negociació i signatura de tractats internacionals, així com la seva aplicació provisional.
- e) Remetre els tractats internacionals a les Corts Generals en els termes que preveuen els articles 94 i 96.2 de la Constitució.
- f) Declarar els estats d'alarma i d'excepció i proposar al Congrés dels Diputats la declaració de l'estat de setge.
- g) Disposar l'emissió de deute públic o contraure crèdit, quan hi hagi estat autoritzat per una llei.
- h) Aprovar els reglaments per al desplegament i l'execució de les lleis, amb el dictamen previ del Consell d'Estat, així com les altres disposicions reglamentàries que siguin procedents.
- i) Crear, modificar i suprimir els òrgans directius dels departaments ministerials.
- j) Adoptar programes, plans i directrius vinculants per a tots els òrgans de l'Administració General de l'Estat.
- k) Exercir totes les altres atribucions que li confereixen la Constitució, les lleis i qualsevol altra disposició.

2. A les reunions del Consell de Ministres hi poden assistir els secretaris d'Estat, i excepcionalment altres alts càrrecs, quan hi siguin convocats.

3. Les deliberacions del Consell de Ministres són secretes.»

Tres. L'apartat segon de l'article 6 queda redactat en els termes següents:

«2. El real decret de creació d'una comissió delegada ha d'especificar, en tot cas:

- a) El membre del Govern que assumeix la presidència de la comissió.
- b) Els membres del Govern i, si s'escau, secretaris d'Estat que la integren.
- c) Les funcions que s'atribueixen a la comissió.
- d) El membre de la comissió al qual correspon la secretaria.
- e) El règim intern de funcionament i en particular el de convocatòries i suplències.»

Quatre. L'apartat segon de l'article 7 queda redactat en els termes següents:

«2. Actuen sota la direcció del titular del departament al qual pertanyen. Si estan adscrits a la Presidència del Govern, actuen sota la direcció del president.»

Cinc. L'article 8 queda redactat en els termes següents:

«Article 8. *De la Comissió General de Secretaris d'Estat i Subsecretaris.*

1. La Comissió General de Secretaris d'Estat i Subsecretaris està integrada pels titulars de les secretaries d'Estat i pels subsecretaris dels diferents departaments ministerials.

Hi han d'assistir igualment l'advocat general de l'Estat i els alts càrrecs amb rang de secretari d'Estat o subsecretari que siguin convocats pel president per raó de la matèria de què es tracti.

2. La presidència de la Comissió General de Secretaris d'Estat i Subsecretaris correspon a un vicepresident del Govern o, si de cas hi manca, al ministre de la Presidència. En cas d'absència del president de la Comissió, la presidència recau en el ministre que correspongui segons l'ordre de precedència dels departaments ministerials. No s'entén per absència la interrupció transitòria en l'assistència a la reunió de la Comissió. En aquest cas, les funcions que puguin correspondre al president han de ser exercides per l'autoritat següent en rang present, de conformitat amb l'ordre de precedència dels diferents departaments ministerials.

3. La secretaria de la Comissió General de Secretaris d'Estat i Subsecretaris és exercida pel subsecretari de la Presidència. En cas d'absència, vacant o malaltia, ha d'actuar com a secretari el director del Secretariat del Govern.

4. Les deliberacions de la Comissió General de Secretaris d'Estat i Subsecretaris són reservades. En cap cas la Comissió no pot adoptar decisions o acords per delegació del Govern.

5. Correspon a la Comissió General de Secretaris d'Estat i Subsecretaris:

a) L'examen de tots els afers que s'hagin de sotmetre a l'aprovació del Consell de Ministres, excepte els nomenaments, cessaments, ascensos a qualsevol de les ocupacions de la categoria d'oficials generals i aquells que, excepcionalment i per raons d'urgència, s'hagin de sotmetre directament al Consell de Ministres.

b) L'anàlisi o discussió dels afers que, sense ser competència del Consell de Ministres o les seves comissions delegades, afectin diversos ministeris i siguin sotmesos a la comissió pel seu president.»

Sis. Es modifica l'article 9, que queda redactat en els termes següents:

«Article 9. *Del Secretariat del Govern.*

1. El Secretariat del Govern, com a òrgan de suport del Consell de Ministres, de les comissions delegades del Govern i de la Comissió General de Secretaris d'Estat i Subsecretaris, exerceix les funcions següents:

a) L'assistència al ministre secretari del Consell de Ministres.

b) La remissió de les convocatòries als diferents membres dels òrgans col·legiats esmentats anteriorment.

c) La col·laboració amb les secretaries tècniques de les comissions delegades del Govern.

d) L'arxivament i custòdia de les convocatòries, ordres del dia i actes de les reunions.

e) Vetllar pel compliment dels principis de bona regulació aplicables a les iniciatives normatives i contribuir a la millora de la qualitat tècnica de les disposicions aprovades pel Govern.

f) Vetllar per la publicació correcta i fidel de les disposicions i normes emanades del Govern que s'hagin d'inserir en el "Butlletí Oficial de l'Estat".

2. Així mateix, el Secretariat del Govern, com a òrgan d'assistència al ministre de la Presidència, exerceix les funcions següents:

a) Els tràmits relatius a la sanció i promulgació real de les lleis aprovades per les Corts Generals i l'expedició dels reials decrets.

b) La tramitació dels actes i les disposicions del rei la ratificació dels quals correspon al president del Govern.

c) La tramitació dels actes i les disposicions que l'ordenament jurídic atribueix a la competència del president del Govern.

3. El Secretariat del Govern s'integra en l'estructura orgànica del Ministeri de la Presidència, tal com es prevegi en el reial decret d'estructura d'aquest Ministeri.

El director del Secretariat del Govern exerceix la secretaria adjunta de la Comissió General de Secretaris d'Estat i Subsecretaris.

4. De conformitat amb les funcions que té atribuïdes i d'acord amb les normes que regeixen l'elaboració de les disposicions de caràcter general, el Secretariat del Govern ha de proposar al ministre de la Presidència l'aprovació de les instruccions que s'han de seguir per a la tramitació d'afers davant els òrgans col·legiats del Govern i els altres que preveu l'apartat segon d'aquest article. Les instruccions han de preveure expressament la forma de documentar les propostes i els acords adoptats per mitjans electrònics, que han d'assegurar la identitat dels òrgans intervinents i el caràcter fefaent del contingut.»

Set. L'article 10 queda redactat en els termes següents:

«10. *Dels gabinets.*

1. Els gabinets són òrgans de suport polític i tècnic del president del Govern, dels vicepresidents, dels ministres i dels secretaris d'Estat. Els membres dels gabinets realitzen tasques de confiança i assessorament especial i en cap cas poden adoptar actes o resolucions que corresponguin legalment als òrgans de l'Administració General de l'Estat o de les organitzacions que hi estan adscrites, sense perjudici de la seva assistència o pertinença a òrgans col·legiats que adoptin decisions administratives. Així mateix, els directors dels gabinets poden dictar els actes administratius propis de la prefectura de la unitat que dirigeixen.

Particularment, els gabinets presten el seu suport als membres del Govern i secretaris d'Estat en el desenvolupament de la seva tasca política, en el compliment de les tasques de caràcter parlamentari i en les seves relacions amb les institucions i l'organització administrativa.

El Gabinet de la Presidència del Govern es regula pel reial decret del president en el qual es determina, entre altres aspectes, la seva estructura i funcions. La resta de gabinets es regula pel que disposa aquesta Llei.

2. Els directors de Gabinet tenen el nivell orgànic que es determini per reglament. La resta de membres del Gabinet tenen la situació i el grau administratiu que els correspongui en virtut de la legislació corresponent.

3. Les retribucions dels membres dels gabinets les ha de determinar el Consell de Ministres dins de les consignacions pressupostàries establertes a aquest efecte i s'han d'adequar, en tot cas, a les retribucions de l'Administració General de l'Estat.»

Vuit. Es modifica l'article 11 amb la redacció següent:

«Article 11. *Dels requisits d'accés al càrrec.*

Per ser membre del Govern es requereix ser espanyol, major d'edat, gaudir dels drets de sufragi actiu i passiu, i no estar inhabilitat per exercir una ocupació o càrrec públic per sentència judicial ferma i reunir la resta de requisits d'idoneïtat que preveu la Llei 3/2015, de 30 de març, reguladora de l'exercici de l'alt càrrec de l'Administració General de l'Estat.»

Nou. L'article 12 queda redactat en els termes següents:

«Article 12. *Del nomenament i cessament.*

1. El nomenament i cessament del president del Govern s'ha de produir en els termes que preveu la Constitució.

2. Els vicepresidents i ministres han de ser nomenats i separats pel rei, a proposta del president del Govern. El nomenament comporta el cessament en el càrrec que, si s'escau, s'estigui exercint, excepte quan en el cas dels vicepresidents es designi com a tal un ministre que conservi la titularitat del Departament. Quan el cessament en l'anterior càrrec correspongui al Consell de Ministres, s'ha de deixar

constància d'aquesta circumstància en el nomenament del nou titular. La separació dels ministres sense cartera comporta l'extinció dels òrgans esmentats.

3. La separació dels vicepresidents del Govern comporta l'extinció dels òrgans esmentats, excepte en el cas en què simultàniament es designi un altre vicepresident en substitució del separat.

4. Per reial decret s'ha de regular l'estatut que sigui aplicable als presidents del Govern després del seu cessament.»

Deu. L'article 13 queda redactat en els termes següents:

«Article 13. *De la suplència.*

1. En els casos de vacant, absència o malaltia, les funcions del president del Govern les assumeixen els vicepresidents, d'acord amb l'ordre de prelación corresponent, i, si no, els ministres, segons l'ordre de precedència dels departaments.

2. La suplència dels ministres, per al despatx ordinari dels afers de la seva competència, s'ha de determinar per reial decret del president del Govern, i ha de recaure, en tot cas, en un altre membre del Govern. El reial decret ha d'expressar, entre altres qüestions, la causa i el caràcter de la suplència.

3. No s'entén per absència la interrupció transitòria de l'assistència a la reunió d'un òrgan col·legiat. En aquests casos, les funcions que puguin correspondre al membre del govern durant aquesta situació han de ser exercides per l'autoritat següent en rang present.»

Onze. L'article 20 queda redactat en els termes següents:

«Article 20. *Delegació i avocació de competències.*

1. Poden delegar l'exercici de competències pròpies:

a) El president del Govern a favor del vicepresident o vicepresidents i dels ministres.

b) Els ministres a favor dels secretaris d'Estat i dels subsecretaris que en depenen, dels delegats del Govern a les comunitats autònomes i dels altres òrgans directius del Ministeri.

2. Així mateix, són delegables, a proposta del president del Govern, les funcions administratives del Consell de Ministres en les comissions delegades del Govern.

3. No són mai delegables les competències següents:

a) Les atribuïdes directament per la Constitució.

b) Les relatives al nomenament i separació dels alts càrrecs atribuïdes al Consell de Ministres.

c) Les atribuïdes als òrgans col·legiats del Govern, amb l'excepció que preveu l'apartat 2 d'aquest article.

d) Les atribuïdes per una llei que en prohibeixi expressament la delegació.

4. El Consell de Ministres pot avocar per a si, a proposta del president del Govern, el coneixement d'un afer la decisió del qual correspongui a les comissions delegades del Govern.

L'avocació s'ha de dur a terme mitjançant un acord motivat a aquest efecte, del qual s'ha de fer menció expressa en la decisió que s'adopti en l'exercici de l'avocació. Contra l'acord d'avocació no es pot interposar cap recurs, encara que es pot impugnar en el que, si s'escau, s'interposi contra la decisió adoptada.»

Dotze. El títol V queda redactat de la manera següent:

«TÍTOL V

De la iniciativa legislativa i la potestat reglamentària del Govern

Article 22. De l'exercici de la iniciativa legislativa i la potestat reglamentària del Govern.

El Govern exerceix la iniciativa i la potestat reglamentària de conformitat amb els principis i les regles establerts al títol VI de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i al present títol.

Article 23. Disposicions d'entrada en vigor.

Sense perjudici del que estableix l'article 2.1 del Codi civil, les disposicions d'entrada en vigor de les lleis o els reglaments, l'aprovació o proposta dels quals correspongui al Govern o als seus membres, i que imposin noves obligacions a les persones físiques o jurídiques que exerceixin una activitat econòmica o professional com a conseqüència del seu exercici, han de preveure el començament de la seva vigència el 2 de gener o l'1 de juliol següents a la seva aprovació.

El que preveu aquest article no és aplicable als reials decrets llei, ni quan el compliment del termini de transposició de directives europees o altres raons justificades així ho aconsellin, i aquest fet ha de quedar acreditat degudament en la memòria respectiva.

Article 24. De la forma i jerarquia de les disposicions i resolucions del Govern de la nació i dels seus membres.

1. Les decisions del Govern de la nació i dels seus membres revesteixen les formes següents:

a) Reials decrets legislatius i reials decrets llei, les decisions que aproven, respectivament, les normes previstes als articles 82 i 86 de la Constitució.

b) Reials decrets del president del Govern, les disposicions i actes l'adopció dels quals estigui atribuïda al president.

c) Reials decrets acordats en Consell de Ministres, les decisions que aprovin normes reglamentàries de la competència d'aquest i les resolucions que hagin d'adoptar la forma jurídica esmentada.

d) Acords del Consell de Ministres, les decisions de l'òrgan col·legiat esmentat que no hagin d'adoptar la forma de real decret.

e) Acords adoptats en comissions delegades del Govern, les disposicions i resolucions d'aquests òrgans col·legiats. Aquests acords revesteixen la forma d'ordre del ministre competent o del ministre de la Presidència, quan la competència correspongui a diferents ministres.

f) Ordres ministerials, les disposicions i resolucions dels ministres. Quan la disposició o resolució afecti diversos departaments revesteix la forma d'ordre del ministre de la Presidència, dictada a proposta dels ministres interessats.

2. Els reglaments s'ordenen segons la jerarquia següent:

1r Disposicions aprovades pel real decret del president del Govern o acordat en el Consell de Ministres.

2n Disposicions aprovades per ordre ministerial.

Article 25. *Pla anual normatiu.*

1. El Govern ha d'aprovar anualment un pla normatiu que contingui les iniciatives legislatives o reglamentàries que s'hagin d'elevat per a la seva aprovació l'any següent.

2. El Pla anual normatiu ha d'identificar, d'acord amb els criteris que s'estableixin per reglament, les normes que s'han de sotmetre a una anàlisi sobre els resultats de la seva aplicació, atenent fonamentalment el cost que suposen per a l'Administració o els destinataris i les càrregues administratives imposades a aquests últims.

3. Quan s'elevi per a la seva aprovació per part de l'òrgan competent una proposta normativa que no figuri al Pla anual normatiu al qual es refereix el present article és necessari justificar aquest fet a la corresponent memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu.

4. El Pla anual normatiu ha d'estar coordinat pel Ministeri de la Presidència, per tal d'assegurar la congruència de totes les iniciatives que es tramitin i d'evitar modificacions successives del règim legal aplicable a un determinat sector o àrea d'activitat en un espai de temps curt. El ministre de la Presidència ha d'elevat el Pla al Consell de Ministres per tal que l'aprovi abans del 30 d'abril.

Per ordre del Ministeri de la Presidència s'han d'aprovar els models que continguin la informació que s'ha de remetre sobre cada iniciativa normativa per a la seva inclusió en el Pla.

Article 26. *Procediment d'elaboració de normes amb rang de llei i reglaments.*

L'elaboració dels avantprojectes de llei, dels projectes de real decret legislatiu i de normes reglamentàries s'ha d'ajustar al procediment següent:

1. La seva redacció ha d'estar precedida de tots els estudis i consultes que es considerin convenients per garantir l'encert i la legalitat de la norma.

2. S'ha de substanciar una consulta pública, a través del portal web del departament competent, amb caràcter previ a l'elaboració del text, en la qual s'ha de sol·licitar l'opinió dels subjectes potencialment afectats per la futura norma i de les organitzacions més representatives sobre:

- a) Els problemes que es pretenen solucionar amb la nova norma.
- b) La necessitat i oportunitat de la seva aprovació.
- c) Els objectius de la norma.
- d) Les possibles solucions alternatives reguladores i no reguladores.

Es pot prescindir del tràmit de consulta pública previst en aquest apartat en el cas de l'elaboració de normes pressupostàries o organitzatives de l'Administració General de l'Estat o de les organitzacions que en depenen o hi estan vinculades, quan concorrin raons greus d'interès públic que ho justifiquin, o quan la proposta normativa no tingui un impacte significatiu en l'activitat econòmica, no imposi obligacions rellevants als destinataris o reguli aspectes parcials d'una matèria. També es pot prescindir d'aquest tràmit de consulta en el cas de tramitació urgent d'iniciatives normatives, tal com estableix l'article 27.2. La concurrència d'alguna o diverses d'aquestes raons, degudament motivades, s'ha de justificar en la memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu.

La consulta pública s'ha de fer de tal manera que tots els destinataris potencials de la norma tinguin la possibilitat d'emetre la seva opinió, per a la qual cosa s'ha de proporcionar un temps suficient, que en cap cas no ha de ser inferior a quinze dies naturals.

3. El centre directiu competent ha d'elaborar amb caràcter preceptiu una memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu, que ha de contenir els apartats següents:

a) Oportunitat de la proposta i alternatives de regulació estudiades, en què s'ha d'incloure una justificació de la necessitat de la nova norma enfront de l'alternativa de no aprovar cap regulació.

b) Contingut i anàlisi jurídica, amb referència al dret nacional i de la Unió Europea, que ha d'incloure la llista detallada de les normes que queden derogades com a conseqüència de l'entrada en vigor de la norma.

c) Anàlisi sobre l'adequació de la norma proposada a l'ordre de distribució de competències.

d) Impacte econòmic i pressupostari, que ha d'avaluar les conseqüències de la seva aplicació sobre els sectors, col·lectius o agents afectats per la norma, inclòs l'efecte sobre la competència, la unitat de mercat i la competitivitat i el seu encaix amb la legislació vigent en cada moment sobre aquestes matèries. Aquesta anàlisi ha d'incloure la realització del test Pime d'acord amb la pràctica de la Comissió Europea.

e) Així mateix, s'han d'identificar les càrregues administratives que comporta la proposta, s'ha de quantificar el cost del seu compliment per a l'Administració i per als obligats a suportar-les amb especial referència a l'impacte sobre les petites i mitjanes empreses.

f) Impacte per raó de gènere, que ha d'analitzar i valorar els resultats que puguin seguir de l'aprovació de la norma des de la perspectiva de l'eliminació de desigualtats i de la seva contribució a la consecució dels objectius d'igualtat d'oportunitats i de tracte entre dones i homes, a partir dels indicadors de situació de partida, de previsió de resultats i de previsió d'impacte.

g) Un resum de les principals aportacions rebudes en el tràmit de consulta pública regulat a l'apartat 2.

La memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu ha d'incloure qualsevol altre aspecte que pugui ser rellevant a criteri de l'òrgan proponent.

4. Quan la disposició normativa sigui un avantprojecte de llei o un projecte de reial decret legislatiu, un cop complerts els tràmits anteriors, el titular o titulars dels departaments proponents l'han d'elevat, amb la submissió prèvia a la Comissió General de Secretaris d'Estat i Subsecretaris, al Consell de Ministres, a fi que aquest decideixi sobre els ulteriors tràmits i, en particular, sobre les consultes, dictàmens i informes que siguin convenients, així com sobre els termes de la seva realització, sense perjudici dels legalment preceptius.

Quan ho aconsellin raons d'urgència, i sempre que s'hagin formalitzat els tràmits de caràcter preceptiu, el Consell de Ministres en pot prescindir i pot acordar l'aprovació de l'avantprojecte de llei o projecte de reial decret legislatiu i la seva remissió, si s'escau, al Congrés dels Diputats o al Senat, segons correspongui.

5. Al llarg del procediment d'elaboració de la norma, el centre directiu competent ha de sol·licitar, a més dels informes i dictàmens que siguin preceptius, tots els estudis i consultes que es considerin convenients per garantir l'encert i la legalitat del text.

Llevat que normativament s'estableixi una altra cosa, els informes preceptius s'han d'emetre en un termini de deu dies, o d'un mes quan l'informe se sol·liciti a una altra Administració o a un òrgan o organisme dotat d'especial independència o autonomia.

El centre directiu competent pot sol·licitar motivadament l'emissió urgent dels informes, estudis i consultes sol·licitats, i aquests s'han d'emetre en un termini no superior a la meitat de la durada dels indicats al paràgraf anterior.

En tot cas, els avantprojectes de llei, els projectes de reial decret legislatiu i els projectes de disposicions reglamentàries han de ser objecte d'informe per part de la Secretaria General Tècnica del ministeri o ministeris proponents.

Així mateix, quan la proposta normativa afecti l'organització administrativa de l'Administració General de l'Estat, el seu règim de personal, els procediments i la inspecció dels serveis, és necessari sol·licitar l'aprovació prèvia del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques abans que se sotmetin a l'òrgan competent per promulgar-los. Si, un cop transcorreguts 15 dies des de la recepció de la sol·licitud d'aprovació per part del Ministeri esmentat, no s'ha formulat cap objecció, l'aprovació s'entén concedida.

A més, és necessari l'informe previ del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques quan la norma pugui afectar la distribució de les competències entre l'Estat i les comunitats autònomes.

6. Sense perjudici de la consulta prèvia a la redacció del text de la iniciativa, quan la norma afecti els drets i interessos legítims de les persones, el centre directiu competent ha de publicar el text al portal web corresponent, per tal de donar audiència als ciutadans afectats i obtenir totes les aportacions addicionals que puguin fer altres persones o entitats. Així mateix, es pot sol·licitar directament l'opinió de les organitzacions o associacions reconegudes per llei que agrupin o representin les persones els drets o interessos legítims de les quals es vegin afectats per la norma i els fins dels quals tinguin relació directa amb el seu objecte.

El termini mínim d'aquesta audiència i informació públiques és de 15 dies hàbils, i es pot reduir fins a un mínim de set dies hàbils quan ho justifiquin raons degudament motivades; així com quan s'apliqui la tramitació urgent d'iniciatives normatives, tal com estableix l'article 27.2. D'això se n'ha de deixar constància a la memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu.

El tràmit d'audiència i informació pública només es pot ometre quan hi hagi raons greus d'interès públic, que s'han de justificar a la memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu. Així mateix, no és aplicable a les disposicions pressupostàries o que regulin els òrgans, càrrecs i autoritats del Govern o de les organitzacions que en depenen o hi estan vinculades.

7. S'ha de sol·licitar el dictamen del Consell d'Estat o òrgan consultiu equivalent quan sigui preceptiu o es consideri convenient.

8. Un cop complerts els tràmits anteriors, la proposta s'ha de sotmetre a la Comissió General de Secretaris d'Estat i Subsecretaris i s'ha d'elevat al Consell de Ministres perquè s'aprovi i, en cas de projectes de llei, es remeti al Congrés dels Diputats o, si s'escau, al Senat, i s'ha d'acompanyar d'una exposició de motius i de la documentació pròpia del procediment d'elaboració a què es refereixen les lletres b) i d) de l'article 7 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i la seva normativa de desplegament.

9. El Ministeri de la Presidència, per tal d'assegurar la coordinació i la qualitat de l'activitat normativa del Govern, ha d'analitzar els aspectes següents:

- a) La qualitat tècnica i el rang de la proposta normativa.
- b) La congruència de la iniciativa amb la resta de l'ordenament jurídic, nacional i de la Unió Europea, amb altres que s'estiguin elaborant en els diferents ministeris o que ho hagin de fer d'acord amb el Pla anual normatiu, així com amb les que s'estiguin tramitant a les Corts Generals.
- c) La necessitat d'incloure la derogació expressa d'altres normes, així com de refundre en la nova altres d'existents en el mateix àmbit.
- d) El contingut preceptiu de la memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu i, en particular, la inclusió d'una d'avaluació posterior sistemàtica de l'aplicació de la norma quan sigui preceptiu.
- e) El compliment dels principis i les regles que estableix aquest títol.
- f) El compliment o congruència de la iniciativa amb els projectes de reducció de càrregues administratives o bona regulació que s'hagin aprovat en disposicions o acords de caràcter general per a l'Administració General de l'Estat.

g) La possible extralimitació de la iniciativa normativa respecte del contingut de la norma comunitària que es transposi al dret intern.

S'ha de determinar per reglament la composició de l'òrgan encarregat de l'exercici d'aquesta funció, així com la seva manera d'intervenció en el procediment.

10. S'han de conservar en l'expedient administratiu corresponent, en format electrònic, la memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu, els informes i dictàmens sol·licitats per a la seva tramitació, així com tots els estudis i consultes emeses i altres actuacions practicades.

11. El que disposen aquest article i el següent no és aplicable per a la tramitació i aprovació de decrets llei, a excepció de l'elaboració de la memòria prevista a l'apartat 3, amb caràcter abreujat, i el que estableixen els números 1, 8, 9 i 10.

Article 27. *Tramitació urgent d'iniciatives normatives en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat.*

1. El Consell de Ministres, a proposta del titular del departament al qual correspongui la iniciativa normativa, pot acordar la tramitació urgent del procediment d'elaboració i aprovació d'avantprojectes de llei, reials decrets legislatius i de reials decrets, en algun dels casos següents:

a) Quan sigui necessari perquè la norma entri en vigor en el termini exigít per a la transposició de directives comunitàries o l'establert en altres lleis o normes de dret de la Unió Europea.

b) Quan concorrin altres circumstàncies extraordinàries que, tot i que no s'hagin pogut preveure amb anterioritat, exigeixin l'aprovació urgent de la norma.

La memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu amb què s'acompanyi el projecte ha d'esmentar l'existència de l'acord de tramitació urgent, així com les circumstàncies que li serveixen de fonament.

2. La tramitació per via d'urgència implica que:

a) Els terminis previstos per a la realització dels tràmits del procediment d'elaboració, establerts en aquesta o en una altra norma, es redueixen a la meitat de la seva durada. Si, en aplicació de la normativa reguladora dels òrgans consultius que hagin d'emetre dictamen, és necessari un acord per requerir-lo en el termini esmentat, l'ha d'adoptar l'òrgan competent; i si és el Consell de Ministres, s'ha de recollir en l'acord previst a l'apartat 1 d'aquest article.

b) No és necessari el tràmit de consulta pública previst a l'article 26.2, sense perjudici de la realització dels tràmits d'audiència pública o d'informació pública sobre el text al qual es refereix l'article 26.6, el termini de realització del qual és de set dies.

c) La falta d'emissió d'un dictamen o informe preceptiu dins de termini no impedeix la continuació del procediment, sense perjudici de la seva eventual incorporació i consideració quan es rebi.

Article 28. *Informe anual d'avaluació.*

1. El Consell de Ministres, a proposta del Ministeri de la Presidència, ha d'aprovar, abans del 30 d'abril de cada any, un informe anual en què es reflecteixi el grau de compliment del Pla anual normatiu de l'any anterior, les iniciatives adoptades que no estaven incloses inicialment en el Pla esmentat, així com les incloses en informes d'avaluació anteriors amb objectius plurianuals que hagin produït almenys una part dels seus efectes l'any que s'avalua.

2. En l'informe s'han d'incloure les conclusions de l'anàlisi de l'aplicació de les normes a què es refereix l'article 25.2, que, d'acord amb el que preveu la seva memòria respectiva, hagin hagut de ser avaluades en l'exercici anterior. L'avaluació

s'ha de fer en els termes i terminis previstos a la memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu i ha de comprendre, en tot cas:

- a) L'eficàcia de la norma, entenent com a tal la mesura en què ha aconseguit els fins pretesos amb la seva aprovació.
- b) L'eficiència de la norma, identificant les càrregues administratives que podrien no haver estat necessàries.
- c) La sostenibilitat de la disposició.

L'informe pot contenir recomanacions específiques de modificació i, si s'escau, derogació de les normes avaluades, quan així ho aconselli el resultat de l'anàlisi.»

Tretze. S'afegeix un títol VI, en el qual s'inclou l'article 26 actual, que es renumera com a article 29, i que queda redactat de la manera següent:

«TÍTOL VI

Del control del Govern

Article 29. *Del control dels actes del Govern.*

1. El Govern està sotmès a la Constitució i a la resta de l'ordenament jurídic en tota la seva actuació.
2. Tots els actes i omissions del Govern estan sotmesos al control polític de les Corts Generals.
3. Els actes, la inactivitat i les actuacions materials que constitueixin una via de fet del Govern i dels òrgans i autoritats regulats en la present Llei es poden impugnar davant la jurisdicció contenciosa administrativa, de conformitat amb el que disposa la seva llei reguladora.
4. L'actuació del Govern és impugnable davant el Tribunal Constitucional en els termes de la Llei orgànica reguladora d'aquest.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de fundacions.*

L'apartat 2 de l'article 34 de la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de fundacions, queda redactat en els termes següents:

«2. Les funcions de protectorat respecte de les fundacions de competència estatal són exercides per l'Administració General de l'Estat a través d'un únic òrgan administratiu, en la forma que es determini per reglament.»

Disposició final cinquena. *Modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.*

La Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, queda modificada en els termes següents:

U. L'apartat 1 de l'article 3 queda redactat de la manera següent:

«1. Per sol·licitar la declaració de concurs estan legitimats el deutor, qualsevol dels seus creditors i el mediador concursal quan es tracti del procediment regulat al títol X d'aquesta Llei.

Si el deutor és una persona jurídica, l'òrgan d'administració o de liquidació és competent per decidir sobre la sol·licitud.»

Dos. L'article 34 ter queda redactat de la manera següent:

«Article 34 ter. *Règim del compte de garantia aranzelària.*

1. El Ministeri de Justícia gestiona el compte de garantia aranzelària en la forma que es determini per reglament, ja sigui directament o a través de tercers.

2. La gestió del compte i el control dels ingressos i els càrrecs s'ha de dur a terme a través de l'aplicació informàtica que determini el Ministeri de Justícia. L'aplicació ha de disposar dels mecanismes adequats de control, seguretat i supervisió, i ha de garantir l'autenticitat, confidencialitat, integritat i disponibilitat de les dades, permetre la disposició de fons mitjançant l'expedició d'ordres telemàtiques de transferència i ordres de pagament, així com proporcionar informació sobre els moviments i saldos dels comptes.

3. En els casos de manca de mitjans informàtics adequats o impossibilitat tècnica sobrevinguda, es poden emetre ordres de pagament o ordres de transferència de manera manual utilitzant els impresos normalitzats.

4. El compte de garantia aranzelària ha de permetre el control de les aportacions que corresponen als administradors concursals. Si en el moment de la rendició de comptes l'administrador concursal no ha efectuat els ingressos en el compte als quals estigui obligat, el secretari judicial l'ha d'instar que ho faci en el termini de 10 dies. Si, un cop transcorregut aquest termini, no ha complert la seva obligació, ha de ser donat de baixa a la secció quarta del Registre públic concursal fins que procedeixi al seu abonament.»

Tres. L'apartat 2 de l'article 34 quater de la Llei concursal queda amb la redacció següent:

«2. Abans de la presentació de l'informe de rendició de comptes, l'administració concursal ha d'ingressar en el compte de garantia aranzelària les aportacions obligatòries que estableix l'apartat anterior, calculades sobre les quantitats percebudes efectivament. Simultàniament, l'administració concursal o cadascun dels administradors concursals han de donar compte al secretari judicial del jutjat on es tramita el concurs de l'import ingressat.»

Quatre. El punt 6è de l'apartat 1, de l'article 90 queda redactat de la manera següent:

«6è Els crèdits garantits amb penyora constituïda en document públic, sobre els béns o drets pignorats que estiguin en possessió del creditor o d'un tercer. Si es tracta de penyora de crèdits, només cal que hi consti en document amb data fefaent per gaudir de privilegi sobre els crèdits pignorats.

Els crèdits garantits amb penyora constituïda sobre crèdits futurs només gaudeixen de privilegi especial quan concorren els requisits següents abans de la declaració de concurs:

a) Que els crèdits futurs neixin de contractes perfeccionats o relacions jurídiques constituïdes amb anterioritat a la declaració esmentada.

b) Que la penyora estigui constituïda en document públic o, en el cas de penyora sense desplaçament de la possessió, s'hagi inscrit en el registre públic competent.

c) Que, en el cas de crèdits derivats de la resolució de contractes de concessió d'obres o de gestió de serveis públics, compleixin, a més, el que exigeix l'article 261.3 del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre.»

Disposició final sisena. *Modificació de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.*

La Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques queda modificada en els termes següents:

U. L'apartat 1 de l'article 166 queda redactat de la manera següent:

«1. Les disposicions d'aquest títol són aplicables a les entitats següents:

a) Les entitats públiques empresarials, a les quals es refereix la secció 3a del capítol III del títol II de la Llei de règim jurídic del sector públic.

b) Les entitats de dret públic vinculades a l'Administració General de l'Estat o als seus organismes públics els ingressos de les quals provinguin, almenys en un 50 per cent, d'operacions realitzades en el mercat.

c) Les societats mercantils estatals, entenent com a tals aquelles sobre les quals s'exerceix control estatal:

1r Perquè la participació directa en el seu capital social de l'Administració General de l'Estat o algunes de les entitats que, de conformitat amb el que disposa l'article 84 de la Llei de règim jurídic del sector públic integren el sector públic institucional estatal, incloses les societats mercantils estatals, sigui superior al 50 per 100. Per determinar aquest percentatge, s'han de sumar les participacions corresponents a l'Administració General de l'Estat i a totes les entitats integrades en el sector públic institucional estatal, en cas que en el capital social n'hi participin diverses.

2n O bé perquè la societat mercantil es trobi en el supòsit previst a l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, respecte de l'Administració General de l'Estat o dels seus organismes públics vinculats o dependents.»

Dos. L'apartat segon de l'article 167 queda redactat en els termes següents:

«2. Les entitats a què es refereix el paràgraf c) de l'apartat 1 de l'article anterior han d'ajustar la gestió del seu patrimoni al dret privat, sense perjudici de les disposicions d'aquesta Llei que els siguin expressament aplicables.»

Disposició final setena. *Modificació de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions:

U. Es modifica l'article 10, que queda redactat de la manera següent:

«Article 10. *Òrgans competents per a la concessió de subvencions.*

1. Els ministres i els secretaris d'Estat en l'Administració General de l'Estat, i els presidents o directors dels organismes i les entitats públiques vinculats o dependents de l'Administració General de l'Estat, sigui quin sigui el règim jurídic a què hagin de sotmetre la seva actuació, són els òrgans competents per concedir subvencions, en els seus respectius àmbits, amb la consignació pressupostària prèvia per a aquesta finalitat.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, per autoritzar la concessió de subvencions d'una quantia superior a 12 milions d'euros és necessari l'acord del Consell de Ministres o, en el cas que així ho estableixi la normativa reguladora de la subvenció, de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics.

En el cas de subvencions concedides en règim de concurrència competitiva, l'autorització del Consell de Ministres a què es refereix el paràgraf anterior s'ha d'obtenir abans de l'aprovació de la convocatòria la quantia de la qual superi el límit esmentat.

L'autorització a què es refereix el paràgraf anterior no implica l'aprovació de la despesa, que, en tot cas, correspon a l'òrgan competent.

3. Les facultats per concedir subvencions, a què es refereix aquest article, poden ser objecte de desconcentració mitjançant reial decret acordat en Consell de Ministres.

4. La competència per concedir subvencions en les corporacions locals correspon als òrgans que tinguin atribuïdes aquestes funcions en la legislació de règim local.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 de la disposició addicional setzena amb el contingut següent:

«1. Les fundacions del sector públic únicament poden concedir subvencions quan així s'autoritzi a la fundació corresponent de manera expressa mitjançant un acord del ministeri d'adscripció o òrgan equivalent de l'Administració a la qual estigui adscrita la fundació i sense perjudici del que disposa l'article 10.2.

L'aprovació de les bases reguladores, l'autorització prèvia de la concessió, les funcions derivades de l'exigència del reintegrament i de la imposició de sancions, així com les funcions de control i altres que comportin l'exercici de potestats administratives, han de ser exercides pels òrgans de l'Administració que financin en una proporció més gran la subvenció corresponent; en cas que no sigui possible identificar aquesta Administració, les funcions han de ser exercides pels òrgans de l'Administració que exerceixi el protectorat de la fundació.»

Tres. S'introdueix una nova disposició transitòria tercera, amb el contingut següent:

«Disposició transitòria tercera. *Convocatòries iniciades i subvencions concedides amb anterioritat a l'entrada en vigor de la modificació de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, inclosa en la disposició final setena de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.*

Les subvencions públiques que es concedeixin en règim de concurrència competitiva la convocatòria de les quals s'hagi aprovat amb anterioritat a l'entrada en vigor de la modificació de l'article 10 de la Llei general de subvencions, es regeixen per la normativa anterior.»

Quatre. S'introdueix una nova disposició addicional vint-i-cinquena, amb el contingut següent:

«Disposició addicional vint-i-cinquena. *Servei Nacional de Coordinació Antifrau per a la protecció dels interessos financers de la Unió Europea.*

1. El Servei Nacional de Coordinació Antifrau, integrat en la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, coordina les accions encaminades a protegir els interessos financers de la Unió Europea contra el frau i donar compliment a l'article 325 del Tractat de funcionament de la Unió Europea i a l'article 3.4 del Reglament (UE, Euratom) núm. 883/2013 del Parlament Europeu i del Consell, relatiu a les investigacions efectuades per l'Oficina Europea de Lluita contra el Fraud (OLAF).

2. Correspon al Servei Nacional de Coordinació Antifrau:

a) Dirigir la creació i posada en marxa de les estratègies nacionals i promoure els canvis legislatius i administratius necessaris per protegir els interessos financers de la Unió Europea.

b) Identificar les possibles deficiències dels sistemes nacionals per a la gestió de fons de la Unió Europea.

c) Establir els cursos de coordinació i informació sobre irregularitats i sospites de frau entre les diferents institucions nacionals i l'OLAF.

d) Promoure la formació per a la prevenció i lluita contra el frau.

3. El Servei Nacional de Coordinació Antifrau exerceix les seves competències amb plena independència i ha de ser dotat amb els mitjans adequats per atendre els continguts i requeriments establerts per l'OLAF.

4. El Servei Nacional de Coordinació Antifrau està assistit per un consell assessor presidit per l'interventor general de l'Administració de l'Estat i integrat per representants dels ministeris, organismes i altres institucions nacionals que tinguin competències en la gestió, control, prevenció i lluita contra el frau en relació amb els

interessos financers de la Unió Europea. La seva composició i funcionament s'han de determinar per mitjà d'un reial decret.

5. Les autoritats, els titulars dels òrgans de l'Estat, de les comunitats autònomes i de les entitats locals, així com els caps o directors d'oficines públiques, organismes i altres ens públics i els qui, en general, exerceixen funcions públiques o duguin a terme el seu treball a les entitats esmentades, han de prestar la deguda col·laboració i suport al Servei. El Servei té les mateixes facultats que l'OLAF per accedir a la informació pertinent en relació amb els fets que s'estiguin investigant.

6. El Servei pot concertar convenis amb l'OLAF per a la transmissió de la informació i per a la realització d'investigacions.»

Disposició final vuitena. *Modificació de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.*

Es modifica la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, que queda redactada de la manera següent:

U. Es modifica l'article 2, que queda redactat en els termes següents:

«Article 2. *Sector públic estatal.*

1. Als efectes d'aquesta Llei formen part del sector públic estatal:

- a) L'Administració General de l'Estat.
- b) El sector públic institucional estatal.

2. Integren el sector públic institucional estatal les entitats següents:

a) Els organismes públics vinculats o dependents de l'Administració General de l'Estat, els quals es classifiquen en:

- 1r Organismes autònoms.
- 2n Entitats públiques empresarials.

b) Les autoritats administratives independents.

c) Les societats mercantils estatals.

d) Els consorcis adscrits a l'Administració General de l'Estat.

e) Les fundacions del sector públic adscrites a l'Administració General de l'Estat.

f) Els fons sense personalitat jurídica.

g) Les universitats públiques no transferides.

h) Les entitats gestores, els serveis comuns i les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social en la seva funció pública de col·laboració en la gestió de la Seguretat Social, així com els seus centres mancomunats.

i) Qualsevol organismes i entitats de dret públic vinculats o dependents de l'Administració General de l'Estat.

3. Els òrgans amb dotació diferenciada en els pressupostos generals de l'Estat que, no tenint personalitat jurídica, no estan integrats a l'Administració General de l'Estat, formen part del sector públic estatal, i el seu règim economicofinancer el regula aquesta Llei, sense perjudici de les especialitats que estableixin les seves normes de creació, organització i funcionament. No obstant això, el seu règim de comptabilitat i de control queda sotmès en tot cas al que estableixen les normes esmentades, sense que els sigui aplicable en aquestes matèries el que estableix aquesta Llei.

Sense perjudici d'això, aquesta Llei no és aplicable a les Corts Generals, que gaudeixen d'autonomia pressupostària d'acord amb el que estableix l'article 72 de

la Constitució; no obstant això, es manté la coordinació necessària per a l'elaboració del projecte de llei de pressupostos generals de l'Estat.»

Dos. Es modifica l'article 3, que queda redactat de la manera següent:

«Article 3. *Sector públic administratiu, empresarial i fundacional.*

Als efectes d'aquesta llei, el sector públic estatal es divideix en els següents:

1. El sector públic administratiu, integrat per:

a) L'Administració General de l'Estat, els organismes autònoms, les autoritats administratives independents, les universitats públiques no transferides i les entitats gestores, els serveis comuns i les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social, així com els seus centres mancomunats, i les entitats de l'apartat 3 de l'article anterior.

b) Qualsevol organisme i entitat de dret públic vinculats o dependents de l'Administració General de l'Estat, els consorcis i els fons sense personalitat jurídica, que compleixin alguna de les dues característiques següents:

1a Que la seva activitat principal no consisteixi en la producció en règim de mercat de béns i serveis destinats al consum individual o col·lectiu, o que efectuïn operacions de redistribució de la renda i de la riquesa nacional, en tot cas sense ànim de lucre.

2a Que no es financin majoritàriament amb ingressos comercials, entenent-se com a tals als efectes d'aquesta llei els ingressos, sigui quina sigui la seva naturalesa, obtinguts com a contrapartida dels lliuraments de béns o prestacions de serveis.

2. El sector públic empresarial, integrat per:

a) Les entitats públiques empresarials.

b) Les societats mercantils estatals.

c) Qualsevol organisme i entitat de dret públic vinculats o dependents de l'Administració General de l'Estat, els consorcis i els fons sense personalitat jurídica no inclosos en el sector públic administratiu.

3. El sector públic fundacional, integrat per les fundacions del sector públic estatal.»

Disposició final novena. *Modificació del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre.*

El text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, queda modificat de la manera següent:

U. L'article 60 queda redactat de la manera següent:

«Article 60. *Prohibicions de contractar.*

1. No poden contractar amb les entitats previstes a l'article 3 de la present llei, amb els efectes que estableix l'article 61 bis, les persones en qui es doni alguna de les circumstàncies següents:

a) Haver estat condemnades mitjançant sentència ferma per delictes de terrorisme, constitució o integració d'una organització o grup criminal, associació il·lícita, finançament il·legal dels partits polítics, explotació d'éssers humans, corrupció en els negocis, tràfic d'influències, suborn, prevaricació, frau, negociacions i activitats prohibides als funcionaris, delictes contra la hisenda pública i la Seguretat Social, delictes contra els drets dels treballadors, malversació,

blanqueig de capitals, delictes relatius a l'ordenació del territori i l'urbanisme, la protecció del patrimoni històric i el medi ambient, o a la pena d'inhabilitació especial per a l'exercici de professió, ofici, indústria o comerç.

La prohibició de contractar afecta les persones jurídiques que siguin declarades penalment responsables, i aquelles els administradors o representants de les quals, que ho siguin de fet o de dret, vigent el seu càrrec o representació i fins al seu cessament, es trobin en la situació esmentada en aquest apartat.

b) Haver estat sancionades amb caràcter ferm per infracció greu en matèria professional, de falsejament de la competència, d'integració laboral i d'igualtat d'oportunitats i no-discriminació de les persones amb discapacitat, o d'estrangeria, de conformitat amb el que estableix la normativa vigent; per infracció molt greu en matèria mediambiental, d'acord amb el que estableixen la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental; la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes; la Llei 4/1989, de 27 de març, de conservació dels espais naturals i de la flora i fauna silvestres; la Llei 11/1997, de 24 d'abril, d'envasos i residus d'envasos; la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus; el text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, i la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació; o per infracció molt greu en matèria laboral o social, d'acord amb el que disposa el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, així com per la infracció greu prevista a l'article 22.2 del text esmentat.

c) Haver sol·licitat la declaració de concurs voluntari, haver estat declarades insolvents en qualsevol procediment, trobar-se declarades en concurs, llevat que en aquest hagi adquirit l'eficàcia un conveni, estar subjectes a intervenció judicial o haver estat inhabilitades d'acord amb la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, sense que hagi conclòs el període d'inhabilitació fixat en la sentència de qualificació del concurs.

d) No estar al corrent en el compliment de les obligacions tributàries o de Seguretat Social imposades per les disposicions vigents, en els termes que es determinin reglamentàriament; o, en el cas d'empreses de 50 o més treballadors, no complir el requisit que almenys el 2 per cent dels seus empleats siguin treballadors amb discapacitat, de conformitat amb l'article 42 del Reial decret legislatiu 1/2013, de 29 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general de drets de les persones amb discapacitat i de la seva inclusió social, en les condicions que es determinin reglamentàriament.

En relació amb el compliment de les seves obligacions tributàries o amb la Seguretat Social, es considera que les empreses estan al corrent quan els deutes estiguin ajornats, fraccionats o se n'hagi acordat la suspensió en ocasió de la impugnació d'aquests deutes.

e) Haver incorregut en falsedat en efectuar la declaració responsable a què es refereix l'article 146 o en facilitar qualssevol altres dades relatives a la seva capacitat i solvència, o haver incomplert, per una causa que li sigui imputable, l'obligació de comunicar la informació que correspongui en matèria de classificació i la relativa als registres de licitadors i empreses classificades.

f) Estar afectat per una prohibició de contractar imposada en virtut de sanció administrativa ferma, d'acord amb el que preveuen la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, o a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

g) Estar incursa la persona física o els administradors de la persona jurídica en algun dels supòsits de la Llei 5/2006, de 10 d'abril, de regulació dels conflictes d'interessos dels membres del Govern i dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat, o les respectives normes de les comunitats autònomes, de la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, o tractar-se de qualsevol dels càrrecs electius que regula la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general, en els termes que s'hi estableixen.

La prohibició afecta les persones jurídiques en el capital de les quals participin, en els termes i quanties establerts a la legislació esmentada, el personal i els alts càrrecs a què es refereix el paràgraf anterior, així com els càrrecs electes al servei d'aquestes.

La prohibició s'estén igualment, en els dos casos, als cònjuges, persones vinculades amb una relació de convivència afectiva anàloga, ascendents i descendents, així com a parents en segon grau per consanguinitat o afinitat de les persones a què es refereixen els paràgrafs anteriors, quan es produeixi conflicte d'interessos amb el titular de l'òrgan de contractació o els titulars dels òrgans en els quals s'hagi delegat la facultat per contractar o els que exerceixin la substitució del primer.

h) Haver contractat persones respecte de les quals s'hagi publicat en el "Butlletí Oficial de l'Estat" l'incompliment a què es refereixen l'article 18.6 de la Llei 5/2006, de 10 d'abril, de regulació dels conflictes d'interessos dels membres del Govern i dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat, o les normes respectives de les comunitats autònomes, per haver passat a prestar serveis en empreses o societats privades directament relacionades amb les competències del càrrec exercit durant els dos anys següents a la data de cessament en el càrrec. La prohibició de contractar es manté durant el temps que es mantingui dins de l'organització de l'empresa la persona contractada, amb el límit màxim de dos anys a comptar del cessament com a alt càrrec.

2. A més de les previstes a l'apartat anterior, són circumstàncies que impedeixen als empresaris contractar amb les entitats compreses a l'article 3 de la present Llei, en les condicions que estableix l'article 61 bis, les següents:

a) Haver retirat indegudament la seva proposició o candidatura en un procediment d'adjudicació, o haver impossibilitat l'adjudicació del contracte a favor seu per no haver complert el que estableix l'apartat 2 de l'article 151 dins el termini assenyalat amb dol, culpa o negligència.

b) Haver deixat de formalitzar el contracte, que ha estat adjudicat a favor seu, en els terminis que preveu l'article 156.3 per causa imputable a l'adjudicatari.

c) Haver incomplert les clàusules que són essencials en el contracte, incloses les condicions especials d'execució establertes d'acord amb el que assenjala l'article 118, quan l'incompliment esmentat hagi estat definit en els plecs o en el contracte com a infracció greu, amb dol, culpa o negligència en l'empresari, i sempre que hagi donat lloc a la imposició de penalitats o a la indemnització de danys i perjudicis.

d) Haver donat lloc, per una causa de la qual hagin estat declarats culpables, a la resolució ferma de qualsevol contracte signat amb una entitat de les compreses a l'article 3 de la present Llei.

3. Les prohibicions de contractar també afecten les empreses de les quals, per raó de les persones que les regeixen o d'altres circumstàncies, es pugui presumir que són continuació o que deriven, per transformació, fusió o successió, d'altres empreses en les quals hagin concorregut aquelles.»

Dos. L'article 61 queda redactat de la manera següent:

«Article 61. *Apreciació de la prohibició de contractar. Competència i procediment.*

1. Les prohibicions de contractar relatives a les circumstàncies contingudes a les lletres c), d), f), g) i h) de l'apartat 1 de l'article anterior, les aprecien directament els òrgans de contractació i subsisteixen mentre concorrin les circumstàncies que en cada cas les determinen.

2. La prohibició de contractar per les causes previstes a les lletres a) i b) de l'apartat 1 de l'article anterior l'aprecien directament els òrgans de contractació,

quan la sentència o la resolució administrativa s'hagi pronunciat expressament sobre el seu abast i durada, i subsisteix durant el termini que s'hi assenyali.

En cas que la sentència o la resolució administrativa no continguin pronunciament sobre l'abast o durada de la prohibició de contractar; en els casos de la lletra e) de l'apartat primer de l'article anterior; i en els supòsits que preveu l'apartat segon, també de l'article anterior, l'abast i durada de la prohibició s'ha de determinar mitjançant un procediment instruït a aquest efecte, de conformitat amb el que disposa aquest article.

3. La competència per fixar la durada i l'abast de la prohibició de contractar en el cas de les lletres a) i b) de l'apartat 1 de l'article anterior, en els casos en què no figuri a la sentència o resolució corresponent, i la competència per a la declaració de la prohibició de contractar en el cas de la lletra e) de l'apartat primer de l'article anterior respecte de l'obligació de comunicar la informació prevista en matèria de classificació i respecte del registre de licitadors i empreses classificades, correspon al ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, amb la proposta prèvia de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de l'Estat, o als òrgans que siguin competents en l'àmbit de les comunitats autònomes en el cas de la lletra e) esmentada.

Als efectes de poder complir el que estableix el paràgraf anterior, l'òrgan judicial o administratiu del qual emani la sentència o resolució administrativa n'ha de remetre d'ofici un testimoni o una còpia a la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de l'Estat, sense perjudici que aquest òrgan, si té coneixement de la seva existència i no ha rebut el testimoni esmentat de la sentència o còpia de la resolució administrativa, els pugui sol·licitar a l'òrgan del qual van emanar.

En els supòsits que preveu la lletra e) de l'apartat 1 de l'article anterior referit a casos en què s'hagi incorregut en falsedat en efectuar la declaració responsable a què es refereix l'article 146, i en els supòsits previstos a l'apartat segon de l'article 60, la declaració de la prohibició de contractar correspon a l'òrgan de contractació.

4. La competència per a la declaració de la prohibició de contractar en els casos en què l'entitat contractant no tingui el caràcter d'administració pública correspon al titular del departament, president o director de l'organisme al qual estigui adscrita o del qual depengui l'entitat contractant o al que correspongui la seva tutela o control. Si l'entitat contractant està vinculada a més d'una administració, és competent l'òrgan corresponent de la qual tingui el control o la participació majoritària.

5. Quan, de conformitat amb el que assenyala aquest article, sigui necessària una declaració prèvia sobre la concurrència de la prohibició, l'abast i durada d'aquesta s'han de determinar seguint el procediment que s'estableixi en les normes de desplegament d'aquesta Llei.

6. En els casos en què per sentència penal ferma així es prevegi, la durada de la prohibició de contractar és la que s'hi preveu. En els casos en què aquesta no hagi establert un termini, aquesta durada no pot excedir els cinc anys des de la data de la condemna per sentència ferma.

En la resta dels supòsits, el termini de durada no pot excedir els tres anys, per al còmput dels quals cal atènyer-se al que estableix l'apartat tercer de l'article 61 bis.

7. En el cas de la lletra a) de l'apartat 1 de l'article anterior, el procediment, si és necessari, no es pot iniciar una vegada transcorregut el termini previst per a la prescripció de la pena corresponent, i en el cas de la lletra b) de l'apartat 2 del mateix article, si han transcorregut més de tres mesos des que es va produir l'adjudicació.

En els casos restants previstos a l'article esmentat, el procediment per a la declaració de la prohibició de contractar no es pot iniciar si han transcorregut més de tres anys comptats a partir de les dates següents:

a) Des de la fermesa de la resolució sancionadora, en el cas de la causa prevista a la lletra b) de l'apartat 1 de l'article anterior;

b) Des de la data en què s'hagin facilitat les dades falses o des d'aquella en què s'hagi hagut de comunicar la informació corresponent, en els casos previstos a la lletra e) de l'apartat 1 de l'article anterior;

c) Des de la data en què sigui ferma la resolució del contracte, en el cas previst a la lletra d) de l'apartat 2 de l'article anterior;

d) En els casos previstos a la lletra a) de l'apartat 2 de l'article anterior, des de la data en què s'hagi procedit a l'adjudicació del contracte, si la causa és la retirada indeguda de proposicions o candidatures; o des de la data en què s'hagi hagut de procedir a l'adjudicació, si la prohibició es fonamenta en l'incompliment del que estableix l'apartat segon de l'article 151.

e) Des que l'entitat contractant va tenir coneixement de l'incompliment de les condicions especials d'execució del contracte en els casos que preveu la lletra c) de l'apartat segon de l'article 61 bis.»

Tres. S'introdueix un article 61 bis, amb la redacció següent:

«Article 61 bis. *Efectes de la declaració de la prohibició de contractar.*

1. En els supòsits en què es donin les circumstàncies que estableixen l'apartat segon de l'article 60 i la lletra e) de l'apartat primer del mateix article pel que fa a haver incorregut en falsedat en efectuar la declaració responsable de l'article 146 o en facilitar altres dades relatives a la seva capacitat i solvència, la prohibició de contractar afecta l'àmbit de l'òrgan de contractació competent per a la seva declaració.

La prohibició esmentada es pot estendre al sector públic corresponent en el qual s'integri l'òrgan de contractació. En el cas del sector públic estatal, l'extensió d'efectes correspon al ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, amb la proposta prèvia de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de l'Estat.

En els casos en què, de conformitat amb el que estableix el primer paràgraf de l'apartat tercer de l'article anterior respecte a la lletra e) de l'apartat primer de l'article 60, la competència per a la declaració de la prohibició de contractar correspongui als òrgans que siguin competents en l'àmbit de les comunitats autònomes, la prohibició de contractar esmentada afecta tots els òrgans de contractació del sector públic corresponent.

Excepcionalment, i sempre que prèviament s'hagin estès al sector públic territorial corresponent, els efectes de les prohibicions de contractar a les quals es refereixen els paràgrafs anteriors es poden estendre al conjunt del sector públic. Aquesta extensió d'efectes a tot el sector públic l'ha de dur a terme el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, amb la proposta prèvia de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de l'Estat, i a sol·licitud de la comunitat autònoma o entitat local corresponent en els casos en què la prohibició de contractar provingui d'aquests àmbits.

En els casos en què la competència per declarar la prohibició de contractar correspongui al ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, aquesta produeix efectes en tot el sector públic.

2. Totes les prohibicions de contractar, llevat d'aquelles en què es doni alguna de les circumstàncies previstes a les lletres c), d), g) i h) de l'apartat primer de l'article 60, s'han d'inscriure en el Registre oficial de licitadors i empreses classificades del sector públic o l'equivalent en l'àmbit de les comunitats autònomes, en funció de l'àmbit de la prohibició de contractar i de l'òrgan que l'hagi declarat.

Els òrgans de contractació de l'àmbit de les comunitats autònomes o de les entitats locals situades al seu territori han de notificar la prohibició de contractar als registres de licitadors de les comunitats autònomes corresponents o, si no n'hi ha, al Registre oficial de licitadors i empreses classificades del sector públic.

La inscripció de la prohibició de contractar en el registre de licitadors corresponent caduca un cop transcorreguts 3 mesos des que acabi la seva durada,

i s'ha de procedir d'ofici a cancel·lar-la en el registre esmentat després del termini esmentat.

3. Les prohibicions de contractar previstes a les lletres a) i b) de l'apartat primer de l'article 60 produeixen efectes des de la data en què van esdevenir fermes la sentència o la resolució administrativa en els casos en què aquella o aquesta s'hagin pronunciat sobre l'abast i la durada de la prohibició.

En la resta de casos, els efectes es produeixen des de la data d'inscripció en el registre corresponent.

No obstant això, en els supòsits previstos a les lletres a) i b) de l'apartat primer de l'article 60 en els casos en què els efectes de la prohibició de contractar es produeixin des de la inscripció en el registre corresponent, l'òrgan competent pot adoptar, si s'escau, per resoldre el procediment de determinació de l'abast i durada de la prohibició, d'ofici, o a instància de part, les mesures provisionals que consideri oportunes per assegurar l'eficàcia de la resolució que es pugui adoptar.

4. Les prohibicions de contractar la causa de les quals sigui la prevista a la lletra f) de l'apartat primer de l'article 60, produeixen efectes respecte de les administracions públiques que s'estableixin a la resolució sancionadora que les va imposar, des de la data en què aquesta va esdevenir ferma.»

Quatre. L'apartat 2 de l'article 150 queda redactat de la manera següent:

«2. Els criteris que han de servir de base per a l'adjudicació del contracte els ha de determinar l'òrgan de contractació i s'han de detallar a l'anunci, en els plecs de clàusules administratives particulars o en el document descriptiu.

En la determinació dels criteris d'adjudicació s'ha de donar preponderància a aquells que facin referència a característiques de l'objecte del contracte que es puguin valorar mitjançant xifres o percentatges obtinguts a través de la mera aplicació de les fórmules que estableixen els plecs. Quan en una licitació que se segueixi per un procediment obert o restringit s'atribueixi als criteris avaluable de forma automàtica per aplicació de fórmules una ponderació inferior a la corresponent als criteris la quantificació dels quals depengui d'un judici de valor, s'ha de constituir un comitè que tingui un mínim de tres membres, format per experts no integrats en l'òrgan proponent del contracte i amb qualificació apropiada, al qual correspon realitzar l'avaluació de les ofertes d'acord amb aquests últims criteris, o encomanar l'avaluació a un organisme tècnic especialitzat, degudament identificat en els plecs.

L'avaluació de les ofertes de conformitat amb els criteris quantificables mitjançant la mera aplicació de fórmules es realitza després d'efectuar prèviament la d'aquells altres criteris en què no concorri aquesta circumstància, i se n'ha de deixar constància documental. Les normes de desplegament d'aquesta Llei determinen els supòsits i les condicions en què s'hagi de fer pública l'avaluació prèvia, així com la forma en què s'han de presentar les proposicions per fer possible aquesta valoració separada.

Quan en els contractes de concessió d'obra pública o gestió de serveis públics es prevegi la possibilitat que s'efectuïn aportacions públiques a la construcció o explotació, així com qualsevol tipus de garanties, avals o un altre tipus d'ajudes a l'empresa, en tot cas hi ha de figurar com un criteri d'adjudicació avaluable de forma automàtica la quantia de la reducció que ofereixin els licitadors sobre les aportacions previstes a l'expedient de contractació.»

Cinc. L'article 254 queda redactat de la manera següent:

«Article 254. *Aportacions públiques a la construcció i garanties al finançament.*

1. Les administracions públiques poden contribuir al finançament de l'obra mitjançant aportacions que han de ser realitzades durant la fase d'execució de les obres, tal com disposa l'article 240 d'aquesta Llei, o una vegada concloses aquestes,

i l'import de la qual ha de ser fixat pels licitadors en les seves ofertes dins de la quantia màxima que estableixin els plecs de condicions.

2. Les aportacions públiques a què es refereix l'apartat anterior poden consistir en aportacions no dineràries de l'òrgan de contractació o de qualsevol altra Administració amb la qual existeixi conveni a l'efecte, d'acord amb la valoració d'aquestes que contingui el plec de clàusules administratives particulars.

Els béns immobles que es lliurin al concessionari s'han d'integrar en el patrimoni afecte a la concessió, s'han de destinar a l'ús previst en el projecte de l'obra, i han de revertir a l'Administració en el moment de la seva extinció; s'ha de respectar, en tot cas, el que disposen els plans d'ordenació urbanística o sectorial que els afectin.

3. Totes les aportacions públiques han d'estar previstes en el plec de condicions, se n'ha de determinar la quantia en el procediment d'adjudicació i no es poden incrementar amb posterioritat a l'adjudicació del contracte.

4. El mateix règim establert per a les aportacions és aplicable a qualsevol tipus de garantia, avals i altres mesures de suport al finançament del concessionari que, en tot cas, han d'estar previstes en els plecs.»

Sis. L'article 256 queda redactat de la manera següent:

«Article 256. *Aportacions públiques a l'explotació.*

Les administracions públiques poden atorgar al concessionari les aportacions següents a fi de garantir la viabilitat econòmica de l'explotació de l'obra, que, en tot cas, han d'estar previstes en el plec de condicions i no es poden incrementar amb posterioritat a l'adjudicació del contracte, sense perjudici del reequilibri previst a l'article 258:

a) Subvencions, avançaments reintegrables, préstecs participatius, subordinats o d'una altra naturalesa, per ser aportats des de l'inici de l'explotació de l'obra o en el transcurs d'aquesta. La devolució dels préstecs i el pagament dels interessos que meritin, si s'escau, s'han d'ajustar als termes que preveu la concessió.

b) Ajudes, inclosos tot tipus de garanties, en els casos excepcionals en què, per raons d'interès públic, sigui aconsellable la promoció de la utilització de l'obra pública abans que la seva explotació arribi al llindar mínim de rendibilitat.»

Set. L'article 261 queda redactat de la manera següent:

«Article 261. *Objecte de la hipoteca de la concessió i pignoració de drets.*

1. Les concessions d'obres públiques amb els béns i drets que portin incorporats són hipotecables de conformitat amb el que disposa la legislació hipotecària, prèvia autorització de l'òrgan de contractació.

No s'admet la hipoteca de concessions d'obres públiques en garantia de deutes que no tinguin relació amb la concessió corresponent.

2. Les sol·licituds referents a les autoritzacions administratives que preveuen aquest article i el següent han de ser resoltes per l'òrgan competent en el termini d'un mes, i s'han d'entendre desestimades si no resol i notifica en aquest termini.

3. Els drets derivats de la resolució d'un contracte de concessió d'obra o de gestió de servei públic, a què es refereixen els primers apartats dels articles 271 i 288, així com els derivats de les aportacions públiques i de l'execució de garanties establerts als articles 254 i 256, només es poden pignorar en garantia de deutes que tinguin relació amb la concessió o el contracte, amb l'autorització prèvia de l'òrgan de contractació, que s'ha de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat" o en els diaris oficials autonòmics o provincials.»

Vuit. Els apartats 1 i 3 de l'article 271 queden redactats de la manera següent:

«1. En els supòsits de resolució per causa imputable a l'Administració, aquesta ha d'abonar en tot cas al concessionari l'import de les inversions realitzades per raó de l'expropiació de terrenys, execució d'obres de construcció i adquisició de béns que siguin necessaris per a l'explotació de l'obra objecte de la concessió, atenent el seu grau d'amortització. A aquest efecte, s'ha d'aplicar un criteri d'amortització lineal. La quantitat resultant s'ha de fixar dins el termini de sis mesos, llevat que se n'estableixi un altre en el plec de clàusules administratives particulars.

En els casos en què la resolució es produeixi per causes no imputables a l'Administració, l'import que s'ha d'abonar a aquest per raó de l'expropiació de terrenys, execució d'obres i adquisició de béns que hagin de revertir a l'Administració és el que resulti de la valoració de la concessió, determinat de conformitat amb el que disposa l'article 271 bis.

En tot cas, s'entén que la resolució de la concessió no és imputable a l'Administració quan obeeixi a alguna de les causes previstes a les lletres a), b), c), e) i j) de l'article 269 d'aquesta Llei.»

«3. En els supòsits dels paràgrafs g), h) i i) de l'article 269, i sense perjudici del que disposa l'apartat 1 d'aquest article, l'Administració concedent ha d'indemnitzar el concessionari pels danys i perjudicis que se li irroguin. Per determinar la quantia de la indemnització s'han de tenir en compte:

a) els beneficis futurs que el concessionari deixa de percebre, quantificats en la mitjana aritmètica dels beneficis abans d'impostos obtinguts durant un període de temps equivalent als anys que resten fins a la terminació de la concessió. En cas que el temps restant sigui superior al transcorregut, s'ha de prendre com a referència aquest últim.

La taxa de descompte aplicable és la que resulti del cost de capital mitjà ponderat corresponent als últims comptes anuals del concessionari.

b) la pèrdua del valor de les obres i instal·lacions que no hagin de ser lliurades a aquella, considerant el seu grau d'amortització.»

Nou. S'afegeix un nou article 271 bis amb la redacció següent:

«Article 271 bis. Nou procés d'adjudicació en concessió d'obres en els casos en què la resolució obeeixi a causes no imputables a l'Administració.

1. En el supòsit de resolució per causes no imputables a l'Administració, l'òrgan de contractació ha de licitar novament la concessió, i el tipus de licitació és el que resulti de l'article següent. La licitació s'ha de dur a terme mitjançant una subhasta a l'alça i l'únic criteri d'adjudicació és el preu.

En cas que quedi deserta la primera licitació, s'ha de convocar una nova licitació en el termini màxim d'un mes, i el tipus de licitació és el 50% de la primera.

L'adjudicatari de la licitació n'ha d'abonar l'import en el termini de dos mesos des que s'hagi adjudicat la concessió. En el supòsit que no s'aboni aquest import en el termini indicat, l'adjudicació queda sense efecte, i s'adjudica al licitador següent per ordre o, en cas que no hi hagi més licitadors, la licitació es declara deserta.

La convocatòria de la licitació es pot fer sempre que s'hagi incoat l'expedient de resolució, si bé no es pot adjudicar fins que aquest no hagi conclòs. En tot cas, des de la resolució de la concessió fins a l'obertura de les ofertes de la primera licitació no pot transcórrer un termini superior a tres mesos.

Pot participar en la licitació qualsevol empresari que hagi obtingut l'autorització administrativa oportuna en els termes que preveu l'apartat 2 de l'article 263.

2. El valor de la concessió, en el supòsit que la resolució obeeixi a causes no imputables a l'Administració, és el que resulti de l'adjudicació de les licitacions a les quals es refereix l'apartat anterior.

En cas que la segona licitació quedi deserta, el valor de la concessió és el tipus d'aquesta, sense perjudici de la possibilitat de presentar, per part del concessionari originari o els creditors titulars almenys d'un 5% del passiu exigible de la concessionària, en el termini màxim de tres mesos a comptar des que va quedar deserta, un nou comprador que aboni almenys el tipus de licitació esmentat, i en aquest cas el valor de la concessió és l'import abonat pel nou comprador.

L'Administració ha d'abonar al concessionari primitiu el valor de la concessió en un termini de tres mesos des que s'hagi realitzat l'adjudicació de la licitació a què es refereix l'apartat anterior o des que la segona licitació hagi quedat deserta.

En tot cas, el nou concessionari s'ha de subrogar en la posició del concessionari primitiu i queda obligat a la realització de les actuacions vinculades a les subvencions de capital percebudes quan no s'hagi complert la finalitat per a la qual es va concedir la subvenció.

3. El contracte resultant de la licitació referida a l'apartat 1 té en tot cas la naturalesa de contracte de concessió d'obra pública, i les seves condicions són les establertes al contracte primitiu que s'ha resolt, inclòs el termini de durada.»

Deu. S'afegeix un nou article 271 ter amb la redacció següent:

«Article 271 ter. *Determinació del tipus de licitació de la concessió d'obres en els casos en què la resolució obeeixi a causes no imputables a l'Administració.*

Per fixar el tipus de la primera licitació, al qual es refereix l'article 271 bis, s'han de seguir les regles següents:

a) El tipus s'ha de determinar en funció dels fluxos futurs de caixa que prevegi obtenir la societat concessionària, per l'explotació de la concessió, en el període que resta des de la resolució del contracte fins a la seva reversió, actualitzats al tipus de descompte de l'interès de les obligacions del Tresor a deu anys incrementat en 300 punts bàsics.

S'ha de prendre com a referència per al càlcul del rendiment mitjà esmentat les últimes dades disponibles publicades pel Banc d'Espanya en el Butlletí del Mercat de Deute Públic.

b) L'instrument de deute que serveix de base al càlcul de la rendibilitat raonable i el diferencial esmentats poden ser modificats per la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, amb l'informe previ de l'Oficina Nacional d'Avaluació, per adaptar-lo a les condicions de risc i rendibilitat observades en els contractes del sector públic.

c) Els fluxos nets de caixa futurs s'han de quantificar en la mitjana aritmètica dels fluxos de caixa obtinguts per l'entitat durant un període de temps equivalent als anys que resten fins a la terminació. En cas que el temps restant sigui superior al transcorregut, s'ha de prendre com a referència aquest últim. No s'ha d'incorporar cap actualització de preus en funció de la inflació futura estimada.

d) El valor dels fluxos de caixa és el que el Pla general de comptabilitat estableix a l'estat de fluxos d'efectiu com a fluxos d'efectiu de les activitats d'explotació sense computar en cap cas els pagaments i cobraments d'interessos, els cobraments de dividends i els cobraments o pagaments per impost sobre beneficis.

e) Si la resolució del contracte es produeix abans de la terminació de la construcció de la infraestructura, el tipus de la licitació és el 70% de l'import equivalent a la inversió executada. A aquests efectes s'entén per inversió executada l'import que figuri en els últims comptes anuals aprovats, incrementats en la quantitat resultant de les certificacions cursades des del tancament de l'exercici dels últims comptes aprovats fins al moment de la resolució. De l'import esmentat s'ha de deduir el corresponent a les subvencions de capital percebudes pel beneficiari, la finalitat de les quals no s'hagi complert.»

Onze. L'apartat 1 de l'article 288 queda redactat de la manera següent:

«1. En els supòsits de resolució per causa imputable a l'Administració, aquesta ha d'abonar al concessionari, en tot cas, l'import de les inversions efectuades per raó de l'expropiació de terrenys, execució d'obres de construcció i adquisició de béns que siguin necessaris per a l'explotació de l'obra objecte de la concessió, atenent el seu grau d'amortització. A aquest efecte, s'ha d'aplicar un criteri d'amortització lineal de la inversió.

Quan la resolució obeeixi a causes no imputables a l'Administració, l'import que se li ha d'abonar per raó de l'expropiació de terrenys, execució d'obres i adquisició de béns que hagin de revertir a l'Administració és el que resulti de la valoració de la concessió, determinat de conformitat amb el que disposa l'article 271 bis.

En tot cas, s'entén que no és imputable a l'Administració la resolució del contracte quan aquesta obeeixi a alguna de les causes establertes a les lletres a) i b) de l'article 223 d'aquesta Llei.»

Dotze. S'incorpora una nova disposició addicional amb el contingut següent:

«Disposició addicional trenta-sisena. *L'Oficina Nacional d'Avaluació.*

1. Es crea l'Oficina Nacional d'Avaluació, que té com a finalitat analitzar la sostenibilitat financera dels contractes de concessions d'obres i contractes de concessió de serveis públics.

2. Mitjançant una ordre del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, amb l'informe previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, se'n determina la composició, l'organització i el funcionament.

3. L'Oficina Nacional d'Avaluació, amb caràcter previ a la licitació dels contractes de concessió d'obres i de gestió de serveis públics que han de subscriure els poders adjudicadors dependents de l'Administració General de l'Estat i de les corporacions locals, ha d'evacuar un informe preceptiu en els casos següents:

a) Quan s'efectuïn aportacions públiques a la construcció o a l'explotació de la concessió, així com qualsevol mesura de suport al finançament del concessionari.

b) Les concessions d'obra pública i els contractes de gestió de serveis en què la tarifa sigui assumida totalment o parcialment pel poder adjudicador concedent, quan l'import de les obres o les despeses de primer establiment superin el milió d'euros.

Així mateix, ha d'informar dels acords de restabliment de l'equilibri del contracte, en els casos previstos als articles 258.2 i 282.4 del text refós de la Llei de contractes del sector públic, respecte de les concessions d'obres i serveis públics que hagin estat objecte d'informe prèviament de conformitat amb les lletres a) i b) anteriors o que, sense haver estat objecte d'informe, suposin la incorporació en el contracte d'algun dels elements que s'hi preveuen. Cada comunitat autònoma pot adherir-se a l'Oficina Nacional d'Avaluació perquè faci els informes esmentats o, si ha creat un òrgan o organisme equivalent, li ha de sol·licitar aquests informes preceptius quan afecti els seus contractes de concessió.

S'han de fixar per reglament les directrius apropiades per assegurar que l'elaboració dels informes es fa amb criteris prou homogenis.

4. Els informes que preveu l'apartat anterior han d'avaluar si la rendibilitat del projecte obtinguda en funció del valor de la inversió, les ajudes atorgades, els fluxos de caixa esperats i la taxa de descompte establerta és raonable tenint en compte el risc de demanda que assumeixi el concessionari. En aquesta avaluació s'ha de tenir en compte la mitigació que les ajudes atorgades puguin suposar sobre altres riscos diferents del de demanda, que habitualment hagin de suportar els operadors econòmics.

En els contractes de concessió d'obra en què l'abonament de la tarifa concessional l'efectuï el poder adjudicador, l'oficina ha d'avaluar prèviament la transferència del risc de demanda al concessionari. Si aquest no assumeix completament el risc esmentat, l'informe ha d'avaluar la raonabilitat de la rendibilitat en els termes que preveu el paràgraf anterior.

En els acords de restabliment de l'equilibri del contracte, l'informe ha d'avaluar si les compensacions financeres establertes mantenen una rendibilitat raonable segons el que disposa el primer paràgraf d'aquest apartat.

5. Els informes han de ser evacuats, a sol·licitud del poder adjudicador contractant, en el termini de trenta dies des de la petició o nova aportació d'informació a què es refereix el paràgraf següent. Aquest termini es pot reduir a la meitat sempre que es justifiquin en la sol·licitud les raons d'urgència. Aquests informes han de ser publicats a través de la central d'informació economicofinancera de les administracions públiques que depèn del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques i han d'estar disponibles per a la seva consulta per part del públic a través de mitjans electrònics.

El poder adjudicador que formuli la petició ha de remetre la informació necessària a l'Oficina, que ha d'evacuar el seu informe sobre la base de la informació rebuda. Si aquesta Oficina considera que la informació remesa no és suficient, no és completa o requereix algun aclariment, s'ha d'adreçar al poder adjudicador peticionari perquè li faciliti la informació requerida dins el termini que aquesta assenyali a aquest efecte. La informació que rebí l'Oficina ha de ser tractada respectant els límits que regeixen l'accés a la informació confidencial.

6. Si l'Administració o l'entitat destinatària de l'informe s'aparta de les recomanacions contingudes en un informe preceptiu de l'Oficina, ho ha de motivar en un informe que s'ha d'incorporar a l'expedient del contracte corresponent i que ha de ser objecte de publicació. En el cas de l'Administració General de l'Estat, aquesta publicació s'ha de fer a través de la central d'informació economicofinancera de les administracions públiques.

7. L'Oficina ha de publicar anualment una memòria d'activitat.»

Tretze. S'incorpora una nova disposició transitòria amb el contingut següent:

«Disposició transitòria desena. *Prohibició de contractar per incompliment de la quota de reserva de llocs de treball per a persones amb discapacitat.*

1. La prohibició de contractar establerta a l'article 60.1.d) relativa a l'incompliment de la quota de reserva de llocs de treball del 2 per cent per a persones amb discapacitat no és efectiva mentre no es desplegui per reglament i s'estableixi què s'ha d'entendre pel compliment del requisit esmentat als efectes de la prohibició de contractar i com s'acredita, que, en tot cas, ha de ser mitjançant una certificació de l'òrgan administratiu corresponent, amb una vigència mínima de sis mesos, o bé mitjançant una certificació del corresponent Registre de licitadors, en els casos en què aquesta circumstància hi figuri inscrita.

2. Fins al moment en què es produeixi l'aprovació del desplegament reglamentari a què es refereix l'apartat anterior, els òrgans de contractació han de ponderar en els supòsits que això sigui obligatori, que els licitadors compleixen el que disposa el Reial decret legislatiu 1/2013, de 29 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general de drets de les persones amb discapacitat i de la seva inclusió social, en relació amb l'obligació de tenir un dos per cent de treballadors amb discapacitat o adoptar les mesures alternatives corresponents, de conformitat amb el que disposa la disposició addicional quarta.»

Disposició final desena. *Modificació de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013.*

Es modifica la disposició addicional tretzena de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013, que queda redactada en els termes següents:

«Tretzena. *Subvencions al transport marítim i aeri per a residents a les Canàries, les Balears, Ceuta i Melilla.*

U. Amb vigència indefinida tenen dret a obtenir bonificacions en les tarifes dels serveis regulars de transport marítim i aeri de passatgers, els ciutadans espanyols, així com els dels altres estats membres de la Unió Europea o d'altres estats signants de l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu o de Suïssa, els seus familiars nacionals de tercers països beneficiaris del dret de residència o del dret de residència permanent i els ciutadans nacionals de tercers països residents de llarga durada, que acreditin la seva condició de resident a les comunitats autònomes de Canàries i les Illes Balears i a les ciutats de Ceuta i Melilla.

El dret de residència dels familiars de ciutadans d'estats membres de la Unió Europea o d'un altre Estat part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu s'ha d'acreditar de conformitat amb el Reial decret 240/2007, de 16 de febrer, sobre entrada, lliure circulació i residència a Espanya de ciutadans dels estats membres de la Unió Europea i d'altres estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu. El dret de residència de llarga durada dels nacionals de tercers països a què es refereix el paràgraf anterior s'ha d'acreditar de conformitat amb el que preveuen la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, i la seva normativa de desplegament.

Per a ciutadans espanyols, dels estats membres de la Unió Europea o dels altres estats signants de l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu o Suïssa, el document acreditatiu de la seva identitat és el document nacional d'identitat o passaport en vigor. En el cas dels familiars de ciutadans d'estats membres de la Unió Europea o d'un altre Estat part a l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu i els ciutadans nacionals de tercers països residents de llarga durada, la seva identitat s'ha d'acreditar mitjançant la targeta espanyola de residència de familiar de ciutadà de la Unió o d'identitat d'estranger en la qual ha de constar la seva condició de resident de llarga durada, respectivament. Els documents esmentats han d'estar en vigor.

En cas que telemàticament s'hagi constatat que el passatger compleix les condicions per ser beneficiari de la subvenció, aquest pot acreditar la seva identitat en el mode aeri a través dels mateixos mitjans que els passatgers sense dret a bonificació. En aquest cas, el passatger no ha d'acreditar la seva condició de resident ni a facturació ni a l'embarcament.

Dos. El percentatge de bonificació aplicable als bitllets de transport marítim, amb vigència indefinida, per als trajectes directes, ja siguin d'anada o d'anada i tornada, entre les comunitats autònomes de Canàries i les Illes Balears i les ciutats de Ceuta i Melilla, respectivament, i la resta del territori nacional és del 50 per cent de la tarifa bonificable i en els viatges interinsulars és del 25 per cent de l'esmentada quantia.

Tres. El percentatge de bonificació en les tarifes dels serveis regulars de transport aeri de passatgers, entre les comunitats autònomes de Canàries i les Illes Balears i les ciutats de Ceuta i Melilla, respectivament, i la resta del territori nacional, així com en els viatges interinsulars, és, amb vigència indefinida, del 50 per cent de la tarifa bonificable per cada trajecte directe d'anada o d'anada i tornada.

A aquests efectes, es considera trajecte directe d'anada aquell que es realitza des de l'aeroport o heliport del punt d'origen en els arxipèlags, Ceuta o Melilla, al de destinació final, diferent de l'anterior, en el territori nacional i viceversa, sense

escales intermèdies o amb escales, sempre que aquestes no superin les 12 hores de durada, llevat d'aquelles que vinguin imposades per les necessitats tècniques del servei o per raons de força major.

Als efectes d'aquesta bonificació, de l'import de la tarifa bonificable s'ha de deduir l'import corresponent a les prestacions patrimonials públiques a què es refereixen les lletres d), e) i f) de l'article 68.2 de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria, independentment del fet que hagin estat repercutides o no al passatger. A aquest efecte, les prestacions patrimonials esmentades han d'aparèixer desglossades a la documentació justificativa dels cupons de vol.

Quatre. La condició de resident a les comunitats autònomes de Canàries i les Illes Balears i a les ciutats de Ceuta i Melilla als efectes de les bonificacions regulades en aquesta disposició s'ha d'acreditar mitjançant el certificat d'empadronament en vigor.

Reglamentàriament es poden establir altres mitjans per a l'acreditació de la condició de resident, en substitució del que preveu aquest apartat o com a addicionals d'aquest.

Cinc. En relació amb la verificació del compliment dels requisits que exigeix aquesta disposició:

a) Els òrgans gestors de les bonificacions del Ministeri de Foment poden accedir als serveis de verificació i consulta de dades d'identitat, domicili, residència, nacionalitat i règim d'estrangeria de la plataforma d'intermediació del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques amb la finalitat de comprovar el compliment dels requisits per ser beneficiaris de la subvenció i realitzar les funcions de control encomanades als esmentats òrgans, amb les garanties previstes a la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

b) Els òrgans gestors poden facilitar per via telemàtica a les agències, a les companyies aèries o marítimes o a les seves delegacions, que comercialitzin els títols de transport bonificats i ho sol·licitin, la confirmació del compliment dels requisits per ser beneficiari de la subvenció.

La cessió de dades prevista en els paràgrafs precedents i el seu tractament no requereix el consentiment dels interessats ni requereix informar-los sobre l'esmentat tractament, de conformitat amb el que preveuen, respectivament, els articles 11.2, lletra a), i 5.5 de la Llei orgànica 15/1999, de protecció de dades de caràcter personal.

La integració en el sistema telemàtic d'acreditació de la residència dels sistemes d'emissió de bitllets i la seva utilització en emetre bitllets subvencionats és obligatòria per a totes les companyies, aèries o marítimes, que emetin bitllets aèris o marítimes subvencionats per raons de residència en territoris no peninsulars, en tots els seus canals de venda.

En el cas de la incorporació a un mercat subvencionat d'una nova companyia de transport regular aeri o marítim, aquesta pot emetre bitllets aèris o marítimes amb dret a subvenció, sense necessitat de fer ús del sistema telemàtic, durant un màxim de tres mesos fins a la implantació efectiva del sistema esmentat en tots els seus canals de venda.

Sis. Quan el compliment dels requisits exigits per ser beneficiari d'aquestes subvencions no es pugui acreditar a través de la plataforma d'intermediació de conformitat amb el que preveu l'apartat cinc, els esmentats requisits s'han d'acreditar per qualsevol dels mitjans previstos en la normativa d'aplicació. A aquests efectes, el certificat d'empadronament s'ha d'ajustar al que preveu reglamentàriament la normativa de desplegament d'aquestes bonificacions.

Set. Sense perjudici del que disposa l'apartat u d'aquesta disposició, les bonificacions que s'hi preveuen per a familiars nacionals de tercers països beneficiaris del dret de residència o del dret de residència permanent i els ciutadans

nacionals de tercers països residents de llarga durada, que acreditin la seva condició de resident a les comunitats autònomes de Canàries i les Illes Balears i a les ciutats de Ceuta i Melilla, tenen efectes a partir de l'1 d'abril de 2013.

Vuit. A més de les obligacions imposades per la normativa reguladora de les subvencions al transport marítim i aeri per a residents a Canàries, les Illes Balears, Ceuta i Melilla i per a famílies nombroses i per la Llei 38/2003, de 17 de novembre, les companyies aèries i marítimes, com a entitats col·laboradores, han de complir el següent:

a) En el cas de les companyies aèries, han de presentar les liquidacions mensuals dels cupons bonificats volats durant un mes en el transcurs dels dos mesos següents, tret d'autorització expressa de la Direcció General d'Aviació Civil per raons excepcionals. Aquestes liquidacions poden contenir els cupons volats en els sis mesos anteriors que no s'hagin pogut incloure, per causes justificades, en els fitxers de mesos passats.

En el cas de les companyies marítimes, han de presentar les liquidacions trimestrals en el transcurs dels dos mesos següents, tret d'autorització expressa de la Direcció General de la Marina Mercant per raons excepcionals. Aquestes liquidacions poden contenir els embarcaments bonificats en els sis mesos anteriors que no s'hagin pogut incloure, per causes justificades, en els fitxers de trimestres passats.

b) En la documentació justificativa de la subvenció han de desglossar el preu i la identificació de tots els conceptes inclosos en el bitllet aeri i marítim, així com qualsevol servei addicional contractat pel passatger inclòs en el bitllet.

c) Han d'estendre un comunicat d'incident quan un passatger que tingui un bitllet subvencionat no acrediti la seva identitat i residència de conformitat amb la normativa aplicable. Els comunicats corresponents a cada període de liquidació o, altrament, un certificat d'inexistència d'incidents en el període esmentat s'han d'enviar a l'òrgan gestor durant el període següent.

d) Han de complir les obligacions de registre establertes reglamentàriament, així com registrar davant l'òrgan gestor, amb anterioritat a la seva comercialització, les tarifes aèries que incloguin serveis aliens al transport aeri i especificar-ho en les seves condicions, així com els convenis, els contractes o els acords de qualsevol tipus, amb els seus annexos, addendes o modificacions, susceptibles de generar l'emissió de bitllets subvencionats, amb almenys un mes d'antelació a l'emissió del primer bitllet bonificat.

Nou. Així mateix, les companyies marítimes i aèries i els seus agents, inclosos els sistemes de reserva, han de conservar tota la informació i documentació relativa a bitllets bonificats tant per raó de residència no peninsular com per famílies nombroses, sigui quina sigui la seva forma d'emmagatzematge, que acrediti l'import de la subvenció i el compliment dels procediments que es recullen reglamentàriament per a la concessió de la subvenció, a disposició del Ministeri de Foment, durant el termini de prescripció que preveu l'article 39 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre.

Als efectes de la liquidació de les bonificacions aplicades, les companyies marítimes i aèries, i els seus agents, que inclou els sistemes de reserva i qualsevol tercer que hagi intervingut en la determinació de la tarifa bonificada, en el pagament efectuat pel passatger o en la gestió o l'aplicació de la bonificació, estan obligats a prestar col·laboració i facilitar tota la documentació que se'ls requereixi en relació amb les tarifes comercialitzades objecte de bonificació, les bonificacions aplicades, els pagaments fets pel passatger i les liquidacions efectuades.

La negativa a complir aquesta obligació es considera resistència, excusa, obstrucció o negativa als efectes que preveu l'article 37 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, sense perjudici de les sancions que, si s'escau, puguin correspondre.

Deu. S'autoritza l'òrgan gestor a modificar mitjançant una resolució, després de donar tràmit d'audiència a les companyies aèries que explotin els mercats

sotmesos a subvenció i a les principals associacions d'aerolínes, el contingut dels models dels annexos, pel que fa a les bonificacions al transport aeri, del Reial decret 1316/2001, de 30 de novembre, pel qual es regula la bonificació en les tarifes dels serveis regulars de transport aeri i marítim per als residents a les comunitats autònomes de Canàries i les Illes Balears i a les ciutats de Ceuta i Melilla.

Onze. No són objecte de liquidació per les companyies marítimes i aèries, ni de reembossament a aquestes:

a) Els bitllets subvencionats amb tarifes marítimes i aèries que incloquin, respectivament, serveis aliens al transport marítim i aeri, tant si es fan repercutir al passatger com si no.

b) Els bitllets aeris subvencionats emesos sota contractes, convenis o acords de qualsevol tipus que no hagin estat registrats i expressament aprovats per la Direcció General d'Aviació Civil.

c) Els conceptes exclosos de bonificació per la normativa aplicable, entre d'altres les ofertes, els descomptes, les promocions o pràctiques comercials equivalents, que s'han d'aplicar de manera prèvia al càlcul de la subvenció, així com els serveis opcionals del transport comercialitzats per la companyia marítima i aèria.

Dotze. Verificació de fitxer informàtic de les liquidacions sol·licitades per les companyies marítimes amb la relació dels embarcaments realment produïts als ports.

El procediment d'inspecció i control de les bonificacions al transport marítim ha d'incloure la comprovació de si les dades dels embarcaments continguts en el fitxer informàtic es corresponen amb embarcaments reals produïts als ports. Amb aquesta finalitat, les autoritats portuàries han de remetre mensualment a la Direcció General de la Marina Mercant la relació de tots els embarcaments reals produïts als ports corresponents als trajectes bonificables.

La relació mensual de tots els embarcaments reals produïts a cada port ha d'incloure les relacions d'embarcaments de totes i cadascuna de les escales que hagin tingut lloc durant aquest període. Aquestes relacions d'embarcaments de cada trajecte les han de sol·licitar directament les autoritats portuàries o els organismes competents en cada cas o, si no, els les han de remetre electrònicament les companyies marítimes. La remissió s'ha de fer en el temps i la forma que determini la Direcció General de la Marina Mercant, però, en tot cas, l'òrgan competent les ha d'haver rebut abans que la nau arribi a la seva destinació.

No es pot bonificar cap embarcament contingut en el fitxer informàtic que no estigui inclòs en la relació d'embarcaments reals, llevat que es demostrï error o omissió.

Tretze. El Govern ha de dictar les normes d'aplicació i desplegament de les bonificacions al transport, marítim i aeri, regular de passatgers.»

Disposició final onzena. Modificació de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores.

Es modifica l'apartat 2 de la disposició final vint-i-unena de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores, que queda redactat en els termes següents:

«2. No obstant això, la disposició transitòria tretzena i la disposició addicional setzena entren en vigor l'endemà de la seva publicació. Les disposicions transitòries quarta i desena entren en vigor l'1 de setembre de 2015. La disposició final novena entra en vigor l'1 de juliol de 2016. La disposició final dotzena entra en vigor l'endemà de la publicació de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.»

Disposició final dotzena. *Restitució o compensació als partits polítics de béns i drets confiscats en aplicació de la normativa sobre responsabilitats polítiques.*

El reconeixement dels drets previstos a la Llei 50/2007, de 26 de desembre, de modificació de la Llei 43/1998, de 15 de desembre, de restitució o compensació als partits polítics de béns i drets confiscats en aplicació de la normativa sobre responsabilitats polítiques del període 1936-1939, així com la tramitació i resolució dels procediments iniciats a l'empara de la Llei esmentada, segueixen suspesos fins que es verifiquin les condicions que permetin atendre les prestacions que la Llei reconeix sense detriment del finançament d'altres actuacions públiques prioritàries.

Una vegada es constati la concurrència de les condicions expressades, el Govern ha d'aprovar el Reglament de desplegament de la Llei, el qual ha de fixar un nou termini per presentar les sol·licituds de restitució o compensació.

Disposició final tretzena. *Referències normatives.*

Les referències fetes a la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, s'entenen fetes a la Llei del procediment administratiu comú de les administracions públiques o a la Llei de règim jurídic del sector públic, segons correspongui.

Disposició final catorzena. *Títol competencial.*

1. Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.18a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre les bases del règim jurídic de les administracions públiques, així com a l'empara del que preveu l'article 149.1.13a, relatiu a les bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, i de l'article 149.1.14a, relatiu a la hisenda pública general.

2. No té caràcter bàsic i s'aplica exclusivament a l'Administració General de l'Estat i al sector públic estatal el que preveuen:

a) La subsecció 2a referida als òrgans col·legiats de l'Administració General de l'Estat de la secció 3a del capítol II del títol preliminar.

b) El títol I relatiu a l'Administració General de l'Estat.

c) El que disposen el capítol II relatiu a l'organització i el funcionament del sector públic institucional estatal, el capítol III dels organismes públics estatals, el capítol IV de les autoritats administratives independents, el capítol V de les societats mercantils estatals, l'article 123.2 del capítol VI relatiu als consorcis, els articles 128, 130, 131, 132, 133, 135 i 136 del capítol VII de les fundacions del sector públic estatal i el capítol VIII dels fons que no tenen personalitat jurídica, tots aquests del títol II relatiu a l'organització i el funcionament del sector públic institucional.

d) El que preveuen les disposicions addicionals: quarta, sobre adaptació d'entitats i organismes estatals; cinquena, sobre gestió compartida de serveis comuns en organismes públics estatals; sisena, sobre mitjans propis; setena, sobre el Registre electrònic estatal d'òrgans i instruments de cooperació; onzena, sobre conflictes d'atribucions intraministerials; dotzena, sobre autoritats portuàries i Ports de l'Estat; tretzena, relativa a les entitats de la Seguretat Social; catorzena, sobre l'organització militar; quinzena, relativa al personal militar; setzena, sobre serveis territorials integrats en les delegacions del Govern; dissetena, relativa a l'Agència Estatal de l'Administració Tributària; divuitena relativa al Centre Nacional d'Intel·ligència; dinovena, relativa al Banc d'Espanya, i vintena relativa al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària.

Disposició final quinzena. *Desplegament normatiu de la Llei.*

Es faculta el Consell de Ministres i els ministres de Presidència i d'Hisenda i Administracions Públiques, en l'àmbit de les seves competències, per dictar totes les disposicions reglamentàries que siguin necessàries per al desplegament de la present Llei,

així com per acordar les mesures necessàries per garantir l'efectiva execució i implantació de les previsions d'aquesta Llei.

En el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, mitjançant una ordre del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, s'ha de desplegar el que preveu l'article 85 sobre la supervisió contínua.

Disposició final setzena. *Precedències en actes oficials.*

Per mitjà d'un reial decret del Consell de Ministres, a proposta del president del Govern, s'han de determinar les precedències dels titulars dels poders constitucionals i de les institucions nacionals, així com les dels titulars dels departaments ministerials i dels òrgans interns d'aquests en relació amb els actes oficials.

Disposició final dissetena. *Adaptació normativa.*

1. En el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor de la Llei, s'hi han d'adequar les normes estatals o autonòmiques que siguin incompatibles amb el que preveu aquesta Llei.

2. Els consorcis creats per una llei singular aprovada per les Corts Generals amb anterioritat a l'aprovació d'aquesta Llei se segueixen regint per la seva legislació especial fins que es produeixi l'adaptació normativa esmentada.

Disposició final divuitena. *Entrada en vigor.*

1. La present Llei entra en vigor al cap d'un any de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat», a excepció del punt quatre de la disposició final cinquena, de modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, dels punts u a onze de la disposició final novena, de modificació del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, i la disposició final dotzena, de restitució o compensació als partits polítics de béns i drets confiscats en aplicació de la normativa sobre responsabilitats polítiques, que entren en vigor al cap de vint dies de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat», i el punt dotze de la mateixa disposició final novena, que ho fa al cap de sis mesos de la publicació esmentada al «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. No obstant això, entren en vigor l'endemà de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat» la disposició final primera, de modificació de la Llei 23/1982, de 16 de juny, reguladora del patrimoni nacional, la disposició final segona, de modificació del Reial decret llei 12/1995, de 28 de desembre, sobre mesures urgents en matèria pressupostària, tributària i financera, els punts u a tres de la disposició final cinquena, de modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, la disposició final setena, de modificació de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, i la disposició final onzena, de modificació de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores.

3. La disposició final desena de modificació de la disposició addicional tretzena de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013, entra en vigor l'endemà de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat», sense perjudici que els apartats u, primer i segon paràgraf; dos; tres, paràgrafs primer i segon; quatre; cinc, paràgrafs primer a quart, i sis, tenen efectes a partir de l'1 de gener de 2013, i del que disposa l'apartat set.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 1 d'octubre de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY